

Data publikacji: 30-04-2012

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII KADENCJA**

Warszawa, dnia 26 kwietnia 2012 r.

Druk nr 106

**MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
Sekretarz Stanu
Sekretarz do Spraw Europejskich
Mikołaj DOWGIELEWICZ**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z realizacją zobowiązań wynikających z ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 213, poz. 1395), w załączeniu przekazuję przygotowaną w trybie art. 3 ust. 1 w powiązaniu z art. 21 ust. 3 ustawy **Informację o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec – grudzień 2011 r. (w okresie polskiej prezydencji)**.

Z poważaniem

(-) Mikołaj Dowgielewicz

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

INFORMACJA DLA SEJMU I SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ O UDZIALE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W PRACACH UNII EUROPEJSKIEJ

Dokument przygotowany w związku
z art. 3 ust. 1 w powiązaniu z art. 21 ust. 3
ustawy z dnia 8 października 2010 r.
o współpracy Rady Ministrów z Sejmem
i Senatem w sprawach związanych
z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej
w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 213, poz. 1395)

Spis treści

WPROWADZENIE	5
Założenia i struktura dokumentu	5
Podstawa prawna.....	5
Ramy czasowe.....	6
UWARUNKOWANIA FORMALNO-PRAWNE POLSKIEJ PREZYDENCJI	7
REALIZACJA CZĘŚCI STRATEGICZNEJ PROGRAMU POLSKIEJ PREZYDENCJI.....	9
REALIZACJA CZĘŚCI OPERACYJNEJ PROGRAMU POLSKIEJ PREZYDENCJI.....	19
Rada ds. Ogólnych.....	19
Rozszerzenie.....	19
Wieloletnie Ramy Finansowe.....	19
Polityka spójności jako skuteczna, efektywna i terytorialnie zróżnicowana odpowiedź na wyzwania rozwojowe Unii Europejskiej	20
Pierwszy przegląd Strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego	21
Europejski Obszar Gospodarczy, współpraca z krajami EFTA	21
Zagadnienia jądrowe	22
Integracja i optymalizacja Europejskiego Systemu Statystycznego	22
Zintegrowana polityka morską.....	23
Rada ds. Zagranicznych.....	24
Stosunki zewnętrzne UE	24
Współpraca rozwojowa i pomoc humanitarna	26
Polityka handlowa	26
Sprawy konsularne	27
Rada ds. Gospodarczych i Finansowych	28
Rada ds. Konkurencyjności	30
Rynek wewnętrzny	30
Bardziej konkurencyjna gospodarka europejska	33
Europejska Przestrzeń Badawcza	35
Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii	36
Transport	36
Telekomunikacja i społeczeństwo informacyjne.....	38
Energia	39

Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych	41
Sprawy wewnętrzne	41
Migracje, azyl i zarządzanie granicami	42
Mobilność	43
Wymiar sprawiedliwości	44
Wymiar zewnętrzny Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości	46
Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa	46
Reforma Wspólnej Polityki Rolnej	46
Reforma Wspólnej Polityki Rybackiej	50
Kwestie weterynaryjne i fitosanitarne	50
Bezpieczeństwo żywności	51
Rada ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych, Zdrowia i Ochrony Konsumentów	51
Zatrudnienie i polityka społeczna	51
Zdrowie	54
Ochrona konsumentów	56
Rada ds. Środowiska	56
Zmiany klimatu	56
Ochrona różnorodności biologicznej	57
Efektywne wykorzystywanie zasobów	58
Bieżące prace dotyczące instrumentów polityki ochrony środowiska	59
Rada ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu	60
Kompetencje dla Europy	60
Edukacja (oświata i szkolnictwo wyższe)	60
Młodzież	61
Kultura	61
Sprawy audiowizualne	62
Sport	62
ASPEKTY ORGANIZACYJNO-LOGISTYCZNE POLSKIEJ PREZYDENCJI	63
Budżet	63
Partnerzy biznesowi prezydencji	63
Zarządzanie zasobami ludzkimi	64
Korpus Prezydencji	64
System motywacyjno-lojalnościowy	64
Wzmocnienie kadrowe administracji i placówek zagranicznych	65

Organizacja spotkań	65
Spotkania w kraju	65
Planowanie działań logistycznych	65
Statystyki spotkań krajowych.....	66
Logistyka spotkań krajowych	66
Akredytacja uczestników i dostęp do obiektów konferencyjnych	67
Rezerwacja pokoi hotelowych	67
Oficerowie łącznikowi.....	67
Lotniska i saloniki VIP	68
Transport	68
Aranżacja i wyposażenie obiektów konferencyjnych.....	68
Obsługa konferencyjna spotkań.....	69
Obsługa tłumaczeniowa spotkań	69
Uroczyste kolacje i catering w obiektach konferencyjnych.....	70
Materiały konferencyjne i upominki dla uczestników spotkań	70
Zielona prezydencja.....	70
Spotkania w Brukseli	71
Inne spotkania za granicą	71
Identyfikacja wizualna	72
System identyfikacji wizualnej	72
Logo polskiej prezydencji.....	72
Publikacje.....	72
Extranet prezydencji.....	72
Działania społeczne - promocja polskiej prezydencji w internecie.....	72
Strony internetowe	72
Media społecznościowe.....	73
Program kulturalny.....	74
Krajowy Program Kulturalny Polskiej Prezydencji 2011	74
Zagraniczny Program Kulturalny Polskiej Prezydencji 2011	74
ZAŁĄCZNIKI	75

WPROWADZENIE

ZAŁOŻENIA I STRUKTURA DOKUMENTU

Niniejsza *Informacja* jest szesnastym półrocznym sprawozdaniem Rady Ministrów dla Sejmu i Senatu RP z udziału Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresach kolejnych prezydencji. Jej formuła odbiega jednakże w istotny sposób od poprzednich dokumentów tego rodzaju, gdyż w drugiej połowie 2011 r. to właśnie Polska sprawowała przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej.

W pierwszej części *Informacji*, w sposób syntetyczny przedstawiono uwarunkowania formalno-prawne sprawowania prezydencji przez Polskę.

Najważniejszym elementem *Informacji* jest przedstawienie oceny realizacji priorytetów określonych w *Programie polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej*. Analogicznie do dokumentu wyjściowego, również raport z realizacji Programu został podzielony na część strategiczną – informującą o realizacji trzech priorytetów: Integracja europejska jako źródło wzrostu, Bezpieczna Europa – żywność, energia, obronność oraz Europa korzystająca na otwartości i część operacyjną – stanowiącą podsumowanie aktywności prezydencji w pracach poszczególnych rad sektorowych. Ponadto, zawiera działania prezydencji nie zapisane w Programie, a które podejmowane były z uwagi na nieprzewidziane okoliczności wynikające z bieżącego rozwoju sytuacji ekonomiczno-politycznej w Europie i na świecie. W części operacyjnej, dokumentującej przebieg rad sektorowych, zostały również ujęte inne pomyślnie zakończone prace prezydencji, wykraczające poza te nakreślone w Programie. Z uwagi na nierozzerwalny kontekst polskiej prezydencji z pracami w ramach trio z Danią i Cyprzem, raport może zawierać przewidywany rozwój dyskusji nad poszczególnymi aktami w 2012 r., jak również odnosić się może do prac prezydencji węgierskiej w pierwszej połowie 2011 r.

W ostatniej części *Informacji* podsumowano aspekt organizacyjno-logistyczny sprawowania przez Polskę przewodnictwa.

Ponadto, w załącznikach do *Informacji* załączono zestawienie prac UE w ujęciu statystyczno-faktograficznym, informację o transferach finansowych pomiędzy Polską a UE, informację o wykorzystaniu środków z funduszy strukturalnych oraz funduszu spójności, a także plan prac nad projektami ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej.

PODSTAWA PRAWNA

Dokument został opracowany w związku z realizacją następujących postanowień ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 213, poz. 1395):

- art. 3 ust. 1, na mocy którego Rada Ministrów ma obowiązek poinformować Sejm i Senat – nie rzadziej niż raz na sześć miesięcy – o udziale Polski w pracach Unii Europejskiej oraz
- art. 21 ust. 3, na mocy którego do informacji, o której mowa w art. 3 ust. 1, dotyczącej okresu sprawowania przez przedstawicieli Rady Ministrów prezydencji składów Rady Rada Ministrów dołącza ocenę realizacji priorytetów sprawowania prezydencji, przedstawionych organowi właściwemu na podstawie regulaminu Sejmu i organowi właściwemu na podstawie regulaminu Senatu przed rozpoczęciem sprawowania prezydencji (art. 21 ust. 1).

RAMY CZASOWE

Dokument obejmuje okres sprawowania przez Polskę prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w drugim półroczu 2011 r. Z uwagi na analityczny charakter dokumentu, zawiera on odniesienia do okresu poprzedzającego – prezydencji węgierskiej w pierwszym półroczu 2011 r. – oraz odniesienia do przyszłych działań, które będą podejmowane przez prezydencję duńską w pierwszym półroczu 2012 r.

Pierwsza, a zatem historyczna prezydencja Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie Unii Europejskiej wyznaczona¹ decyzją Rady Unii Europejskiej na okres 1.07 – 31.12.2011 r. przypadła na późniejszą połowę drugiego roku obowiązywania postanowień Traktatu z Lizbony (TL)². Oznaczało to, że nowe ramy instytucjonalne Unii Europejskiej (UE) i sposób jej funkcjonowania określone Traktatem z Lizbony nie zostały jeszcze w pełni ukształtowane. W efekcie skonfrontowania polskiego przewodnictwa z taką sytuacją Rada Ministrów uznała, iż z jednej strony polska prezydencja zmierzać będzie do skutecznego kierowania poszczególnymi formacjami sektorowymi Rady przy braku możliwości kierowania przygotowaniem, przebiegiem i rezultatami posiedzeń Rady Europejskiej, z drugiej zaś będzie starała się kształtować te sfery funkcjonowania UE, których określenie TL pozostawia prezydencji, i które tym samym dają prezydencji pole manewru do podjęcia i przeprowadzenia własnych inicjatyw. Celem było także wytworzenie takich sposobów i metod działania, które mogłyby na stałe wejść do praktyki kolejnych państw sprawujących przewodnictwo.

Z punktu widzenia kolejnych prezydencji i zmodyfikowanej formuły ich sprawowania, do ważniejszych zmian zmniejszających ich kompetencje należało zwłaszcza powołanie przewodniczącego Rady Europejskiej, ustanowienie wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, wzmocnienie pozycji przewodniczącego Komisji Europejskiej (KE) oraz nadanie większej roli Parlamentowi Europejskiemu (PE). W efekcie tych zmian każde państwo członkowskie sprawuje obecnie przewodnictwo jedynie w poszczególnych składach Rady UE z wyjątkiem Rady do Spraw Zagranicznych przez okres sześciu miesięcy, przy czym odbywa się to w ramach uprzednio ustalonych grup trzech państw członkowskich przez łączny okres 18 miesięcy³.

Jako czwarte państwo sprawujące przewodnictwo w reżimie postanowień Traktatu z Lizbony oraz czwarty nowy kraj z rozszerzenia z 2004 r., przygotowując się do polskiego przewodnictwa, rząd RP zdecydował się na prezydencję ambitną i aktywną - zarówno co do treści, jak i formy. W kwestiach organizacyjnych przewodnictwa w Radzie UE, rząd podjął decyzję o promowaniu podczas polskiej prezydencji poszczególnych regionów Polski. Koncepcja ta realizowana była poprzez przygotowanie i zorganizowanie ważniejszych nieformalnych spotkań różnych szczebli w wybranych miastach Polski.

W zakresie problematyki merytorycznej postanowiono wykorzystywać przewodnictwo w Radzie do Spraw Ogólnych, COREPER I i II i innych strukturach unijnych na rzecz podejmowania konkretnych inicjatyw merytorycznych istotnych z punktu widzenia szeroko rozumianych interesów Polski. Miało to służyć konsolidowaniu międzynarodowego wizerunku naszego kraju, jako jednego z najważniejszych, aktywnych i kompetentnych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Skuteczne sprawowanie prezydencji, w tym zwłaszcza występowanie z inicjatywami w zakresie relacji z krajami trzecimi na pograniczu kompetencji prezydencji i wysokiej przedstawicieli Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, C. Ashton (Wysoki Przedstawiciel/WP), wymagało wcześniejszych uzgodnień i bieżącej współpracy. Skuteczne i konsekwentne stosowanie takiej koncepcji pozwoliło polskiej prezydencji efektywnie – w ramach zmniejszonych prerogatyw prezydencji rotacyjnej - włączyć się w problematykę polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE wobec państw trzecich, w tym na przykład wspierania przez Unię Europejską ruchów demokratycznych w regionie Afryki Północnej. Umożliwiło także skuteczne przygotowanie i przeprowadzenie

¹ decyzja Rady UE z 1.01.2007 r. w sprawie porządku sprawowania prezydencji w Radzie. Dz. Urz. UE 2007 L1/11

² formalnie Traktat Lizbony wszedł w życie 1.12.2009 r.

³ art. 2 akapit pierwszy decyzji Rady Europejskiej z 1.12.2009 r. w sprawie sprawowania prezydencji Rady Unii Europejskiej, Dz. Urz. UE 2009 L 315/50

najwyższego rangą wydarzenia polskiej prezydencji, jakim był szczyt Partnerstwa Wschodniego, który pierwotnie miał zostać zrealizowany w pierwszej połowie 2011 r. przez przewodnictwo węgierskie.

Sprawowanie prezydencji w warunkach obowiązywania postanowień Traktatu z Lizbony wymagało wcześniejszych ustaleń i utrzymywania stałych kontaktów roboczych i konsultacji z partnerami z tria, w tym zwłaszcza ze stroną duńską. Kontakty te miały miejsce na poziomie ministrów spraw zagranicznych, ministrów do spraw europejskich oraz na szczeblu ministrów i przedstawicieli ministerstw odpowiedzialnych za prowadzenie problematyki sektorowej. Regularne i częste kontakty w okresie przygotowawczym zaowocowały przyjęciem dokumentów programowych i uzgodnień na okres 18 - miesięcznej prezydencji wszystkich trzech państw naszego tria w części strategicznej oraz operacyjnej. W maju 2011 r. w Warszawie miało miejsce spotkanie Prezesa Rady Ministrów RP, Donalda Tuska, z Prezydentem Republiki Cypryjskiej oraz Premierem Królestwa Danii, podczas którego omówili oni najważniejsze kwestie trójstronnej współpracy podczas nadchodzącej prezydencji grupowej naszych państw.

W kontekście zwiększonej roli Parlamentu Europejskiego ważnym aspektem polskiej prezydencji było wypracowanie skutecznej formuły współpracy z tą instytucją. Celowi temu służyła wczesną identyfikacja i nawiązanie kontaktów przez kierownictwo ministerstw i urzędów centralnych z najważniejszymi przedstawicielami PE oraz regularny dialog w trakcie prezydencji; częsta obecność Pełnomocnika oraz polskich ministrów na sesjach plenarnych PE i posiedzeniach komisji PE, w tym udział w wielu debatach parlamentarnych, jak również wprowadzenie dodatkowego forum dialogu z PE w postaci comiesięcznych nieformalnych debat ministrów prezydencji z posłami PE pn. *Meet the presidency* w Strasburgu. Najważniejszymi wydarzeniami w okresie przygotowań do prezydencji, które ukształtowały relacje prezydencji z PE były wizyty w Warszawie Konferencji Przewodniczących PE, największych grup politycznych PE oraz sektorowych komisji PE, jak również spotkanie Pełnomocnika z Konferencją Przewodniczących Komisji PE w czerwcu 2011 r., podczas którego zaprezentował priorytety i program polskiej prezydencji w poszczególnych sektorach prac unijnych, sformułował oczekiwania prezydencji wobec Parlamentu Europejskiego i przedstawił wizję współpracy polskiej prezydencji z tą instytucją.

W efekcie długotrwałych i wielopłaszczyznowych przygotowań do polskiego przewodnictwa w Radzie UE, ani nowa jakość funkcjonowania instytucji europejskich w nowych warunkach obowiązywania Traktatu z Lizbony, ani wyzwania wynikające z braku wcześniejszych doświadczeń w sprawowaniu prezydencji w Radzie UE nie wpłynęły na obniżenie skuteczności organizacyjnej i merytorycznej polskiego przewodnictwa, zwłaszcza w porównaniu do bardziej doświadczonych w tym zakresie państw członkowskich. W konsekwencji można uznać, iż profesjonalny charakter przygotowań organizacyjno-merytorycznych w powiązaniu z brakiem kompleksów pozwoliły ambitnie i skutecznie włączyć się polskiej prezydencji do formułowania, prowadzenia i przedstawiania jej stanowiska w szeregu priorytetowych kwestiach na wszystkich forach unijnych. Świadczyć o tym może między innymi aktywność polskiej prezydencji w debatach w Parlamencie Europejskim, m.in. nt. Wieloletnich Ram Finansowych, kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego w UE czy Stanu Unii Europejskiej, przygotowania do posiedzeń Rady Europejskiej, udział w wypracowaniu i przyjęciu porozumienia w sprawie unijnych działań antykryzysowych, przyjęcie warszawskiej Wspólnej Deklaracji Partnerstwa Wschodniego oraz wypracowanie porozumienia w sprawie stanowiska UE na szczyt klimatyczny w Durbanie.

W zmienionych Traktatem z Lizbony uwarunkowaniach formalno – prawnych należy uznać, iż tam, gdzie było to korzystne i możliwe, polska prezydencja wykorzystała ogólny charakter tych postanowień dla nadania korzystnych kierunków merytorycznych i politycznych w kształtowaniu polityki europejskiej.

Realizacja programu polskiej prezydencji przebiegała sprawnie i efektywnie. Mimo kryzysu finansowego, który wyraźnie zdominował unijną agendę, powodując przesunięcie akcentów w debacie na temat przyszłości UE, Polska osiągnęła większość z założonych celów.

Cele te zostały zawarte w *Programie polskiej prezydencji*. W wymiarze strategicznym, dążenia prezydencji zostały skupione wokół trzech priorytetów. Po pierwsze, było to dążenie do większej integracji, inwestowanie w Europę i sprzyjanie wzrostowi gospodarczemu. Po drugie – prezydencja postawiła sobie za cel rozwijanie bezpieczeństwa, rozumianego wielowymiarowo – jako bezpieczeństwo energetyczne, wewnętrzne, bezpieczeństwo żywności oraz wzmacnianie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony. Trzecim priorytetem strategicznym było dążenie do stabilnych i przejrzystych stosunków z sąsiadami, otwartość na innych, zacieśnianie współpracy.

Niniejsza część przedstawia konkretne działania, podjęte w celu realizacji tych priorytetów. O efektywności prac polskiej prezydencji świadczą także liczby. W II połowie 2011 r. przyjętych zostało 48 konkluzji i rezolucji, 54 akty legislacyjne, a w 64 sprawach osiągnięty został duży postęp, pozwalający na doprowadzenie prac do ważnego etapu. Ponadto, w wyniku realizacji programu polskiego przewodnictwa wypracowanych zostało kilkanaście różnego rodzaju deklaracji, raportów oraz sprawozdań przyjętych w Radzie UE.

Polskiej prezydencji szczególnie bliska była idea „więcej Europy”, podejście wspólnotowe i integralność UE. Wyznaczone cele były nie tylko ambitne, ale też oparte na podejściu, w którym interes europejski przeważa nad optyką narodową.

Realizacja tych celów przypadła na wyjątkowo trudny okres dla UE. Kryzys skierował debatę ogólnoeuropejską w kierunku problemu zadłużeniowego w strefie euro, odsuwając często na dalszy plan wiele innych kwestii. W związku z tym działania Polski były w znacznym stopniu podyktowane sytuacją na światowych rynkach i zawirowaniami wokół wspólnej waluty europejskiej. Pomimo tych uwarunkowań polska prezydencja podejmowała działania wykraczające poza optykę kryzysu, realizując przyjęte priorytety i cele strategiczne.

Polskie przewodnictwo przekazywało silny sygnał: Europa działa wspólnie. Opierając się na założeniu, że najskuteczniejszą walką z kryzysem jest wspieranie działań pro wzrostowych, polska prezydencja zwracała szczególną uwagę na ten aspekt, jako niezbędny element strategii antykryzysowej. Na podstawie raportu prezydencji zainicjowano debatę polityczną o wzroście gospodarczym, której celem było zawarcie ogólnoeuropejskiego konsensusu na rzecz realizacji inicjatyw sprzyjających wzrostowi.

W wyniku aktywności polskiej dyplomacji, w konkluzjach czerwcowej Rady Europejskiej wezwano Komisję Europejską do złożenia w październiku 2011 r. sprawozdania na temat obszarów sprzyjających wzrostowi. Posunięcie to pozwoliło prezydencji na przeprowadzenie dyskusji nt. niezbędnych inicjatyw pobudzających wzrost, której wnioski, zawarte w przyjętych konkluzjach, stanowiły silny impuls polityczny do realizacji tych inicjatyw.

W dniu 6.10.2011 r. polska prezydencja wraz z Komisją Europejską zorganizowały konferencję polityczną na temat źródeł wzrostu w Europie. Postawę do dyskusji stanowił raport prezydencji *Europejski konsensus na rzecz wzrostu* oraz wstępne wyniki raportu Banku Światowego nt. europejskiego modelu wzrostu *Golden Growth. Restoring the lustre of European economic model*.

Deбата zainicjowana konferencją zachęciła KE do większego zaangażowania i przygotowania sprawozdania w formie pisemnej. W rezultacie Komisja Europejska opublikowała komunikat „Mapa drogowa do stabilności i wzrostu”, zaprezentowany przez przewodniczącego KE przed Parlamentem Europejskim 12.10.2011 r.

Następnie wnioski z konferencji oraz rekomendacje raportu prezydencji zostały przedstawione do dyskusji podczas posiedzenia Rady ds. Ogólnych (11.10.2011 r.) a także podczas mini-sesji Parlamentu Europejskiego (13.10.2011 r.). Rada ds. Ogólnych uzgodniła wstępny konsensus w sprawie zapisania w konkluzjach Rady Europejskiej odniesienia do konferencji oraz szeregu inicjatyw zaproponowanych przez prezydencję w raporcie.

Zgodnie z intencjami polskiej prezydencji, październikowa Rada Europejska (23.10.2011 r.) wypracowała ostateczne porozumienie w kwestii wzrostu gospodarczego. W konkluzjach odniesiono się do rezultatów konferencji politycznej nt. źródeł wzrostu gospodarczego w Europie. Potwierdzono również znaczenie pobudzania wzrostu w strategii antykryzysowej oraz przyjęto ambitny tekst konkluzji wzywając do nadania priorytetowego znaczenia realizacji wybranych inicjatyw wskazanych przez polską prezydencję (m.in. realizacja inicjatyw w ramach *Single Market Act*, pełna implementacja dyrektywy usługowej, zbudowanie cyfrowego rynku do 2015 roku, zmniejszenie obciążeń administracyjnych zwłaszcza w odniesieniu do MŚP).

W swoich działaniach, prezydencja starała się wyjść poza optykę kryzysu. Nadrzędnym dążeniem przewodnictwa była długookresowa wizja silnej, efektywnej, ambitnej i dostatniej Europy.

Podczas polskiej prezydencji rozpoczęto negocjacje kolejnych Wieloletnich Ram Finansowych UE na lata 2014-20 (WRF). Prezydencja zakończyła pierwszy etap tych negocjacji tj. fazę wyjaśnień. Celem prezydencji było:

- Ø szczegółowe omówienie propozycji Komisji Europejskiej;
- Ø stworzenie możliwości artykulacji interesów dla wszystkich państw członkowskich;
- Ø rozpoznanie wszystkich kwestii negocjacyjnych.

Wszystkie założone cele zostały zrealizowane, co znalazło swoje odzwierciedlenie w raporcie prezydencji nt. postępów z negocjacji ram finansowych. W raporcie prezydencja zidentyfikowała kwestie, których negocjacji będzie się musiała podjąć kolejna prezydencja duńska. Raport prezydencji, odnotowany w konkluzjach grudniowej Rady Europejskiej, pozwoli więc na szukanie w I półroczu 2012 r. kompromisu w Radzie w sprawie wieloletnich ram finansowych. Ponadto, raport obiektywnie oddając przebieg przeprowadzonych w Radzie debat orientacyjnych, wskazuje, że polityka spójności zyskała szerokie poparcie wielu państw członkowskich.

W czasie prowadzonych przez polską prezydencję debat w Radzie wykształciły się dwie grupy państw członkowskich o sprzecznych postulatach. Z jednej strony osiem państw będących płatnikami netto zaprezentowało wspólny list w sprawie ograniczenia budżetu UE. Z drugiej, 13 państw zaprezentowało wspólne podejście do polityki spójności – popierające mocną i należycie finansowaną politykę kohezyjną.

Prezydencja polska zapewniła integralność procesu negocjacji ram finansowych – wszelkie kwestie o charakterze finansowym są dyskutowane na Radzie ds. Ogólnych.

Prezydencja, bazując na założeniu, że debata o ramach finansowych to *de facto* debata o kształcie Unii i jej polityk na kolejne lata, otworzyła dyskusję o ramach finansowych dla wszystkich zainteresowanych stron. Polityczna konferencja wysokiego szczebla w sprawie przyszłości budżetu UE współorganizowana przez polską prezydencję, Komisję Europejską i Parlament Europejski, zebrała przedstawicieli parlamentów narodowych, rządów, instytucji UE, instytucji społeczeństwa obywatelskiego. Sukces konferencji został potwierdzony przez decyzję przyszłej prezydencji duńskiej, która wyraziła wolę zorganizowania podobnego wydarzenia także w przyszłym półroczu. Polska prezydencja, realizując wcześniejsze zobowiązania prezydencji węgierskiej i zobowiązania traktatowe, zaangażowała w prace nad WRF także Parlament Europejski.

Państwa członkowskie, mimo dążeń płatników netto do odgórnego ustalenia wysokości ram finansowych, uznały propozycję przygotowaną przez Komisję za dobrą podstawę do dalszych

negocjacji. Korzystna dla Polski propozycja Komisji, mimo że krytykowana przez niektóre państwa, nie została *a priori* odrzucona, tak jak miało to miejsce przy poprzednich negocjacjach.

Polska prezydencja, nawiązując do przypadającej w 2012 r. 20. rocznicy ustanowienia jednolitego rynku UE, a także odwołując się do ważnych inicjatyw ustawodawczych Komisji Europejskiej, uczyniła jednym ze swoich głównych celów podjęcie konkretnych działań na rzecz rzeczywistego zakończenia budowy jednolitego rynku. Efektywnie funkcjonujący jednolity rynek stanowi kluczowy instrument umacniania wzrostu gospodarczego, co jest szczególnie ważne w długofalowych działaniach antykryzysowych UE.

Głównym wydarzeniem wpisującym się w promocję jednolitego rynku UE podczas polskiej prezydencji było zorganizowane wspólnie przez KE, PE i prezydencję Forum Jednolitego Rynku (SIMFO, Kraków, 2-4. 10. 2011 r.). Forum zgromadziło około 1200 osób: polityków, przedsiębiorców, pracodawców, przedstawicieli związków zawodowych i organizacji pozarządowych. Założonym i zrealizowanym celem SIMFO było podniesienie świadomości przedsiębiorców i obywateli o dostępnych dla nich korzyściach, które wynikają z czterech swobód jednolitego rynku, a także zaangażowanie uczestników jednolitego rynku w dalszy jego rozwój. Dyskusja toczyła się zarówno podczas 8 równoległych warsztatów tematycznych, jak również podczas Jarmarku Jednolitego Rynku, gdzie przez 3 dni obywatele (zainteresowanych było ponad 10.000 osób) mogli zasięgnąć informacji na temat kompetencji poszczególnych instytucji UE czy też sieci informacyjno – doradczych wspierających funkcjonowanie jednolitego rynku. Uczestnicy SIMFO wypracowali wspólnie „Deklarację Krakowską”, która stała się podstawą przyjętych na posiedzeniu Rady UE ds. Konkurencyjności 5.12. 2011 r. konkluzji Rady ws. rezultatów SIMFO.

W wymiarze legislacyjnym polska prezydencja popierała inicjatywy i działania Komisji dotyczące rynku wewnętrznego i prowadziła prace nad siedmioma inicjatywami w ramach *Single Market Act*. Polskiej prezydencji, ze względu na brak przedstawienia przez Komisję Europejską w II półroczu 2011 r. komunikatu w sprawie handlu elektronicznego, nie udało się zrealizować planów w zakresie rozwoju rynku usług elektronicznych w UE.

Zgodnie z założeniami, polska prezydencja zainicjowała natomiast dyskusję nad możliwymi działaniami mającymi na celu ułatwienie zawierania transgranicznych umów sprzedaży.

Od samego początku polskiej prezydencji dużo uwagi poświęcono polityce przemysłowej. 29.09.2011 r. przyjęte zostały konkluzje Rady ws. konkurencyjnej gospodarki europejskiej, a wcześniej, w dn. 21-22.07, odbyło się nieformalne posiedzenie Rady ds. Konkurencyjności, będące debatą wprowadzającą do formalnych rozmów. W debacie, oprócz tematu efektywnego wykorzystania zasobów, poruszono także bardziej ogólne kwestie wpływu regulacji dotyczących ochrony środowiska na przemysł. Dyskusja pokazała szeroką zgodę co do tego, że ważna jest równowaga pomiędzy przemysłem a ochroną środowiska, tak aby czynniki związane z polityką klimatyczną nie przekreślały konkurencyjności przemysłu, zwłaszcza w obliczu licznych wyzwań globalnych, takich jak przede wszystkim wzrost konkurencji ze strony gospodarek wschodzących. Znalazło to odzwierciedlenie w tekście konkluzji Rady, podobnie jak pomysł badania wpływu ważnych inicjatyw na konkurencyjność (*competitiveness proofing*). Prezydencja także przy innych okazjach podkreślała - przy dużym wsparciu innych państw członkowskich - jak istotne jest sprawdzanie wpływu każdej inicjatywy legislacyjnej na konkurencyjność UE zawsze, gdy możliwe jest, że taki wpływ, nawet pośrednio, może mieć miejsce.

Mając na uwadze wspieranie europejskich przedsiębiorców, prezydencja prowadziła prace nad konkluzjami Rady UE nt. inicjatywy flagowej ws. polityki przemysłowej – wzmocnienie wdrażania polityki przemysłowej w UE. W konkluzjach wskazano priorytetowe działania z zakresu polityki przemysłowej mające na celu poprawę konkurencyjności UE, a także kierunek działań w zakresie wspierania MŚP w wykorzystaniu szans na światowych rynkach (jako odpowiedź m.in. na propozycje KE wskazane w komunikacie ws. internacjonalizacji MŚP). Konkluzje przewidują m.in. przeprowadzenie kompleksowej inwentaryzacji (*mapping exercise*) instrumentów wsparcia MŚP na

światowych rynkach w celu identyfikacji potencjalnych luk w systemie lub niepotrzebnie nakładających się działań. Konkluzje zostały przyjęte na posiedzeniu Rady UE ds. Konkurencyjności w dn. 5.12.2011 r. Prezydencja aktywnie uczestniczyła też w inicjatywach KE w zakresie ułatwiania dostępu do rynków kapitałowych oraz funduszy wysokiego ryzyka, a także wsparcia MŚP na rynkach krajów trzecich, m.in. wspierając takie wydarzenia jak *SME Week* (7.10.2011 r.) oraz *SME Finance Forum* (18.10.2011 r.).

Jednym z kluczowych priorytetów prezydencji w obszarze rynku wewnętrznego było zakończenie toczących się od 30 lat prac nad systemem jednolitej ochrony patentowej, na który składają się: rozporządzenie ws. utworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej; rozporządzenie w dziedzinie utworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do rozwiązań językowych oraz projekt umowy międzynarodowej w sprawie utworzenia Jednolitego Sądu Patentowego. Sukcesem polskiej prezydencji jest osiągnięcie porozumienia pomiędzy PE a Radą, a tym samym zamknięcie negocjacji w ramach I czytania w odniesieniu do projektów rozporządzeń patentowych. Ponadto, prezydencja znacznie zaawansowała negocjacje nad projektem umowy o Jednolitym Sądzie Patentowym. Po posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności w dn. 5.12.2011 r. do uzgodnienia pozostała jedynie kwestia o charakterze politycznym - siedziba Oddziału Centralnego Sądu.

Głównymi osiągnięciami polskiej prezydencji w zakresie otwierania się rynku europejskiego na kontakty handlowe z partnerami zewnętrznymi, były działania mające na celu unormowanie relacji gospodarczo-handlowych w najbliższym otoczeniu UE, w tym ramach Polityki Sąsiedztwa, zarówno w jej wschodnim, jak i południowym wymiarze.

Realizacja priorytetu pełne wykorzystanie kapitału intelektualnego Europy stanowiła przykład działania długookresowego, podejmowanego z myślą o wspólnym, europejskim interesie. Wiązało się to z podjęciem i przeprowadzeniem na forum Unii Europejskiej pogłębionej debaty na temat roli kapitału intelektualnego m.in. w kontekście globalnych wyzwań oraz globalnego kryzysu finansowego i spowolnienia gospodarczego. Ramy tej debaty wyznaczyły zalecenia Rady Europejskiej z lutego 2011 r., która wezwała do wdrożenia strategicznego i zintegrowanego podejścia służącego pobudzaniu innowacji i pełnego wykorzystania kapitału intelektualnego Europy z pożytkiem dla obywateli, przedsiębiorstw – zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw – oraz naukowców. Działania na rzecz wzmocnienia spójności i synergii między politykami i inicjatywami Unii Europejskiej, które będą sprzyjały pełnemu wykorzystaniu kapitału intelektualnego Europy, były omawiane w trakcie prac dotyczących funkcjonowania partnerstw na rzecz badań i innowacji (opracowanie i przyjęcie konkluzji Rady ds. Konkurencyjności dotyczących partnerstw na rzecz badań i innowacji), modernizacji uczelni (opracowanie i przyjęcie konkluzji Rady ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu w sprawie modernizacji szkolnictwa wyższego), kompetencji kulturowych i kreatywnych (opracowanie i przyjęcie konkluzji Rady ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu w sprawie roli kompetencji kulturowych i kreatywnych w budowaniu kapitału intelektualnego Europy).

Pełne wykorzystanie kapitału intelektualnego Europy było również tematem konferencji ministerialnej *European Research Area* pt. *Intellectual Capital – Creative Impact*, która odbyła się w dniu 20.07.2011 r. w Sopocie. Wnioski z tej dyskusji zostały przedstawione na konferencji organizowanej przez Komisję Europejską zatytułowanej *Innovation Convention*, która odbyła się w dniach 5-6.12.2011 r. i poświęcona była realizacji inicjatywy przewodniej *Unia Innowacji*. Do tematyki kapitału intelektualnego nawiązywały także liczne konferencje zorganizowane przez polską prezydencję, w tym: *Trzeci Europejski Szczyt Innowacyjności. W kierunku Europejskiego Ekosystemu Innowacji: Strategie w zakresie badań i innowacji dostosowane do uwarunkowań krajowych i regionalnych* (10-12.10.2011 r., Warszawa – Bruksela), *European integration process in the new regional and global settings* (19-20.10.2011 r.), *Corporate governance. Perennial Issues? New ideas* (14-16.11.2011 r., Warszawa), *European Forum on Forward Looking Activities* (17.11.2011 r.,

Warszawa), *Knowledge transfer from universities and public research organisations in Poland - contribution to the smart growth* (3.11.2011 r., Warszawa).

Wzmocnienie zarządzania gospodarczego w UE było głównym priorytetem polskiej prezydencji w obszarze gospodarczym i finansowym. Założenie to podyktowane było faktem, że realizacja strategicznego celu UE, tj. budowanie wzrostu gospodarczego, nie jest możliwa bez zapewnienia bezpieczeństwa i stabilizacji finansów publicznych.

Rozpoczęty przez poprzednie prezydencje proces kształtowania nowego systemu zarządzania gospodarczego w UE jest zjawiskiem dynamicznym i złożonym. Jego pierwszym ważnym etapem, a zarazem dużym sukcesem polskiego przewodnictwa w Radzie UE, było przyjęcie tzw. *sześciopak*, czyli pakietu sześciu aktów prawnych (pięciu rozporządzeń i dyrektywy) wzmacniających koordynację polityk gospodarczych w UE, w tym w szczególności w państwach strefy euro. Wszedł on w życie 13.12.2011 r. Cztery z sześciu projektów dotyczą finansów publicznych i m.in. reformują zarówno prewencyjną, jak i korygującą część Paktu Stabilności i Wzrostu.

W wyniku potęgowania się kryzysu zadłużeniowego podjęto dalsze reformy zarządzania gospodarczego. Rozpoczęto pracę nad tzw. „duo pakiem” (projekt dwóch rozporządzeń przedstawiony przez Komisję Europejską 30.11.2011 r.), który dodatkowo wzmacnia nadzór nad polityką budżetową państw członkowskich strefy euro oraz nadzór nad polityką gospodarczą i budżetową państw strefy euro, które są niestabilne gospodarczo, lub którym taka niestabilność zagraża.

Październikowa Rada Europejska uzgodniła konieczność wzmocnienia konwergencji gospodarczej w ramach strefy euro, dalszego wzmocnienia dyscypliny fiskalnej oraz pogłębienia unii gospodarczej, co stanowiło zapowiedź prac nad umową fiskalną. Jednocześnie podkreślono potrzebę zagwarantowania integralności Unii Europejskiej jako całości. W odpowiedzi polska prezydencja wystąpiła z inicjatywą polityczną mającą na celu zapewnienie spójnego oraz inkluzywnego charakteru wyłaniającej się struktury zarządzania gospodarczego. Opracowywano *non-paper Preserving integrity of the European Union*, który podkreślał konieczność zachowania przejrzystości oraz inkluzywności procesów decyzyjnych w ramach strefy euro oraz przedstawiał konkretne rozwiązania proceduralne. *Non-paper* prezydencji był przedmiotem dyskusji podczas Rady ds. Ogólnych (5.12.2011 r.). Inicjatywa odniosła skutek. Uzgodnienia przywódców strefy euro podjęte 9.12.2011 r. przewidywały opracowanie przez przewodniczącego Rady oraz przewodniczącego Komisji Europejskiej raportu nt. relacji między strefą euro a UE, który towarzyszyłby raportowi nt. dalszego pogłębienia integracji fiskalnej. W efekcie dalszych prac zrezygnowano jednak z przygotowania ww. raportu i zamiast tego uzgodniono treść Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej. Został on podpisany w dn. 2.03.2012 r. przez 25 państw członkowskich UE. Tematyka relacji UE-strefa euro będzie kontynuowana przez prezydencję duńską.

Dążąc do zwiększenia stabilizacji i poczucia bezpieczeństwa, prezydencja polska podjęła się prowadzenia prac w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego.

Działania w obszarze polityki energetycznej, w szczególności w jej wymiarze zewnętrznym, stanowiły jeden z priorytetów programowych polskiej prezydencji, gdyż w obliczu aktualnego kryzysu ekonomicznego zapewnienie pewnych źródeł taniej energii stanowi istotne źródło wzrostu i element budowania przewagi konkurencyjnej UE w świecie. Polska prezydencja osiągnęła założony cel, którym było wypracowanie i przyjęcie przez ministrów ds. energii konkluzji ws. wzmocnienia zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej. Podstawą projektu konkluzji był opublikowany przez Komisję Europejską w dn. 7.09.2011 r. *Komunikat ws. bezpieczeństwa dostaw energii i międzynarodowej współpracy energetycznej - Polityka energetyczna UE: stosunki z partnerami spoza UE*. Ważnym wkładem w przygotowanie konkluzji Rady była wstępna dyskusja państw UE ws. zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej UE zorganizowana przez polską prezydencję na nieformalnym posiedzeniu ministrów ds. energii we Wrocławiu w dn. 19-20.09.2011 r. Konkluzje zostały przyjęte na posiedzeniu Rady ds. Energii w dn. 24.11.2011 r. Podkreślono w nich, że zewnętrzna polityka

energetyczna UE powinna opierać się na zasadach solidarności, przejrzystości, współpracy i koordynacji działań UE i jej państw członkowskich. Ponadto, powinna przyczynić się do zapewnienia pewnej, bezpiecznej, trwałej i przystępnej cenowo energii. W konkluzjach zawarte zostały następujące priorytety działań na rzecz wzmocnienia zewnętrznej polityki energetycznej:

- § Wzmocnienie koordynacji zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej, m.in. poprzez większe zaangażowanie formalnych i nieformalnych spotkań ministrów ds. energii w wymiar zewnętrzny polityki energetycznej, synchronizację pracy różnych składów Rady oraz zaangażowanie Wysokiego Przedstawiciela UE ds. WPZiB, koordynację stanowiska UE na forach międzynarodowych, m.in. MAE, IRENA, TKE i Wspólnota Energetyczna, G8 i G20;
- § Wzmocnienie współpracy UE z państwami trzecimi w oparciu o wewnętrzny rynek energii poprzez wzmacnianie i rozszerzanie Wspólnoty Energetycznej, wzmacnianie Traktatu Karty Energetycznej, rozwój infrastruktury energetycznej na rzecz dywersyfikacji dostawców, dróg dostaw i źródeł energii dla UE;
- § Pogłębianie partnerstw energetycznych (określenie spójnego katalogu zasad ich kształtowania), szczególnie z Rosją, USA, Japonią, koordynację działań UE względem Chin, Indii, Brazylii i RPA w celu promocji bezpiecznej, zrównoważonej i przyjaznej dla klimatu polityki energetycznej;
- § Wsparcie dla krajów rozwijających się, w szczególności Afryki, w ramach unijnej polityki rozwojowej, m.in. poprzez propagowanie energii odnawialnej i efektywności energetycznej dla ograniczenia ubóstwa.

Ww. konkluzje zostały potwierdzone następnie przez szefów państw i rządów w konkluzjach Rady Europejskiej z dn. 9.12.2011 r., dzięki czemu ustaleniom nadano strategiczny wymiar. Przyjęcie konkluzji stanowi także ważny impuls polityczny w realizacji wytycznych zawartych w konkluzjach Rady Europejskiej z 4.02.2011 r. oraz przyjętej przez Radę Strategii energetycznej UE na lata 2011 – 2020. Jednocześnie, poprzez przyjęcie ww. konkluzji polska prezydencja, zgodnie z ambicjami, wniosła konkretny wkład w zdefiniowanie zewnętrznej polityki energetycznej UE, oraz zwięźczyła wysiłki podejmowane przez Polskę jeszcze w okresie poprzedzającym prezydencję.

Wraz z przedstawieniem ww. *Komunikatu ws. bezpieczeństwa dostaw energii i międzynarodowej współpracy energetycznej* KE przedłożyła także projekt decyzji Rady i Parlamentu Europejskiego ustanawiającej mechanizm wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi. Propozycja KE wprowadza m.in. procedurę oceny *ex ante* projektu danej umowy pod kątem jej zgodności z prawem UE. Projekt decyzji wpisuje się w priorytet polskiej prezydencji, gdyż stanowi ważny element w operacjonalizacji wytycznych zawartych w przyjętych konkluzjach i wzmacnia pozycję poszczególnych państw członkowskich i UE jako całości w międzynarodowym dialogu energetycznym. Polska prezydencja przeprowadziła intensywną dyskusję na szczeblu roboczym, wypracowując zaawansowaną nową wersję dokumentu, która została przekazana duńskiej prezydencji do dalszych prac.

Poza uzgodnieniem zawartych w konkluzjach generalnych wytycznych w zakresie wzmocnienia zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej, polska prezydencja doprowadziła również do formalnego przyjęcia przez Radę (12.09.2011 r.) mandatu dla Komisji Europejskiej do negocjacji umowy z Turkmenistanem i Azerbejdżanem ws. ram prawnych dla budowy gazociągu transkaspjskiego. Prowadzone przez KE negocjacje mają przygotować ramy polityczne i prawne ułatwiające budowę gazociągu łączącego Azerbejdżan z Turkmenistanem, co pozwoli – w powiązaniu z realizacją projektów Południowego Korytarza – na import kaspjskiego gazu do UE. Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z 4.02.2011 r., Południowy Korytarz jest priorytetowym korytarzem importu dużych ilości gazu dla UE, gdyż ma zapewnić Europie dywersyfikację źródeł dostaw (obok źródła norweskiego, rosyjskiego oraz algierskiego).

Priorytet strategiczny Bezpieczna Europa - żywność, energia, obronność został ustalony także celem podkreślenia znaczenia, jakie, zdaniem polskiej prezydencji, stanowi dla europejskich obywateli bezpieczeństwo żywnościowe i polityka rolna. Priorytet ten powstał w odpowiedzi na prognozowany wzrost liczby ludności na świecie, celem zaznaczenia potrzeby zrównoważonego rozwoju zdolności produkcyjnych Europy, który powinna zapewniać zreformowana Wspólna Polityka Rolna.

Polska prezydencja wniosła istotny wkład w budowanie zreformowanej Wspólnej Polityki Rolnej, która powinna zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe, utrzymywać orientację na rynek, uwzględniać dobra publiczne oraz wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich. Działania przeprowadzone w czasie polskiej prezydencji podkreślały w szczególności sposób znaczenie dobrych rozstrzygnięć dotyczących płatności bezpośrednich i wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, jak również polityki jakości produktów rolnych. Prezydencja rozpoczęła intensywne prace nad projektami legislacyjnymi Komisji dotyczącymi Wspólnej Polityki Rolnej do 2020 r. Pomimo późnej publikacji przez KE projektów, prezydencja zaawansowała prace zarówno na szczeblu politycznym, międzyinstytucjonalnym, jak i w zakresie analizy technicznej. Osiągnięty postęp w pracach nad projektami powinien umożliwić kolejnym państwom trio sprawne przeprowadzenie procesu wypracowania stanowiska Rady oraz kontynuację dialogu z Parlamentem Europejskim.

Nadrzędnym celem polskiej prezydencji w zakresie Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony było podniesienie skuteczności tej polityki oraz wzmocnienie wizerunku Polski jako państwa zaangażowanego w jej rozwój. Prezydencja zmierzała także do wyznaczenia nowej, aktywnej roli prezydencji narodowej w post-lizbońskiej architekturze instytucjonalnej.

Specyfika WPBiO wymagała rozpoczęcia działań na wiele miesięcy przed polską prezydencją. Kluczowym elementem przygotowań był wspólny list ministrów spraw zagranicznych i obrony państw Trójkąta Weimarskiego do WP C. Ashton, przekazany 6.12.2010 r. Mimo pewnego opóźnienia prac na początku polskiej prezydencji (brak uzgodnienia konkluzji FAC), udało się przełamać impas uzyskując silne poparcie partnerów, w tym Włoch i Hiszpanii.

Polska prezydencja podjęła starania na rzecz wzmocnienia zdolności wojskowych UE, w szczególności do zwiększenia użyteczności Grup Bojowych UE, rozwoju inicjatywy wspólnego pozyskiwania i wykorzystania zdolności obronnych (*Pooling and Sharing*) oraz usprawnienia struktury planowania operacji UE. W rezultacie, ESDZ zobowiązana została do opracowania w 2012 r. konkretnych propozycji działań wzmacniających użycie Grup Bojowych i przyjęta została Deklaracja Rady w sprawie wspólnego finansowania transportu strategicznego Grup Bojowych w latach 2012-2013. Rada przyjęła również katalog 11 projektów *Pooling and Sharing* oraz podjęła decyzję o aktywacji Centrum Operacyjnego na potrzeby operacji WPBiO w Rogu Afryki.

Prezydencja podejmowała działania na rzecz umocnienia zdolności cywilnych WPBiO, w tym głównie w odniesieniu do wdrażania dwóch Cywilnych Celów Operacyjnych (Civilian Headline Goals) oraz współpracy między zewnętrznym i wewnętrznym obszarem bezpieczeństwa Unii Europejskiej (tzw. relacje między WPBiO a Przestrzenią Wolności Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (PWBIS) jako element szerszych wysiłków na rzecz promocji synergii między wewnętrznym i zewnętrznym wymiarem bezpieczeństwa).

Prezydencja podjęła starania służące wzmocnieniu współpracy UE z partnerami. Zainicjowała dyskusję na temat zacieśniania praktycznej współpracy UE z partnerami wschodnimi, proponując konkretne rozwiązania. Wspierała również Wysoką Przedstawiciel na rzecz wzmocnienia dialogu między UE a NATO.

Zwieńczeniem wysiłków prezydencji było przyjęcie grudniowych konkluzji Rady ds. Zagranicznych (FAC) dot. WPBiO, odnoszących się do wszystkich polskich propozycji, tj.:

- usprawnienia procesu planowania i prowadzenia operacji UE poprzez aktywację Centrum Operacyjnego;

- potwierdzenia użyteczności Grup Bojowych i uznania potrzeby wspólnego finansowania transportu strategicznego;
- przyjęcia przez państwa członkowskie zobowiązań do realizacji wielonarodowych projektów *Pooling and Sharing*;
- potwierdzenie politycznego znaczenia bliskiej współpracy UE-NATO oraz współpracy UE z partnerami wschodnimi (po raz pierwszy w dokumencie o randze konkluzji Rady).

Polskiej prezydencji przyświecała idea otwartej Europy. Punktem wyjścia było założenie, że zaangażowanie państw członkowskich w politykę zagraniczną UE oraz zdolność Unii do skutecznej promocji swoich wartości i interesów w świecie powinny odzwierciedlać skalę globalnych wyzwań dla Europy oraz polityczną wizję, która legła u podstaw integracji kontynentu.

Podczas polskiej prezydencji realizowana była nowa, wzmocniona oferta UE dla sąsiedztwa, zarówno w Europie Wschodniej, jak i w wymiarze południowym. Rozwój Europejskiej Polityki Sąsiedztwa był jednym z ważnych celów prezydencji polskiej, w ramach priorytetu *Europa korzystająca na otwartości*. Działania prezydencji polskiej w tej dziedzinie przebiegały w trzech zasadniczych nurtach:

- 1) realizacja uzgodnień przeglądu Europejskiej Polityki Sąsiedztwa dokonanego w latach 2010-11, w tym w dziedzinie finansowej;
- 2) wzmocnienie Partnerstwa Wschodniego;
- 3) rozwój stosunków Unii Europejskiej z regionem Południowego Sąsiedztwa w następstwie wydarzeń „Arabskiej Wiosny”.

Podczas polskiej prezydencji rozpoczęła się wstępna dyskusja na temat finansowania polityki sąsiedztwa w okresie 2014-20, wraz z opublikowaniem przez Komisję Europejską projektu rozporządzenia o ustanowieniu Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa.

W ramach priorytetu „Europa korzystająca na otwartości” polska prezydencja znacząco przyczyniła się do rozwoju współpracy ze wschodnimi sąsiadami UE poprzez intensywne działania w zakresie polityki Partnerstwa Wschodniego. II Szczyt Partnerstwa Wschodniego (29-30.09.2011 r.) w Warszawie na szczęblu szefów państw i rządów był najważniejszym wydarzeniem z obszaru stosunków zewnętrznych Unii Europejskiej w trakcie polskiej prezydencji. Służył podsumowaniu dotychczasowych działań i określeniu nowych ambitnych celów dot. kolejnych etapów politycznego stowarzyszenia oraz integracji gospodarczej krajów partnerskich z UE oraz dostosowywania krajów partnerskich do standardów UE. Był jednym z najbardziej widocznych wydarzeń polskiej prezydencji, pokazując jej sprawność organizacyjną i przede wszystkim służąc uzyskaniu postępu w ważnym dla Polski obszarze stosunków UE z państwami Europy Wschodniej.

Przyjęta na Szczycie Wspólna Deklaracja, stanowiąca polityczny sygnał w sprawie dalszego pogłębiania integracji krajów partnerskich z UE, zawiera ambitne zapisy dotyczące: oparcia Partnerstwa na wspólnych wartościach i uznania europejskich aspiracji krajów partnerskich; zapowiedzi pełnej integracji państw partnerskich z wewnętrznym rynkiem UE i w przyszłości stworzenia wspólnego obszaru gospodarczego UE-PW; potwierdzenia dążenia do ustanowienia reżimu bezwizowego, a także pogłębienia współpracy sektorowej. W Deklaracji znalazła się również zapowiedź otwarcia programów UE dla obywateli państw partnerskich. Zgodnie z decyzjami Deklaracji Warszawskiego Szczytu PW zainaugurowano negocjacje umów o strefach wolnego handlu (DCFTA) z Gruzją i Mołdawią oraz zakończono negocjacje Umowy Stowarzyszeniowej UE – Ukraina, obejmującej DCFTA. Sukcesem zakończyły się także starania prezydencji o powołanie Forum Biznesu PW (spotkanie założycielskie odbyło się w Sopocie 30.09.2011 r.). Prezydencja wsparła ponadto organizację III Forum Społeczeństwa Obywatelskiego w Poznaniu (28-30.11.2011 r.), który był także miejscem inauguracyjnego posiedzenia Konferencji Władz Lokalnych i Regionalnych PW (8.09.2011 r.). W trakcie polskiej prezydencji odbyło się pierwsze formalne posiedzenie Zgromadzenia Parlamentarnego PW – Euronest. Ponadto, z inicjatywy Komisji Europejskiej we współpracy z polską

prezydencją (MEN, MKiDN, MNiSW, MSiT) zorganizowana została konferencja „Wschodni Wymiar Mobilności” (Warszawa, 6–7.07.2011 r.) Konferencja wniosła ważny wkład w Europejską Politykę Sąsiedztwa, w szczególności akcentując znaczenie Partnerstwa Wschodniego. Szczególną uwagę poświęcono mobilności studentów, nauczycieli, naukowców, młodzieży, podmiotów sektora sportowego i kulturalnego. W konferencji uczestniczyła pani Androulla Vassiliou, Komisarz UE ds. Edukacji, Kultury, Wielojęzyczności i Młodzieży. W przyjętych konkluzjach uczestnicy zaapelowali m.in. o wzmocnienie uczestnictwa podmiotów z krajów partnerskich w obecnych i przyszłych programach Unii Europejskiej.

Prezydencja, zmierzając do pogłębienia współpracy sektorowej Partnerstwa Wschodniego, zorganizowała szereg spotkań na szczeblu ministerialnym, wyższych urzędników oraz eksperckim w tym m.in.: konferencję ministrów gospodarki, transportu i rolnictwa PW; debatę ministrów szkolnictwa wyższego PW, konferencję szefów służb celnych PW i spotkanie szefów służb statystycznych PW, konferencje eksperckie w obszarze migracji, zwalczania przestępczości narkotykowej i handlu ludźmi, współpracy klimatycznej (w tym dwudniowe warsztaty klimatyczne dla państw PW), walki z korupcją; energetyki, bezpieczeństwa, edukacji; kultury, ceł i własności przemysłowej. Komisja Europejska pracuje obecnie nad dalszym rozwojem współpracy sektorowej, na bazie działań zainicjowanych przez polską prezydencję.

W ramach dążenia do idei otwartej Europy, polska prezydencja podjęła się zadania wypracowania kompromisu w kwestiach dotyczących rozszerzenia. W toku prac, prezydencja kierowała się dewizą ruchu „Solidarność” – *Odważnie, ale z rozważą*. Problematyka rozszerzenia UE zajmowała wysokie miejsce w agendzie prezydencji, zgodnie z dotychczasowym stanowiskiem Polski wskazującym na strategiczne znaczenie tego procesu dla umacniania bezpieczeństwa i stabilności w Europie. Założony cel, jakim było zapewnienie postępu w realizacji strategii rozszerzenia został zrealizowany.

Zapoczątkowane na przełomie 2010 i 2011 r. wydarzenia *arabskiej wiosny*, które objęły większość państw Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu (tzw. Południowego Sąsiedztwa UE w ramach Europejskiej Polityki Sąsiedztwa) oraz częściowo Półwyspu Arabskiego, zdominowały agendę unijną w zakresie stosunków zewnętrznych w 2011 r. i ukształtowały priorytety polskiej prezydencji w II poł. 2011 r. Z jednej strony, wyzwaniem dla bieżącej polityki UE było dążenie do stabilizacji i bezpieczeństwa w swoim otoczeniu i reagowanie na dynamicznie zmieniającą się sytuację w regionie. Z drugiej strony, celem było przedstawienie Państwom Południa nowej, efektywnej oferty współpracy oraz wsparcie procesów transformacji demokratycznych. W związku z powyższym, działania polskiej prezydencji, w wymiarze strategicznym, miały na celu wspieranie instytucji unijnych oraz intensyfikację działań bilateralnych, ukierunkowanych na realizację *nowego podejścia/nowego partnerstwa* w stosunkach z państwami Południowego Sąsiedztwa, poprzez wypracowanie nowej oferty współpracy oraz elastycznego instrumentarium wsparcia transformacji demokratycznej, a także pomocy krótkoterminowej w odpowiedzi na bieżące wydarzenia. Celem polskiej prezydencji było doprowadzenie do utworzenia elastycznego mechanizmu finansowego wsparcia dla budowy instytucji demokratycznych i społeczeństwa obywatelskiego, w postaci Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji (*European Endowment for Democracy*), a w relacjach bilateralnych - podzielenie się z państwami Południowego Sąsiedztwa własnymi doświadczeniami transformacyjnymi z okresu ostatnich dwudziestu lat.

Podczas polskiej prezydencji Unia Europejska kontynuowała wsparcie dla przemian demokratycznych w Tunezji i Egipcie, a także rekonstrukcji państwowości libijskiej. Zaoferowała też rozpoczęcie negocjacji pogłębionej i wszechstronnej strefy wolnego handlu z czterema państwami regionu (Egipt, Jordania, Tunezja, Maroko). Unia Europejska uruchomiła inicjatywę *SPRING*, w ramach której zaprogramowano dodatkowe środki pomocowe dla Południowego Sąsiedztwa o wysokości 350 mln euro. Rozpoczęto proces tzw. dialogów ds. migracji z wybranymi państwami Południowego Sąsiedztwa, które mają doprowadzić do zawarcia partnerstw nt. migracji.

W zakresie Wspólnej Polityki Handlowej UE istotne dla polskiej prezydencji były działania mające na celu unormowanie relacji gospodarczo-handlowych w najbliższym regionie UE, w tym w ramach Polityki Sąsiedztwa – zarówno w jej wymiarze wschodnim, jak i południowym.

Do najważniejszych osiągnięć prezydencji w wymiarze wschodnim należą:

- Ø uzgodnienie warunków akcesji Rosji do Światowej Organizacji Handlu (ang. WTO) oraz akcesji Rosji do WTO;
- Ø podpisanie porozumienia UE z Federacją Rosyjską normalizującego kwestie przelotów nad Syberią – sprawy ważnej dla europejskich przewoźników (istotnej także dla LOT-u);
- Ø finalizacja negocjacji umowy o pogłębionej i całościowej strefie wolnego handlu (DCFTA) UE – Ukraina, będącej częścią Umowy Stowarzyszeniowej UE-Ukraina, negocjacje której sfinalizowano w grudniu 2011 r.;
- Ø rozpoczęcie analogicznych negocjacji DCFTA z Gruzją i Mołdawią, co KE ogłosiła oficjalnie w dniu 12.12.2011 r.

W wymiarze południowym polityki handlowej udało się doprowadzić do przyjęcia mandatu na negocjacje umów DCFTA UE z krajami Afryki Płn. tj. z Egiptem, Jordanią, Marokiem i Tunezją.

Ponadto, doprowadzono do akcesji Czarnogóry do WTO oraz do przyjęcia unijnych autonomicznych preferencji handlowych dla Bałkanów Zachodnich.

Wobec braku realnych możliwości zakończenia negocjacji w ramach Rundy Doha WTO prezydencja, w porozumieniu z Komisją Europejską, skoncentrowała swoje wysiłki na doprowadzeniu do przyjęcia uzgodnień, które podtrzymają wiarygodność WTO. W rezultacie VIII Konferencji Ministerialnej WTO (15-17.12.2011 r.), przyjęto pakiet ułatwień dla krajów najślabiej rozwiniętych (kraje LDC). Istotnym elementem tego pakietu jest przyjęcie tzw. *waiver*u w usługach dla LDC pozwalającego na preferencyjne traktowanie tych krajów w handlu usługami, przyjęcie uproszczonej ścieżki akcesji krajów LDC do WTO, przyjęcie w kontekście tych krajów moratorium w zakresie stosowania Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS WTO) oraz moratorium w zakresie handlu elektronicznego (e-commerce). Ponadto, pomimo trwającego impasu, przesądzono o kontynuacji negocjacji rundy Doha. Wymiernym osiągnięciem Konferencji jest zakończenie 12-letnich negocjacji WTO ws. pogłębienia dostępu do rynku zamówień publicznych poprzez rewizję Porozumienia ws. Zamówień Rządowych (ang. GPA – *Government Procurement Agreement*), dzięki czemu znacząco wzrosła wartość wymiany handlowej objętej zamówieniami publicznymi.

RADA DS. OGÓLNYCH

Rozszerzenie

Podczas polskiej prezydencji podjęte zostały istotne decyzje dotyczące realizacji polityki rozszerzenia Unii Europejskiej. 5.12.2011 r. zaakceptowane zostało przez Radę do Spraw Ogólnych „nowe podejście” do negocjacji, polegające na możliwie najwcześniejszym otwieraniu negocjacji w rozdziałach najtrudniejszych (wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe oraz sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo).

Polska prezydencja zamknęła ostatni etap procesu akcesji Chorwacji do UE. Sfinalizowane zostały prace nad tekstem Traktatu Akcesyjnego z Chorwacją, który został podpisany 9.12. 2011 r. Przystąpienie Chorwacji do UE stanowić będzie pozytywny przykład i inspirację dla pozostałych państw Bałkanów Zachodnich we wprowadzaniu europejskich reform.

Zapewniliśmy znaczący postęp w negocjacjach akcesyjnych z Islandią. Podczas dwóch konferencji akcesyjnych w październiku i grudniu 2011 r. otworzyliśmy siedem rozdziałów negocjacyjnych i zamknęliśmy negocjacje w sześciu rozdziałach.

Utrzymany został proces negocjacji akcesyjnych z Turcją. Brak postępu w rozwiązaniu kwestii cypryjskiej oraz opóźnienia Ankary w realizacji reform (m.in. w wyniku związanego z wyborami osłabienia tempa prac parlamentu) uniemożliwiły otwarcie negocjacji w kolejnych rozdziałach. Niemniej jednak, mimo poważnych trudności w relacjach Turcja-Cypr, niesprzyjającej atmosfery wokół akcesji Turcji do UE w niektórych europejskich stolicach oraz rosnącej asertywności Ankary w polityce zagranicznej, polskiej prezydencji udało się doprowadzić do przyjęcia wyważonego tekstu konkluzji GAC.

Prezydencji udało się zapewnić postęp w procesie integracji europejskiej państw Bałkanów Zachodnich. Otwarta została droga do rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z Czarnogórą w czerwcu 2012 r. Konkluzje Rady do Spraw Ogólnych przyjęte w grudniu 2011 r. oznaczają także znaczące wzmocnienie relacji UE z Kosowem.

We wrześniu 2011 r. polskiej prezydencji udało się uzgodnić wyważony tekst konkluzji Rady do Spraw Ogólnych ws. Mechanizmu Współpracy i Weryfikacji (CVM) dla Rumunii i Bułgarii. W połowie 2012 r. dokonany zostanie całościowy przegląd 5-letniego okresu funkcjonowania CVM.

Polska prezydencja zrealizowała również szereg ważnych przedsięwzięć wspierających dyplomatycznie proces osiągnięcia celów w dziedzinie rozszerzenia UE. Dnia 14.11.2011 r. zorganizowane zostało w Brukseli *Enlargement Forum* na szczelbu ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich. We wrześniu 2011 r. odbyły się w Warszawie dwie konferencje: *The Future of Enlargement – Opportunities and Challenges* oraz *The Western Balkans on the path to the European Union*.

Wieloletnie Ramy Finansowe

Na forum Rady ds. Ogólnych omawiano wszelkie aspekty finansowe i horyzontalne Wieloletnich Ram Finansowych. Niewątpliwym osiągnięciem polskiej prezydencji jest fakt, że państwa członkowskie zaakceptowały przedstawioną przez prezydencję metodologię prac, m.in. wiodącą rolę Rady ds. Ogólnych, oraz uznały propozycje Komisji w sprawie WRF jako podstawę do dalszej dyskusji.

Prezentacji propozycji ram finansowych Komisja Europejska dokonała 18.07.2011 r., natomiast w dniach 28-29.07.2011 r. odbyło się w Sopocie nieformalne posiedzenie ministrów ds. europejskich,

które rozpoczęło debatę na poziomie politycznym nad kolejną perspektywą finansową UE na lata 2014-2020.

Prace na poziomie technicznym były prowadzone w ramach Grupy Przyjaciół Prezydencji ds. WRF 2014-2020, a także na forach innych grup roboczych, m.in. Grupy Roboczej ds. Środków Własnych UE, w ramach której, obok dyskusji na forum grupy, prezydencja zorganizowała także dwa seminaria techniczne ws. metodologii obliczeń alokacji polityki spójności i Wspólnej Polityki Rolnej.

Na kolejnych posiedzeniach Rady ds. Ogólnych przeprowadzono szereg debat orientacyjnych. W czasie debaty 12.09.2011 r. wszystkie państwa członkowskie wyraziły zgodę co do okresu trwania ram finansowych. Z kolei na listopadowej Radzie ds. Ogólnych odbyła się debata orientacyjna nt. polityki spójności, instrumentu *Łącząc Europę*, Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej. Przedmiotem debaty w zakresie polityki spójności były także kwestie takie jak: makrowarunkowość, nowa kategoria regionów przejściowych oraz limit alokacji z polityki spójności. We Wspólnej Polityce Rolnej, kwestia zrównania poziomu płatności bezpośrednich nie została przez państwa członkowskie oceniona jednoznacznie.

23.11.2011 r. COREPER II przeprowadził debatę orientacyjną o zasobach własnych UE. Większość państw członkowskich opowiedziało się za reformą obecnego systemu i sprzeciwiło się jakimkolwiek mechanizmom korekcyjnym. Dyskusja w sprawie podatku od transakcji finansowych i nowego zasobu opartego na podatku VAT nie przyniosła konkluzji i wymaga dalszej dyskusji i wyjaśnień ze strony Komisji.

Podczas grudniowej Rady ds. Ogólnych prezydencja podsumowała prace nad WRF – przedstawiono raport z postępów prac, który został uznany za dobrze oddający balans opinii i nie wzbudził szerszych kontrowersji. Raport prezydencji nt. WRF, odnotowany w konkluzjach grudniowej Rady Europejskiej, ma szansę stać się podstawą do dalszych negocjacji za prezydencji duńskiej.

Polityka spójności jako skuteczna, efektywna i terytorialnie zróżnicowana odpowiedź na wyzwania rozwojowe Unii Europejskiej

Naczelnym celem polskiej prezydencji w obszarze polityki spójności było zainicjowanie i jak najdalsze zaawansowanie negocjacji propozycji Komisji w zakresie rozporządzeń dla tej polityki na okres 2014-2020.

Pomimo wczesnego etapu negocjacji kolejnych Wieloletnich Ram Finansowych oraz pakietu legislacyjnego polityki spójności na lata 2014-2020, polska prezydencja zapewniła, że zagadnienia związane z tą polityką były podnoszone na wysokim szczeblu politycznym. Przyszły kształt polityki spójności był trzy razy tematem obrad Rady do Spraw Ogólnych (11.10, 15.11 oraz 16.12.2011 r.).

W ciągu dwóch miesięcy od rozpoczęcia negocjacji, polskiej prezydencji udało się przedstawić propozycje kompromisowe w zakresie strategicznego programowania oraz koncentracji tematycznej, na których prezydencja duńska oprze dalsze prace w celu wypracowania ostatecznego konsensusu.

Najważniejszym spotkaniem politycznym wysokiego szczebla było pierwsze w historii formalne spotkanie ministrów odpowiedzialnych za politykę spójności, zorganizowane w ramach Rady do Spraw Ogólnych 16.12.2011 r. Podstawą dyskusji był *Raport prezydencji z negocjacji pakietu legislacyjnego polityki spójności na lata 2014-2020*. Obejmował on okres do końca listopada 2011 r. i wskazywał obszary osiągniętego konsensusu oraz kwestie wymagające dalszych prac w zakresie czterech tematycznych bloków negocjacyjnych (programowanie strategiczne, koncentracja tematyczna, warunkowość oraz rozwój terytorialny). Na jego podstawie polska prezydencja zidentyfikowała kluczowe kwestie dotyczące strategicznego programowania i koncentracji tematycznej, które powinny zostać poddane pod debatę orientacyjną ministrów.

Podczas spotkania ministrów ww. raport prezydencji został bardzo dobrze przyjęty przez państwa członkowskie, a debata była bardzo owocna i wskazała preferencje większości państw członkowskich w ww. kwestiach. Wnioski z debaty, zebrane przez prezydencję w *Raporcie podsumowującym debatę orientacyjną na temat polityki spójności po 2013 r. w ramach spotkania Rady ds. Ogólnych (Bruksela, 16.12.2011 r.)*, zostały przekazane państwom członkowskim i będą stanowić podstawę do dalszych prac, finalizujących dyskusje w tych dwóch blokach negocjacyjnych podczas następných prezydencji.

Równocześnie, w agendzie prac Rady pojawiły się kwestie związane z obecnym okresem programowania polityki spójności, konieczne było przeprowadzenie dwóch nowelizacji obecnego rozporządzenia ogólnego 1083/2006: w zakresie pomocy zwrotnej i instrumentów inżynierii finansowej oraz nowelizacji tego samego rozporządzenia w zakresie podwyższenia dofinansowania dla krajów w ciężkiej sytuacji finansowej. Polskiej prezydencji udało się sprawnie wypracować stanowisko Rady do tych propozycji oraz zakończyć cały unijny proces legislacyjny do końca 2011 r.

Pierwszy przegląd Strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego

Prezydencja polska zakończyła przegląd Strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego (SUE RMB). 15.11.2011 r. Rada do Spraw Ogólnych przyjęła konkluzje w tej kwestii. Obejmują one szereg praktycznych rekomendacji mających na celu usprawnienie wdrażania SUE RMB, która po dwóch latach funkcjonowania boryka się z wieloma problemami (m.in. poprawę zarządzania Strategią poprzez wzmocnienie roli KE i silniejsze zaangażowanie polityczne państw członkowskich na różnych szczeblach administracji; zalecenie ustanowienia jasnych celów i wskaźników SUE RMB, ułatwiających jej ewaluację; zapewnienie odpowiedniego poziomu finansowania poprzez włączenie w realizację SUE RMB nie tylko polityki spójności, ale i innych polityk sektorowych). W dn. 24-26.10.2011 r. prezydencja była również współgospodarzem odbywającego się w Gdańsku pod hasłem „Nowe ambicje dla regionu Morza Bałtyckiego” (*New Ambitions for the Baltic Sea Region*) II Forum SUE RMB, połączonego z XIII Szczytem Bałtyckiego Forum Rozwoju.

Europejski Obszar Gospodarczy, współpraca z krajami EFTA

W trakcie polskiej prezydencji powołana została nieformalna grupa negocjacyjna UE-Szwajcaria, która przeprowadziła dwie rundy spotkań ekspertów wysokiego szczebla o charakterze horyzontalnym, celem rozwiązania kwestii spornych w odniesieniu do odmiennego podejścia UE i Szwajcarii do sposobu prowadzenia negocjacji i wyboru obszarów negocjacyjnych. Równoległe do tych działań Komisja Europejska i Europejska Służba Działań Zewnętrznych prowadziły negocjacje dotyczące Kodeksu postępowania w obszarze podatków od przedsiębiorstw i wymiany informacji podatkowych ze Szwajcarią i Liechtensteinem.

W wyniku debaty dotyczącej pogłębiania relacji z mikropaństwami 30.11.2011 r. zostało podpisane porozumienie walutowe z Księstwem Monako.

Grupa robocza ds. EFTA przeprowadziła przegląd poziomu wdrażania Mechanizmów Finansowych EOG/EFTA oraz Programu Szwajcarskiej Pomocy Finansowej na rzecz ograniczania różnic społecznych i gospodarczych w nowych państwach członkowskich UE, dyskusję przygotowawczą przed Przeglądem Umowy o EOG, zaplanowanym przez KE na wiosnę 2012 r., a także dyskusję na temat przebiegu oraz perspektyw negocjacji liberalizacyjnych w obszarze produktów rolnych przetworzonych z Norwegią. Polska prezydencja przeprowadziła dyskusję w zakresie podstaw do negocjacji kolejnej perspektywy Mechanizmów Finansowych EOG/EFTA oraz potencjalnych rozmów ze Szwajcarią dotyczących kontynuacji pomocy finansowej.

Podczas 36. posiedzenia Rady Europejskiego Obszaru Gospodarczego 15.11.2011 r. odbyła się debata kierunkowa nt. środków na rzecz przeciwdziałania kryzysowi ekonomiczno-finansowemu, a także

przyjęto konkluzje podsumowujące bieżący stan współpracy UE z państwami EOG spoza UE. Przedmiotem dyskusji była również kwestia funkcjonowania Umowy o EOG, ze szczególnym uwzględnieniem stanu implementacji *acquis communautaire* w państwach EOG.

Zagadnienia jądrowe

Wieńcząc wysiłki prezydencji węgierskiej, polska prezydencja doprowadziła do przyjęcia przez Radę 19.07.2011 r. dyrektywy ustanawiającej ramy wspólnotowe w zakresie odpowiedzialnego i bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym oraz odpadami promieniotwórczymi.

W ramach realizacji zagadnień jądrowych w grupie roboczej ds. kwestii atomowych (WPAQ) podjęto dyskusję i doprowadzono do pełnego porozumienia co do projektu dyrektywy ustanawiającej podstawowe wymagania w zakresie ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych zawartych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Rozpoczęto także dyskusję nad rewizją dyrektywy ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w odniesieniu do promieniowania jonizującego. Polska prezydencja przeprowadziła pierwszą wymianę poglądów ws. podstawowych (kluczowych) zagadnień regulowanych w projektowanej dyrektywie i zaproponowała strukturę dalszej dyskusji, zaakrobowaną przez Danię.

Realizując wnioski z konkluzji Rady Europejskiej z 24–25.03.2011 r. w ramach WPAQ śledzono postępy w procesie przeglądów bezpieczeństwa w elektrowniach jądrowych zlokalizowanych w Unii Europejskiej (*stress tests*) w odniesieniu do bezpieczeństwa jądrowego (*safety*) i ochrony fizycznej (*security*) – zadanie to realizowano w powołanej *ad hoc* grupie AHGNS (*Ad Hoc Group on Nuclear Security*).

Odnosząc się do promocji bezpieczeństwa w wymiarze globalnym uzgodniono treści odpowiedzi Wspólnoty Euratom na inicjatywy Federacji Rosyjskiej w sprawie uaktualnienia *Konwencji bezpieczeństwa jądrowego* i *Konwencji o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej*, uznając inicjatywy za wartościowe i mogące się przyczynić do zwiększenia bezpieczeństwa w skali międzynarodowej.

Ze względu na brak zgody producentów, dostawców i odbiorców radioizotopów co do przyszłych form prawnych zabezpieczających dostawę radioizotopów na potrzeby medyczne, nie udało się doprowadzić do porozumienia w sprawie, postulowanego przez Komisję Europejską, powołania *Wspólnego Przedsięwzięcia (Joint Undertaking)*. To zagadnienie będzie wymagało dalszych konsultacji pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi stronami.

Integracja i optymalizacja Europejskiego Systemu Statystycznego

W zakresie rozporządzenia dotyczącego europejskiej statystyki upraw trwałych oraz przekształcenia rozporządzenia w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do transportu drogowego rzeczy, polska prezydencja w wyniku negocjacji z Parlamentem Europejskim wypracowała propozycje kompromisowe, na podstawie których zakończono procedurę legislacyjną i wymienione akty ustawodawcze zostały zatwierdzone przez PE i Radę w pierwszym czytaniu.

Jednocześnie osiągnięto znaczący postęp w uzgadnianiu, ważnego dla podejmowania kluczowych decyzji w UE, rozporządzenia dotyczącego Europejskiego Systemu Rachunków Narodowych i Regionalnych w Unii Europejskiej (ESA 2010).

Ponadto, do prac Rady włączono rozporządzenie w sprawie europejskiej statystyki zagrożenia przestępczością. Opracowano tekst kompromisowy dokumentu, który został zaakceptowany przez znaczącą większość państw członkowskich.

Z uwagi na fakt, że wniosek Komisji dotyczący projektu rozporządzenia w sprawie Europejskiego Programu Statystycznego 2013-2017 wpłynął do Rady 21.12.2011 r., nie mógł być przedmiotem prac polskiej prezydencji.

Zintegrowana polityka morską

Polska prezydencja doprowadziła do przyjęcia w pierwszym czytaniu rozporządzenia ustanawiającego Program na rzecz dalszego rozwoju zintegrowanej polityki morskiej.

Uruchomienie Programu w latach 2011–2013 przyczyni się do dalszego rozwoju gospodarczego sektora morskiego, a w konsekwencji do podniesienia jakości życia mieszkańców UE. Przyjęte rozporządzenie przewiduje na wdrożenie Programu 40 000 000 EUR z realokacji i z budżetu bieżącego na okres od 1.01.2011 r. do 31.12.2013 r.

Środki przewidziane w rozporządzeniu składają się z kwoty 23,14 mln EUR, pochodzącej z budżetu na rok 2011, z kwoty 16,66 mln EUR, w tym przydziału na pomoc techniczną, włączonej do projektu budżetu i zaakceptowanej przez Radę podczas czytania budżetu na rok 2012, oraz z kwoty 200 000 EUR przeznaczonej na pomoc techniczną, która ma być włączona do budżetu na rok 2013.

Podczas polskiej prezydencji Rada UE przyjęła konkluzje w sprawie zintegrowanej polityki morskiej UE. W konkluzjach odnotowano wkład zintegrowanej polityki morskiej w osiągnięcie celów określonych w strategii „Europa 2020” przez wykorzystywanie potencjału europejskiej gospodarki morskiej i przybrzeżnej przy udziale zaawansowanej wiedzy i innowacji oraz przez wspieranie tworzenia lepszych miejsc pracy i kwalifikacji w celu sprostania potrzebom większej konkurencji w skali globalnej.

Dodatkowo, poza działaniami przewidzianymi w agendzie prezydencji, udało się doprowadzić do przyjęcia porozumienia w sprawie obowiązku sporządzania przez państwa członkowskie UE i przekazywania do Komisji Europejskiej dokumentów wyjaśniających stopień zbieżności pomiędzy dyrektywami przyjmowanymi na poziomie UE a krajowymi środkami transpozycji, tj. dokumentów stanowiących syntetyczne zestawienie poszczególnych przepisów dyrektyw oraz odpowiadających im przepisów prawa krajowego w każdym z państw członkowskich. Tym samym zakończyły się wielomiesięczne dyskusje w gronie ekspertów z państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej, które z przyczyn proceduralnych hamowały proces legislacyjny w instytucjach UE. Uzgodniona została treść dwóch wspólnych deklaracji politycznych w sprawie dokumentów wyjaśniających, które zostały potwierdzone przez państwa członkowskie 29.09.2011 r. oraz przez Parlament Europejski na posiedzeniu plenarnym w dniu 27.10.2011 r.

Zgodnie z deklaracjami, KE ma za zadanie wskazać i odpowiednio uzasadnić, które z dyrektyw, ze względu na swój charakter, wymagają po przyjęciu przedstawienia dokumentów zawierających informacje na temat sposobu transpozycji danego aktu prawnego przez państwa członkowskie. Równocześnie, państwa członkowskie zobowiązują się w takich uzasadnionych przypadkach – co zostaje odzwierciedlone w tekście preambuły danej dyrektywy – do opracowania dokumentów wyjaśniających i ich przekazania Komisji.

Podczas polskiej prezydencji udało się rozpocząć i znacznie zaawansować dyskusję w sprawie reformy zasad funkcjonowania Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, tj. zmian legislacyjnych w statucie Trybunału Sprawiedliwości oraz w załączniku I do tego statutu, zaproponowanych we wniosku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28.03.2011 r. Po zainicjowaniu przez polską prezydencję pierwszej dyskusji w sprawie proponowanej reformy, na szczelbu ministrów do spraw europejskich na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych 18.07.2011 r., powołana grupa robocza ds. Trybunału Sprawiedliwości przeprowadziła szczegółowe badanie techniczne proponowanych zmian – omówiono kwestie składu Wielkiej Izby Trybunału Sprawiedliwości, utworzenia stanowiska zastępcy prezesa Trybunału Sprawiedliwości, wewnętrzne zasady organizacyjne, w tym Sądu, postulat wzrostu liczby

sędziów Sądu, jak również kwestie dotyczące wyboru dodatkowych sędziów. Prace nad reformą Trybunału Sprawiedliwości będą kontynuowane.

RADA DS. ZAGRANICZNYCH

Stosunki zewnętrzne UE

Bliska współpraca prezydencji z przewodniczącym Rady Europejskiej, wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Komisją Europejską pozwoliła na sprawną koordynację kwestii dotyczących polityki zewnętrznej UE.

Jednym z głównych celów polskiej prezydencji było wzmocnienie roli Unii Europejskiej na arenie międzynarodowej i podkreślenie jej skuteczności, jako organizacji korzystającej z potencjału państw członkowskich i instytucji unijnych. Realizacja polskich priorytetów w zakresie stosunków zewnętrznych UE odbywała się w porozumieniu i przy wsparciu działań Wysokiej Przedstawiciel C. Ashton, jako przewodniczącej Rady do Spraw Zagranicznych.

Prezydencja przypadła na okres kształtowania się ESDZ i wyzwań związanych z wypracowywaniem zasad jej funkcjonowania. Dotyczyło to zarówno wymiaru wewnętrznego (budowa struktury organizacyjnej Służby, doprecyzowanie relacji ESDZ z instytucjami europejskimi i państwami członkowskim), jak i zewnętrznego (realizacja priorytetów działań Służby na arenie międzynarodowej).

Wypracowany przez Polskę kooperatywny model współdziałania z Wysoką Przedstawiciel oraz ESDZ miał m.in. na celu podkreślenie obopólnych korzyści płynących z zaangażowania dyplomacji państwa prezydencji w działania ESDZ. Tym samym sprzyjał uwzględnieniu interesów prezydencji rotacyjnej w procesie kształtowania agendy polityki zewnętrznej UE. Mimo bardziej aktywnego – w porównaniu z poprzednimi prezydencjami – modelu współpracy z ESDZ, Polska nie wychodziła w swych działaniach poza ramy nakreślone przez postanowienia traktatu z Lizbony. Podkreślić należy, że uzgodniona z ESDZ praktyka zastępowania w określonych przypadkach Wysokiej Przedstawiciel przez polską prezydencję w kontaktach z partnerami trzecimi i na forum Parlamentu Europejskiego znalazła uznanie samej Służby, która zwróciła się do prezydencji duńskiej o kontynuację tego modelu działania.

Polskie priorytety związane z pogłębianiem stosunków z krajami Partnerstwa Wschodniego (PW), wzmocnieniem procesów stabilizacji i demokratyzacji w regionach sąsiadujących z Unią Europejską oraz rozwojem Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPBiO) stanowiły w minionym półroczu istotny element dyskusji w trakcie poszczególnych posiedzeń Rady do Spraw Zagranicznych, w tym nieformalnej Rady Gymnich zorganizowanej we wrześniu 2011 r. w Sopocie.

Założony program rozwoju i wzmocnienia Partnerstwa Wschodniego należy uznać za zrealizowany. Z sukcesem przeprowadzono II Szczyt Partnerstwa Wschodniego w Warszawie, a w przyjętej przez jego uczestników Wspólnej Deklaracji znalazły się – zgodnie z postulatami prezydencji – zapisy potwierdzające intencję dalszego pogłębiania integracji krajów partnerskich z UE, uznające ich europejskie aspiracje, dążenie do integracji gospodarczej z unijnym rynkiem oraz do ustanowienia reżimu bezwizowego, a także dotyczące pogłębienia współpracy sektorowej oraz otwierania agencji i programów UE dla obywateli krajów partnerskich. Dokument ponadto powoływał się na zobowiązanie UE do przeznaczenia na realizację celów PW środków w wysokości 1,9 mld euro w latach 2010-2013, która to kwota została dodatkowo zwiększona przez UE o alokowane na okres do 2013 r. 150 mln euro. Dzięki intensywnym zabiegom Polski, w trakcie prezydencji została utrzymana jedność UE ws. warunkowości polityki wobec Białorusi.

Działania te zostały uzupełnione zainicjowaniem Forum Biznesu PW, organizacją Forum Społeczeństwa Obywatelskiego PW, uruchomieniem współpracy regionalnej (CORLEAP) i parlamentarnej (EURONEST) oraz kilkunastoma spotkaniami sektorowymi z partnerami wschodnimi.

Owoce debat, inspirowanych przez prezydencję, a popieranych przez Wysoką Przedstawiciel, było przyjęcie na forum Rady w grudniu 2011 r. konkluzji dotyczących polskiej inicjatywy utworzenia Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji (*European Endowment for Democracy*). Przedstawiona po raz pierwszy przez Polskę w styczniu 2011 r. propozycja utworzenia Funduszu stanowić będzie – po planowanym uruchomieniu w 2012 r. – nowatorski element wspierania przez UE działań demokratycznych i stabilizujących w sąsiedztwie UE, a w konsekwencji zbliżenia w relacjach UE z krajami trzecimi. Fundusz umożliwi elastyczne i szybkie reagowanie na potrzeby rodzących się demokracji. Idea utworzenia Funduszu stanowiła główną inicjatywę prezydencji na rzecz wzmacniania procesów demokratyzacyjnych w sąsiedztwie UE.

Polska prezydencja była aktywna na polu wspierania demokratyzacji i budowy nowoczesnych struktur państwowych w krajach Afryki Północnej. Udzielała również niezbędnej pomocy humanitarnej. Polska obecność w regionie na szczeblu politycznym – w tym w imieniu i w porozumieniu z Wysoką Przedstawiciel – stanowiła uzupełnienie polskich inicjatyw o charakterze doradczo-szkoleniowym. Jej promocji służyła m.in. warszawska konferencja na szczeblu wyższych urzędników, poświęcona współpracy z krajami Południowego Sąsiedztwa.

W ramach priorytetu dot. rozwoju Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony prezydencja doprowadziła do przyjęcia konkluzji Rady ds. Zagranicznych odnoszących się do wszystkich wprowadzonych do dyskusji propozycji. Podjęta została decyzja w sprawie lepszego wykorzystania istniejących struktur oraz poprawy zdolności do planowania operacji i misji WPBiO na poziomie strategicznym, w tym uruchomienia Centrum Operacyjnego dla operacji w Rogu Afryki (po raz pierwszy w historii WPBiO). Przyjęte rozwiązania, zakładające m.in. wzmocnienie planowania wyprzedzającego, mają przyspieszyć podejmowanie decyzji na poziomie politycznym, poprawić wymianę informacji, zapewnić lepszą synergii cywilno – wojskową oraz poprawić współpracę z innymi organizacjami międzynarodowymi.

Dzięki staraniom polskiej prezydencji, omówiono kwestie kluczowe dla dalszego rozwoju zdolności obronnych UE. Polska utrzymała zainteresowanie państw członkowskich tematem zwiększenia użyteczności Grup Bojowych, a struktury ESDZ zobowiązane zostały do przedstawienia w 2012 r. konkretnych propozycji działań służących wykorzystaniu Grup Bojowych. Przyjęta została również deklaracja w sprawie zwiększenia zakresu wspólnego finansowania transportu strategicznego Grup Bojowych dyżurujących w latach 2012 – 2013. Rada przyjęła 8.12.2011 r. deklarację w sprawie finansowania z mechanizmu *Athena* wszystkich rodzajów transportu strategicznego Grup Bojowych UE w obie strony. Podczas polskiego przewodnictwa podjęta została decyzja o rozpoczęciu przez państwa członkowskie realizacji jedenastu konkretnych programów w ramach inicjatywy *Pooling and Sharing*. Ustalono również, że realizacja tych programów powinna przebiegać w spójności z pracami NATO, prowadzonymi w ramach inicjatywy *Smart Defence*.

Prezydencja po raz pierwszy wprowadziła do dyskusji Rady ds. Zagranicznych temat wzmocnienia współpracy w obszarze WPBiO ze wschodnimi sąsiadami UE - państwami Partnerstwa Wschodniego i Rosją. Przedstawiliśmy szereg konkretnych propozycji w tej sprawie, dotyczących m.in. współpracy szkoleniowej, systematycznego dialogu politycznego, współpracy z UE w reformie sektora bezpieczeństwa, zwiększenia zaangażowania partnerów w misje i operacje UE, współpracy w zakresie rozwoju zdolności obronnych.

Ze względu na uwarunkowania natury politycznej, polska prezydencja nie proponowała nowych inicjatyw w zakresie relacji UE-NATO. Skupiła się na wspieraniu dialogu Wysokiej Przedstawiciel z Sekretarzem Generalnym i rozwijaniu współpracy na poziomie eksperckim.

Współpraca rozwojowa i pomoc humanitarna

Z uwagi na dzielony charakter kompetencji Unii i państw członkowskich w obszarze współpracy rozwojowej oraz nowy porządek instytucjonalny UE (rola ESDZ) Polska dokładała starań, aby rola prezydencji była odpowiednio uwzględniana.

Służyło temu m.in. nieformalne spotkanie ministrów ds. rozwoju w Sopocie w dn. 14-15.07. 2011 r., które zostało zwołane z wyłącznej inicjatywy prezydencji w celu przedyskutowania najważniejszych kwestii agendy rozwojowej UE, w tym tak istotnych z punktu widzenia Polski, jak rola demokracji w rozwoju oraz strategia rozwojowa dla krajów regionu Azji Centralnej. Warto zauważyć, że program prezydencji duńskiej nie przewiduje zwołania Rady nieformalnej ds. rozwoju.

Polska brała aktywny udział w przygotowaniach do IV Forum Wysokiego Szczebla ds. efektywności pomocy w Pusan, w dn. 29.11 - 1.12.2011 r. Dzięki intensywnym zabiegom przedstawiciel prezydencji uczestniczył w charakterze obserwatora w posiedzeniach Grupy Sierpów, której zadaniem było wypracowanie projektu dokumentu końcowego Forum. W trakcie Forum prezydencja pełniła rolę koordynatora stanowiska i działań UE.

Polska była również gospodarzem IV edycji Europejskich Dni Rozwoju, które odbyły się w Warszawie, w dniach 15 i 16.12.2011 r. Tematami przewodnimi wydarzenia były rozwój i demokracja. W trakcie konferencji poświęcono także dużo uwagi kwestii skuteczności pomocy w związku z zakończonym IV Forum Wysokiego Szczebla nt. Skuteczności Pomocy w Pusan, w Korei (29.11 – 1.12.2011 r.).

Prezydencja na bieżąco reagowała na forum unijnym na pogarszającą się sytuację humanitarną w Rogu Afryki. Prezydencja polska zwołała 18.07.2011 r. nadzwyczajne posiedzenie grupy roboczej ds. pomocy humanitarnej i żywnościowej w Brukseli, podczas którego przedstawiciele największych organizacji humanitarnych (m.in. UNHCR, UNICEF, Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża, Lekarze bez Granic i Oxfam) apelowali do 27 krajów członkowskich UE i Komisji Europejskiej o wsparcie dla ofiar kryzysu w Rogu Afryki.

Polityka handlowa

W zakresie Wspólnej Polityki Handlowej UE prezydencja podejmowała działania mające na celu unormowanie relacji gospodarczo-handlowych w ramach polityki sąsiedztwa, zarówno w wymiarze wschodnim jak i południowym.

W grudniu 2011 r. zakończone zostały negocjacje umowy o pogłębionej i całościowej strefie wolnego handlu UE – Ukraina (*DCFTA*), będącej częścią umowy stowarzyszeniowej UE – Ukraina, która była strategicznym celem polskiej prezydencji w relacjach handlowych. Zawarcie umowy przyczyni się do większego powiązania gospodarczo-handlowego UE z Ukrainą. Oczekujemy jak najszybszego parafowania, a następnie podpisania umowy stowarzyszeniowej i zintegrowanej z nią umowy *DCFTA*.

Jednocześnie polska prezydencja doprowadziła do rozpoczęcia analogicznych negocjacji *DCFTA* z Gruzją i Mołdawią, a także – we współpracy z Komisją Europejską – do uzgodnienia, po 18 latach negocjacji, warunków akcesji Rosji do Światowej Organizacji Handlu (WTO) i podjęcia podczas VIII Konferencji Ministerialnej WTO w Genewie decyzji ws. akcesji Rosji do WTO.

W rezultacie VIII Konferencji Ministerialnej WTO (15-17.12.2011 r.), prezydencja w porozumieniu z Komisją Europejską, skoncentrowała swoje wysiłki na doprowadzeniu do przyjęcia pakietu ułatwień dla krajów najstabilniej rozwiniętych (kraje LDC). Uzgodnienia te podtrzymują wiarygodność WTO wobec braku realnych możliwości zakończenia negocjacji w ramach Rundy Doha WTO.

Podczas polskiej prezydencji podpisano porozumienie UE z Rosją normalizujące kwestie przelotów nad Syberią, co jest istotną kwestią dla europejskich przewoźników, w tym także dla PLL LOT.

W wymiarze południowym Rada przyjęła mandat dla Komisji Europejskiej do negocjacji umów *DCFTA* z krajami Afryki Północnej, tj. z Egiptem, Jordanią, Marokiem i Tunezją. Przy okazji działań skierowanych na południe Europy, należy także wskazać na decyzję ws. akcesji Czarnogóry do WTO oraz doprowadzenie do przyjęcia unijnych autonomicznych preferencji handlowych dla Bałkanów Zachodnich.

Podczas polskiej prezydencji osiągnięto także postępy w zakresie relacji handlowych UE z innymi państwami trzecimi. Doprowadzono do rewizji mandatu negocjacyjnego KE w zakresie włączenia kwestii ochrony inwestycji do umów ws. strefy wolnego handlu z Indiami i Singapurem oraz Całościowej Umowy Gospodarczo-Handlowej z Kanadą.

Rozbieżność interesów stron w negocjacjach handlowego filaru umowy stowarzyszeniowej UE – Mercosur w odniesieniu do wzajemnego dostępu do rynku, w tym zwłaszcza w kwestii otwarcia rynku rolnego, sprawia, że negocjacje są trudnym procesem i wpływa na powolne tempo tych prac. Podczas polskiej prezydencji negocjacje te były kontynuowane. W listopadzie 2011 r. odbyła się ich 7. runda w Montevideo.

Po przyjęciu przez Komisję wniosków dotyczących podpisania i zawarcia Wielostronnej Umowy o Handlu UE z Kolumbią i Peru oraz Umowy Stowarzyszeniowej UE z krajami Ameryki Środkowej rozpoczął się proces prawno-lingwistycznej weryfikacji tekstów tych umów. Po zakończeniu tych prac Rada będzie mogła podjąć decyzję o podpisaniu umów i tymczasowym stosowaniu części ich postanowień oraz zatwierdzi projekty decyzji o zawarciu umów. W przypadku Wielostronnej Umowy o Handlu z Kolumbią i Peru polska prezydencja doprowadziła do uzgodnienia docelowego kształtu stanowiska Rady UE w kwestii charakteru prawnego umowy. W związku z podjętymi ustaleniami dotyczącymi mieszanego statusu umowy prowadzono prace nad przygotowaniem zrewidowanego wniosku dotyczącego decyzji Rady ws. podpisania umowy i tymczasowego stosowania części jej postanowień. Rozpoczęto również prace w Radzie ws. rozporządzeń wykonawczych w zakresie klauzul ochronnych do ww. umów.

Polska prezydencja zaawansowała prace nad nowym systemem jednostronnych preferencji celnych UE dla krajów rozwijających się i najłabiej rozwiniętych (*Generalized System of Preferences*). Ustalono kluczowe kierunki reformy, w szczególności maksymalne skupienie pomocy handlowej UE na krajach najbardziej potrzebujących wsparcia, co w efekcie oznaczało, oprócz konsolidacji systemu i poprawy jego funkcjonalności, znaczną redukcję liczby beneficjentów.

W ramach działań na rzecz redukcji barier w handlu międzynarodowym przyjęty został przez Radę raport na temat kluczowych barier w handlu i inwestycjach. Raport skierowano pod obrady Rady Europejskiej z zaleceniem podnoszenia tych kwestii w ramach spotkań i szczytów z określonymi krajami trzecimi, stosującymi te bariery.

Ważnym osiągnięciem było zakończenie w ramach Światowej Organizacji Handlu 12-letnich negocjacji ws. pogłębienia dostępu do rynku zamówień publicznych (*The Agreement on Government Procurement*).

Sprawy konsularne

Pomimo, że obszar Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa zarządzany jest przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, kierowanie kilkoma organami przygotowawczymi Rady ds. Zagranicznych pozostawiono – na zasadzie wyjątku – w kompetencjach prezydencji rotacyjnej. Jedną z grup roboczych działających w tym systemie była grupa robocza ds. konsularnych (GR COCON). Głównym celem polskiej prezydencji w zakresie spraw konsularnych było zapewnienie właściwej koordynacji działań państw członkowskich w sprawach opieki konsularnej, z uwzględnieniem wniosków wyciągniętych z ostatnich kryzysów światowych.

Prezydencji polskiej udało się uzgodnić założenia projektu funkcjonalnego modelu współpracy służb konsularnych państw członkowskich w czasie dużych imprez sportowych ze szczególnym uwzględnieniem zbliżających się Mistrzostw Europy w piłce nożnej w 2012 r. Prezydencja dokonała także przeglądu modeli konsularnego reagowania kryzysowego pod kątem zidentyfikowania najlepszych praktyk działania oraz przeprowadziła wstępną dyskusję na temat opublikowanego przez Komisję Europejską 14.12.2011 r. projektu dyrektywy Rady na temat opieki konsularnej dla obywateli Unii za granicą.

Prezydencji udało się również wypracować kompromis przy określeniu treści odniesień konsularnych Umowy Ramowej między UE a Australią, przeprowadzić dyskusję na temat możliwości wykorzystania w operacjach konsularnych wsparcia finansowo-operacyjnego ze strony unijnego Centrum Monitoringu i Informacji (MIC).

W II połowie 2011 r. 86 polskich urzędów konsularnych na całym świecie formalnie pełniło rolę lokalnej prezydencji konsularnej, realizując zindywidualizowane programy działania. W wielu miejscach stworzono po raz pierwszy wspólne plany awaryjne i ewakuacyjne przedstawicielstw państw członkowskich UE w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej. Z uwagi na słabą reprezentację zewnętrzną pozostałych partnerów trio prezydencji, część polskich urzędów konsularnych zadeklarowała gotowość kontynuowania obowiązków wynikających z przewodnictwa lokalnego po 1.01.2012 r. (między innymi w Ammanie, Bagdadzie, Kuwejcie, Reykjavíku i Tunisie).

RADA DS. GOSPODARCZYCH I FINANSOWYCH

Podczas polskiej prezydencji odbyło się sześć formalnych posiedzeń Rady ds. Gospodarczych i Finansowych (w tym jedno posiedzenie poświęcone kwestiom budżetowym) oraz jedno posiedzenie nieformalne we Wrocławiu. Przez cały czas prezydencji miały miejsce aktywne prace na rzecz rozwiązania bieżącego kryzysu zadłużeniowego, w tym wprowadzenia skutecznych rozwiązań mających na celu zapobieżenie rozprzestrzenianiu się problemów zadłużeniowych w strefie euro oraz wzmocnienia koordynacji polityki gospodarczej w UE.

Polskiej prezydencji udało się doprowadzić do przyjęcia pakietu sześciu aktów prawnych wzmacniających zarządzanie gospodarcze w UE, a szczególnie w strefie euro. Cztery z nich dotyczą finansów publicznych i reformują prewencyjną i korekcyjną część Paktu Stabilności i Wzrostu. Nowa dyrektywa o wymogach dla ram budżetowych zapewni, że krajowe rozwiązania będą sprzyjać wzmocnieniu dyscypliny fiskalnej w UE. Ponadto, nadzór nad politykami gospodarczymi państw zostanie zwiększony poprzez wprowadzenie mechanizmu zapobiegania i korygowania nadmiernych nierównowag makroekonomicznych. Została ustanowiona nowa „procedura nadmiernej nierównowagi” z potencjalnymi sankcjami za brak dyscypliny. Nowe przepisy, które weszły w życie jeszcze w trakcie polskiej prezydencji, w długoterminowej perspektywie niewątpliwie przyczynią się do poprawy dyscypliny budżetowej i wzmocnienia stabilności gospodarki UE.

Kolejnym sukcesem było przyjęcie budżetu UE na 2012 r. zgodnie z nowymi uregulowaniami prawnymi zapisanymi w traktacie z Lizbony. Umiejętne prowadzenie trudnych prac negocjacyjnych przez polską prezydencję w praktyce od marca 2011 r., doprowadziło do przyjęcia kompromisu w postaci zrównoważonego budżetu rocznego, opartego na zbilansowanym podejściu w stosunku do finansowania zwiększonych potrzeb w zakresie polityk prorozwojowych UE, przy uwzględnieniu trwającego kryzysu i związanej z nim konieczności zachowania niezbędnej dyscypliny finansowej. Zgodnie z intencją Rady poziom płatności przyszłorocznego budżetu został ustalony w wysokości 129,088 mld EUR, co oznacza niewielki wzrost wobec budżetu na 2011 r. Jednocześnie uzgodniono istotny wzrost zobowiązań – do poziomu 147,232 mld EUR, który uwzględnia wiele postulatów zaproponowanych przez Parlament Europejski związanych z realizacją strategii *Europa 2020* oraz

wynikających

z zewnętrznych wyzwań UE. Warto nadmienić, że po raz pierwszy po wejściu w życie TFUE budżet roczny został przyjęty w terminach przewidzianych w traktacie, co dodatkowo stanowi dowód sprawnego działania instytucji unijnych w trakcie kryzysu.

Ponadto, sfinalizowano szereg inicjatyw w zakresie usług finansowych, które wymagały współpracy z Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską. Przyjęto wspólne ramy prawne i wprowadzono wspólne wymogi dotyczące przejrzystości w sprawie krótkiej sprzedaży (*short selling*) i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (CDS). Zharmonizowane zostały uprawnienia w zakresie działań podejmowanych w sytuacjach nadzwyczajnych, stanowiących poważne zagrożenie dla stabilności finansowej. Osiągnięte porozumienie z jednej strony ogranicza zawieranie niepokrytych transakcji swapów ryzyka kredytowego dotyczących długu państwowego, z drugiej strony zapewnia odpowiedni poziom elastyczności dla organów nadzoru w państwach członkowskich, przyznając im uprawnienie do zawieszenia zakazu dotyczącego ww. transakcji i przeciwdziałania negatywnym skutkom tego zakazu. Dodatkowo porozumienie zawiera wyłączenia w zakresie stosowania ww. zakazu dla takich praktyk rynkowych jak „proxy hedging” oraz dla głównych dealerów i animatorów rynku.

Rada przyjęła także ogólne podejście w sprawie pozagiełdowych instrumentów pochodnych, partnerów centralnych oraz repozytoriów transakcji (EMIR). Celem projektu jest zwiększenie bezpieczeństwa rynku instrumentów pochodnych oraz zwiększenie transparentności i stabilności tego rynku, co ma zostać osiągnięte poprzez zwiększenie przejrzystości transakcji, ograniczenie ryzyka kontrahenta oraz ograniczenie ryzyka operacyjnego. Nowe rozwiązania przewidują m.in. przekazywanie przez firmy inwestycyjne repozytorium transakcji informacji o pozagiełdowych kontraktach dotyczących instrumentów pochodnych oraz rozliczanie zestandaryzowanych pozagiełdowych kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych za pośrednictwem partnerów centralnych.

Udało się także osiągnąć porozumienie polityczne dot. projektu rozporządzenia ustanawiającego wymogi techniczne dla poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro (Jednolity Obszar Płatności w Euro, SEPA). Projekt rozporządzenia zawiera regulacje nakładające na wszystkie państwa członkowskie określone wymogi techniczne dla realizacji transakcji polecenia przelewu i polecenia zapłaty wykonywanych w walucie euro. Została w nim także wyznaczona data końcowa migracji na standard SEPA oraz określono kilka innych zasad (m. in. dostępności, osiągalności i interoperacyjności schematów płatniczych).

W trakcie polskiej prezydencji Rada osiągnęła także ogólne podejście w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (*The Investor Compensation Schemes Directive*), które dotyczy zwiększenia ochrony inwestora w przypadku niemożliwości firmy inwestycyjnej do zwrotu aktywów. Kompromis harmonizuje przedział kwotowy rekompensaty i zasady finansowania systemu rekompensaty oraz wprowadza możliwość częściowej wypłaty rekompensaty.

W zakresie Omnibus II, dyrektywy zmieniającej Prospectus i Solvency II, przyjęto ogólne podejście. Wyżej wymienione dyrektywy stanowią aktualizację przepisów w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, konieczną ze względu na powstanie 1.01.2011 r. nowej unijnej struktury nadzoru finansowego.

Ponadto, Rada zaakceptowała raport z postępu prac w sprawie wymogów kapitałowych (CRD IV), który obejmuje projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi.

Rada przyjęła także nowelizację dyrektywy o konglomeratach finansowych w celu zlikwidowania luk prawnych i zapewnienia odpowiedniego dodatkowego nadzoru nad podmiotami konglomeratu

finansowego. Główne elementy dyrektywy mają na celu zapewnienie zwiększenia skuteczności dodatkowego nadzoru nad dużymi i złożonymi grupami finansowymi w UE przy jednoczesnym utrzymaniu pozycji konkurencyjnej tych grup, wzmocnienie zarządzania ryzykiem związanym z konglomeratami finansowymi, wyeliminowanie możliwości arbitrażu nadzorczego, zmniejszenie obciążenia związanego z przestrzeganiem przepisów oraz poprawę w zakresie równości szans.

Udało się także rozpocząć negocjacje dotyczące obowiązków sprawozdawczych spółek oraz w zakresie projektu dyrektywy i rozporządzenia w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID i MiFIR). Rozpoczęcie prac pozwoliło na zidentyfikowanie kontrowersyjnych zagadnień (handel algorytmiczny; włączenie do listy instrumentów finansowych uprawnień do emisji; limity pozycji w odniesieniu do pochodnych instrumentów towarowych; zasady konsolidacji danych i raportowania), co ułatwi kolejnej prezydencji dalsze prace w tym zakresie.

W dziedzinie podatków bezpośrednich kontynuowano prace nad propozycją Komisji Europejskiej w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania.

W obszarze statystyki osiągnięto znaczący postęp w uzgadnianiu wniosku legislacyjnego w sprawie rewizji Europejskiego Systemu Rachunków Narodowych i Regionalnych w Unii Europejskiej (ESA 2010), będącego podstawą kluczowych decyzji w zakresie koordynacji i konwergencji polityk gospodarczych państw członkowskich. Opracowano finalną wersję podręcznika metodycznego ESA 2010 oraz uzgodniono zakres tablic programu transmisji danych. Prace nad projektem rozporządzenia w sprawie ESA powinny zakończyć się w okresie prezydencji trio Polska-Dania-Cypr.

Dodatkowo, poza działaniami przewidzianymi w agendzie prezydencji, które wynikły z bieżącej sytuacji, doprowadzono do przyjęcia kompromisowej propozycji Rady ds. Gospodarczych i Finansowych ws. pakietu bankowego, dotyczącego działań zapewniających średnioterminowe finansowanie oraz kapitalizację banków w UE, który następnie stał się częścią konkluzji Rady Europejskiej.

Prezydencja przedstawiła także własne propozycje dotyczące oceny skutków ekonomicznych i finansowych nowych unijnych inicjatyw (*impact assesment*), mając na uwadze, że naprawa finansów publicznych jest naczelnym zadaniem państw członkowskich UE w dobie obecnego kryzysu.

Ponadto, prezydencja prezentowała skoordynowane i jednolite stanowisko UE na spotkaniach G-20 na szczelbu ministrów finansów i prezesów banków centralnych.

RADA DS. KONKURENCYJNOŚCI

Rynek wewnętrzny

Prezydencja kontynuowała lub rozpoczęła prace nad wnioskami legislacyjnymi dotyczącymi siedmiu spośród dwunastu dźwigni zawartych w *Akcie o Jednolitym Rynku (Single Market Act)* – były to: jednolity system ochrony patentowej (dźwignia nr 3), alternatywne metody rozstrzygania sporów (dźwignia nr 4), europejski system normalizacji (dźwignia nr 5), infrastruktura energetyczna i transportowa (dźwignia nr 6), wzajemne uznawanie elektronicznej identyfikacji i uwierzytelnienia, podpis elektroniczny (dźwignia nr 7), opodatkowanie energii (dźwignia nr 9), standardy rachunkowości (dźwignia nr 11). W przypadku pozostałych pięciu inicjatyw nastąpiły opóźnienia w publikacji projektów legislacyjnych przez Komisję Europejską, w związku z czym polska prezydencja nie mogła rozpocząć prac nad nimi.

Polska prezydencja rozpoczęła proces sprawdzania skuteczności rynku usług (*performance check*), który polega na badaniu praktycznego funkcjonowania przepisów krajowych państw UE dot. usług w trzech wybranych sektorach: turystycznym, usług dla biznesu (doradcy podatkowi) oraz

budowlanym. Prezydencji udało się doprowadzić do usprawnienia metodologii procesu, którego zakończenie planowane jest w 2012 r., po przedstawieniu przez KE raportu podsumowującego proces i wynikające z niego wnioski.

Ponadto, prezydencja prowadziła intensywne prace w zakresie zwiększenia funkcjonalności Pojedynczych Punktów Kontaktowych (realizacja przepisów dyrektywy o usługach) oraz w zakresie punktu informacyjnego dot. Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Prezydencja aktywnie uczestniczyła w pracach nad dalszą realizacją inicjatyw dotyczących *Small Business Act* (SBA), w tym związanych z większym dostępem małych i średnich przedsiębiorstw (MSP) do rynków oraz funduszy *venture capital*. Przedstawienie przez KE nowych komunikatów dotyczących m.in. internacjonalizacji MSP znalazło odzwierciedlenie w przyjętych 5.12.2011 r. konkluzjach Rady ds. Konkurencyjności w sprawie inicjatywy przewodniej dotyczącej polityki przemysłowej – wzmocnienie realizacji polityki przemysłowej w UE. Prezydencja współorganizowała w dniach 17-18.10.2011 r. konferencję nt. europejskiej inicjatywy „Erasmus dla młodych przedsiębiorców”. MG włączyło się ponadto w prace sieci Pełnomocników ds. MSP.

W ramach redukcji obciążeń administracyjnych dla małych i średnich przedsiębiorstw w UE prezydencja osiągnęła kompromis z PE w drugim czytaniu ws. projektu zmiany Czwartej Dyrektywy Prawa Spółek w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (78/660/EWG) w odniesieniu do mikropodmiotów. PE przyjął swoje stanowisko na sesji plenarnej w dniu 13.12.2011 r., natomiast Rada UE powinna formalnie przyjąć projekt na jednym z pierwszych posiedzeń w 2012 r.

Ustanowienie taniego i łatwo dostępnego systemu patentowego było jednym z priorytetów prezydencji w obszarze konkurencyjności. Prezydencja, dążąc do finalizacji toczących się od ponad 30 lat prac nad systemem jednolitej ochrony patentowej, doprowadziła do uzgodnienia części pakietu patentowego, tj. projektu rozporządzenia ustanawiającego jednolity system ochrony patentowej oraz rozporządzenia w sprawie rozwiązań językowych w zakresie jednolitej ochrony patentowej. 5.12.2011 r. podczas posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności nie udało się osiągnąć porozumienia co do ostatniego elementu pakietu – projektu umowy międzyrządowej ws. Jednolitego Sądu Patentowego. Pomimo sukcesu w uzgodnieniu wielu jej elementów, negocjacje zostały zablokowane ze względu na brak zgody w odniesieniu do lokalizacji siedziby Oddziału Centralnego Sądu Pierwszej Instancji.

Mimo braku uzgodnienia w Radzie kwestii siedziby oddziału centralnego Jednolitego Sądu Patentowego, PE nie widział przeszkód do przyjęcia w Komisji JURI wypracowanego z polską prezydencją kompromisu. Niemniej jednak, głosowanie plenarne w PE będzie możliwe dopiero po uzgodnieniu ww. kwestii.

Prezydencja duńska zamierza kontynuować intensywne prace nad dossier patentowym tak, aby jak najszybciej doprowadzić do zakończenia prac nad umową. Większość państw członkowskich oczekuje na zakończenie prac nad pakietem do końca 2012 r., podkreślając konieczność utrzymania politycznego *momentum* i traktuje priorytetowo utworzenie jednolitego systemu sądowego rozstrzygnięcia sporów patentowych.

W ramach inicjatywy *Smart Regulation*, w zakresie działań na rzecz poprawy środowiska regulacyjnego dla przedsiębiorców przyjęto konkluzje Rady ds. Konkurencyjności ws. oceny wpływu (kompleksowej oceny różnych aspektów projektowanej legislacji UE – *Impact Assessment*), w których wzmocniono rolę państw członkowskich przy opracowywaniu ocen wpływu oraz opracowano harmonogram dalszych działań. Prezydencja sporządziła ponadto raport przedstawiający postęp w realizacji celu redukcji obciążeń administracyjnych o 25% do 2012 r. Uzyskano także deklarację KE ws. dalszych działań.

W kontekście zapewnienia większej przejrzystości zasad prowadzenia działalności gospodarczej, prezydencja prowadziła prace nad wnioskiem dotyczącym stworzenia ram prawnych umożliwiających

połączenie niektórych rejestrów gospodarczych. Podczas Rady ds. Konkurencyjności 5.12.2011 r., prezydencja doprowadziła do przyjęcia podejścia ogólnego do projektu. Dyrektywa umożliwi szybki i tani dostęp do miarodajnych informacji i dokumentów dotyczących spółek i ich oddziałów położonych w innych państwach członkowskich, zamieszczonych w rejestrach handlowych państw członkowskich. Powinna więc zachęcić przedsiębiorców do zawierania transakcji z podmiotami z innych państw członkowskich i w ten sposób przyczynić się do dalszego rozwoju rynku wewnętrznego UE. Dyrektywa usprawni również wymianę informacji między rejestrami łączących się spółek z różnych państw UE.

Zgodnie z założeniem polska prezydencja rozpoczęła i zaawansowała na szczeblu roboczym proces negocjacji projektu rozporządzenia ws. systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI). Do wyjaśnienia pozostają następujące kwestie: akty delegowane, udział państw trzecich oraz aktorów zewnętrznych w wymianie informacji poprzez system IMI, kwestie ochrony danych osobowych.

Z uwagi na opóźnienie w prezentacji przez Komisję Europejską projektu legislacyjnego w zakresie koncesji na usługi (co nastąpiło dopiero 20.12.2011 r.) nie było możliwe podjęcie prac w ramach grupy roboczej ds. zamówień publicznych. Prace w tym zakresie zostaną rozpoczęte przez prezydencję duńską. Zamówieniom publicznym (*Improving functioning of EU public procurement legislation*) poświęcony był natomiast jeden z warsztatów w ramach Forum Jednolitego Rynku. Ponadto, prezydencja zorganizowała w Warszawie w dn. 2.12.2011 r. konferencję międzynarodową na temat zrównoważonych zamówień publicznych. Celem konferencji była popularyzacja aspektów środowiskowych i społecznych w zamówieniach publicznych.

Prezydencja doprowadziła do formalnego przyjęcia 10.10.2011 r. przez Radę dyrektywy o prawach konsumentów. Ta ważna inicjatywa, wzmacniająca pozycję konsumentów na rynku, ma być wdrożona do przepisów prawa krajowego państw członkowskich do 13.12.2013 r. Nowy instrument ma w swych założeniach przyczynić się do rozwoju rynku wewnętrznego, zapewniając konsumentom komfort dokonywania zakupów w całej UE, bez obaw o swoje prawa i odpowiednią ochronę oraz zwiększyć ich zaufanie do transgranicznych transakcji *online*.

29.11.2011 r. KE przedstawiła pakiet legislacyjny obejmujący dyrektywę w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów (ADR) oraz rozporządzenie w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów (ODR). Pakiet ten został przedstawiony na Radzie ds. Konkurencyjności 5.12.2011 r. Nowy instrument ma zapewnić, że konsumenci będą mieli możliwość rozwiązania sporów bez konieczności wkraczania na drogę sądową. Polska prezydencja rozpoczęła na szczeblu roboczym debatę ws. propozycji KE.

Polska prezydencja, mimo planów, nie podjęła prac nad nowelizacją dyrektywy 90/314/EWG w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (*package travel*) z uwagi na zmianę podejścia KE do nowelizacji. Wniosek legislacyjny ma zostać przedłożony przez Komisję dopiero w drugiej połowie 2012 r.

W dziedzinie własności intelektualnej prezydencja doprowadziła do wypracowania kompromisowej propozycji tekstu rozporządzenia ws. powierzenia Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (*The Office of Harmonization for the Internal Market*) zadań związanych z Obserwatorium ds. podrabiania i piractwa. Wypracowany tekst będzie przedmiotem głosowania na posiedzeniu plenarnym PE.

Polska prezydencja rozpoczęła, i w znacznym stopniu zaawansowała, prace nad przedstawionym w maju 2011 r. projektem dyrektywy ws. niektórych dozwolonych możliwości wykorzystywania utworów osieroconych. Raport z postępu prac przedstawiono na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności 5.12.2011 r. Prace nad dyrektywą będą kontynuowane podczas prezydencji duńskiej, która będzie dążyć do ich zakończenia.

Ponadto, na szczeblu roboczym prezydencja przeprowadziła prezentację i dyskusję na temat przedstawionej przez Komisję w lipcu 2011 r. Zielonej Księgi dotyczącej dystrybucji utworów audiowizualnych w Internecie w Unii Europejskiej.

Bardziej konkurencyjna gospodarka europejska

Nawiązując do komunikatu KE ws. inicjatywy przewodniej „Europa efektywnie korzystająca z zasobów” prezydencja przeprowadziła debatę na nieformalnym spotkaniu ministrów ds. przemysłu, które odbyło się w dn. 21-22.07.2011 r. w Sopocie. Debatą, oprócz tematu efektywnego wykorzystania zasobów, dotyczyła także bardziej ogólnych kwestii wpływu regulacji dotyczących ochrony środowiska na przemysł. W toku dyskusji wyraźnie zarysowała się potrzeba zachowania równowagi pomiędzy przemysłem a ochroną środowiska, tak, aby działania związane z polityką klimatyczną nie przekreślały konkurencyjności przemysłu. Znalazło to swoje formalne odzwierciedlenie w konkluzjach Rady UE nt. Konkurencyjnej Gospodarki Europejskiej: *Konkurencyjność przemysłu w świetle efektywnego wykorzystania zasobów*, które zostały przyjęte na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności 29.09.2011 r. Prezydencja, odnosząc się do inicjatywy przewodniej *Zintegrowana polityka przemysłowa w erze globalizacji* przeprowadziła ponadto prace na rzecz szeroko rozumianego wsparcia dla przedsiębiorstw. Ich efektem są przyjęte przez Radę ds. Konkurencyjności konkluzje nt. inicjatywy flagowej ws. polityki przemysłowej – *Wzmacnianie wdrażania polityki przemysłowej w UE*. Konkluzje dotyczące m.in. internacjonalizacji małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), społecznej odpowiedzialności biznesu oraz normalizacji dają jasne przesłanie, że przemysł jest i powinien pozostać kluczowym elementem budowania dobrobytu Europy.

Prezydencja prowadziła intensywne działania w dziedzinie polityki kosmicznej, organizując m.in. seminarium *Space Situational Awareness* (SSA - zapewnienie bezpieczeństwa infrastruktury satelitarnej). Konkluzje z dyskusji posłużyły m.in. do opracowania i przyjęcia przez Radę ds. Przestrzeni Kosmicznej (wspólne posiedzenie Rady ds. Konkurencyjności i Rady Ministrów Europejskiej Agencji Kosmicznej) 6.12.2011 r. rezolucji *Orientations concerning added value and benefits of space to the security of European citizens*. Rezolucja Rady ma duże znaczenie w szczególności w kontekście negocjacji przyszłej perspektywy finansowej, w czasie których państwa UE będą musiały zdecydować o przyszłości finansowania programów kosmicznych, w tym programu GMES.

W zakresie harmonizacji technicznej prezydencja rozpoczęła prace nad projektem rozporządzenia w sprawie normalizacji europejskiej. Pierwsza wymiana poglądów na szczeblu ministrów odbyła się podczas posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności 29.09.2011 r. Debatę ukierunkowały pytania prezydencji dotyczące trzech kwestii: możliwości przyspieszenia procesu normalizacji, uznawania norm „*de facto*” w dziedzinie ICT dla celów zamówień publicznych i polityk UE oraz skutecznego zaangażowania w proces normalizacji MŚP i innych tzw. słabszych interesariuszy. Stan zaawansowania prac przez polską prezydencję powinien umożliwić przyjęcie projektu w I czytaniu w trakcie duńskiej prezydencji. Rozporządzenie umożliwi skuteczniejsze wykorzystanie norm do modernizacji i wzmocnienia przewagi konkurencyjnej przedsiębiorstw.

W ramach działań prezydencji w zakresie harmonizacji technicznej należy odnotować prace nad pakietem dostosowawczym do Nowych Ram Prawnych (*New Legislative Framework*), który ma uprościć i ujednolicić otoczenie regulacyjne dotyczące produktów, a także zagwarantować wyłącznie bezpieczne produkty na rynku UE. W celu zapewnienia spójności regulacji prezydencja prowadziła prace nad pakietem dziewięciu dyrektyw sektorowych jako całością, omawiając poszczególne zagadnienia (notyfikacja jednostek oceniających zgodność, obowiązki podmiotów gospodarczych) w dostosowywanych dyrektywach. Zaproponowana przez prezydencję forma prac nad pakietem okazała się efektywna i będzie kontynuowana przez prezydencję duńską. Duże opóźnienie ze strony

KE, która przedstawiła pakiet w dn. 21.11. 2011 r., uniemożliwiło jednak osiągnięcie zakładanego wcześniej istotnego zaawansowania prac w czasie polskiej prezydencji.

Podczas prezydencji polskiej znaczącemu przyspieszeniu uległy prace nad projektami aktów prawnych dot. pojazdów silnikowych, prowadzone w ramach podgrupy ds. pojazdów silnikowych w grupie roboczej Rady UE ds. harmonizacji technicznej. Prezydencja zawarła z Parlamentem Europejskim porozumienie w pierwszym czytaniu, a następnie przyjęła na posiedzeniu Rady UE ds. Gospodarczych i Finansowych 8.11.2011 r. projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego dyrektywę 2000/25/WE w odniesieniu do zastosowania etapów emisji zanieczyszczeń do ciągników o wąskim rozstawie kół.

Ponadto, prezydencja polska kontynuowała - rozpoczętą przez prezydencję węgierską - analizę projektu rozporządzenia ws. homologacji typu pojazdów rolniczych i leśnych (pojazdy kategorii T) oraz projektu rozporządzenia ws. homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (pojazdy kategorii L). Efektywne działania na forum grupy roboczej i współpraca zainteresowanych stron pozwoliły polskiej prezydencji na uzgodnienie projektów dot. pojazdów kat. L i T w możliwie największym stopniu i doprowadzenie prac do etapu umożliwiającego nawiązanie pierwszych nieformalnych rozmów z Parlamentem Europejskim.

W ramach prac legislacyjnych dla przemysłu chemicznego przyjęty został w I czytaniu projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 648/2004 w odniesieniu do stosowania fosforanów i innych związków fosforu w detergentach piorących wykorzystywanych w gospodarstwach domowych oraz detergentach do zmywarek przeznaczonych do użytku konsumenckiego. Projekt rozporządzenia przyczyni się do ograniczenia emisji do wód fosforanów stosowanych w detergentach codziennego użytku, a co za tym idzie ograniczy proces eutrofizacji, powodującej nadmierny rozwój glonów i sinic w jeziorach i morzach. Ustanawiając jednakowe maksymalne limity zawartości fosforanów w detergentach do użytku domowego rozporządzenie przyczyni się do harmonizacji wymogów dla tego typu produktów na rynku UE, likwidując bariery w ramach rynku wewnętrznego związane z dotychczasowym zróżnicowaniem wymogów obowiązujących w poszczególnych państwach członkowskich.

Odrębnym zagadnieniem były prace nad projektem rozporządzenia ws. prekursorów materiałów wybuchowych. Projekt jest odpowiedzią na problem niewłaściwego używania niektórych, powszechnie dostępnych substancji chemicznych do sporządzania w warunkach domowych materiałów wybuchowych. Prezydencja podjęła negocjacje z Parlamentem Europejskim (odbyły się trzy trilogi). Prace nad projektem rozporządzenia będą kontynuowane przez duńską prezydencję.

W kontekście 5. rocznicy przyjęcia pakietu REACH w dn. 23-24.11.2011 r. w Warszawie odbyła się konferencja „On the REACH road”. Rozporządzenie REACH jest jednym z najbardziej ambitnych systemów zarządzania chemikaliami i ma na względzie minimalizację do 2020 r. negatywnych skutków dla zdrowia ludzkiego i środowiska. Konferencja służyła zarówno wymianie doświadczeń administracji zdobytych w trakcie prac nad rozporządzeniem oraz podczas ostatnich pięciu lat funkcjonowania systemu REACH, jak również przyszłości rozporządzenia REACH.

Prezydencja zaawansowała w znacznym stopniu prace nad projektem dyrektywy w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych. Przedstawiony przez KE w lipcu 2011 r. dokument zawiera propozycje zmian zapisów merytorycznych jak i dostosowujących tekst dyrektywy do przyjętych w 2008 r. Nowych Ram Legislacyjnych (głównie decyzji 768/2008/WE). Przyjęcie ww. regulacji prawnych stworzy lepsze możliwości działania dla przedsiębiorców UE (w tym także dla polskich).

Polska prezydencja prowadziła działania na rzecz wzmocnienia widoczności i konkurencyjności turystyki zgodnie z przyjętym priorytetem w tym obszarze: *Konkurencyjność europejskiej gospodarki turystycznej. Diagnoza i rekomendacje działań*. Głównym instrumentem realizacji tego priorytetu była organizacja Europejskiego Forum Turystyki w Krakowie w dniach 5-7.10.2011 r. pod hasłem

Stymulowanie konkurencyjności w europejskim sektorze turystyki. W trakcie debaty ustalono, iż poprawa konkurencyjności wymaga w szczególności konsolidacji bazy wiedzy społeczno-ekonomicznej i zapewnienia dostępu do tej bazy wszystkim interesariuszom. Niezbędne są także działania na rzecz innowacyjności projektów turystycznych, zwiększenia wiedzy i umiejętności kadr w turystyce. Należy również kontynuować działania na rzecz uświadamiania ekonomicznego i społecznego znaczenia turystyki. Forum towarzyszyły ponadto Spotkanie Regionów Europy (NECSTour) oraz prezentacja Kodeksu dobrych praktyk w dziedzinie zrównoważonego rozwoju przyjaznego dla środowiska.

Prezydencja podjęła również debatę dotyczącą turystyki na szczeblu ministrów, organizując w Krakowie 6.10.2011 r. nieformalne spotkanie Ministrów UE odpowiedzialnych za turystykę. Spotkanie poświęcone było głównie sprawom promocji Europy jako atrakcyjnego kierunku turystycznego na rynkach państw trzecich, w szczególności państw BRIC. Podczas spotkania podpisano deklarację o współpracy w tym zakresie pomiędzy Komisją Europejską a Europejską Komisją Turystyki (ETC). W toku dyskusji ministrowie podkreślili, iż turystyka odgrywa istotną rolę społeczno-gospodarczą, posiada duży potencjał umożliwiający jej dalszy wzrost i tworzenie miejsc pracy. Uzgodnili, że promocja hasła *Kierunek Europa* poprawi atrakcyjność kontynentu i wpłynie na wzrost liczby turystów przyjeżdżających do Europy. Działania promocyjne powinny być podejmowane w zgodzie i poszanowaniu Europy jako miejsca, proponując jednocześnie kształtowanie wizerunku Europy jako zbioru zróżnicowanych, zrównoważonych i wysokiej jakości kierunków turystycznych na świecie. Zaznaczono również konieczność wspierania działań na rzecz łagodzenia polityki wizowej, stanowiącej obecnie jedną z największych barier dla rozwoju turystyki przyjazdowej do Europy.

Mając na uwadze konkurencyjność europejskiej gospodarki turystycznej prezydencja zorganizowała w Stałym Przedstawicielstwie RP w Brukseli (we współpracy z Europejską Federacją Cyklistów (ECF)) warsztaty poświęcone transeuropejskim szlakom rowerowym *EuroVelo*. W grudniu 2011 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję, w której wzywa do włączenia *EuroVelo* do sieci TEN-T.

Europejska Przestrzeń Badawcza

Podczas polskiej prezydencji w obszarze badań dążono do zwrócenia uwagi na różne aspekty związane z budowaniem zrównoważonej i zintegrowanej Europejskiej Przestrzeni Badawczej (*European Research Area – ERA*) – od idei kapitału intelektualnego poprzez inicjatywy wspólnego programowania i partnerstwa w badaniach i innowacjach do kształtu nowego programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji. Kluczowym wydarzeniem w tym zakresie była pierwsza konferencja ministerialna ERA pt. *Intellectual Capital – Creative Impact*.

Podczas polskiego przewodnictwa w Radzie UE kontynuowano dyskusję nt. kształtu kolejnego programu ramowego *Horyzont 2020* w dziedzinie badań naukowych i innowacji. Przy projektowaniu tego strategicznego programu wsparcia, bardzo silnie zaakcentowany został postulat pełnego wykorzystania kapitału intelektualnego Europy, który był podstawą do sformułowania dwóch priorytetowych dla Polski kierunków interwencji odnoszących się do prac nad programem *Horyzont 2020*, tj. prostszego i bardziej zharmonizowanego charakteru nowego programu oraz synergii programu ramowego z instrumentami polityki spójności. Debata ministrów ds. badań podczas posiedzenia Rady UE ds. Konkurencyjności w dniu 6.12.2011 r. pokazała daleko idącą identyfikację większości państw członkowskich z ambicjami zgłaszanymi przez polską prezydencję w odniesieniu do programu ramowego, w tym, m.in. uproszczenia zasad i procedur, współdziałania programu ramowego z instrumentami polityki spójności celem wzmocnienia potencjału regionów, wsparcia dla mniejszych zespołów badawczych.

W obszarze badań, głównym osiągnięciem prezydencji było przyjęcie pakietu aktów prawnych dotyczących programu Euratom w latach 2012-13. Dyskusja na temat programu Euratom 2012-2013

toczyła się równolegle na dwóch płaszczyznach, tj. merytorycznej i finansowej oraz w różnych kontekstach (badania nad energią jądrową, projekt ITER, Wieloletnie Ramy Finansowe UE oraz budżet UE na 2012 r.). Tym samym, w negocjacje włączone były według właściwości różne grupy robocze zapewniając spójność prowadzonych działań.

Przeciwdziałanie fragmentacji ERA było omawiane w związku z tworzeniem inicjatyw wspólnego programowania badań, będących przedmiotem prac grupy wysokiego szczebla ds. wspólnego programowania. Szczególną uwagę skierowano na kwestie udziału we wspólnym programowaniu krajów o mniejszej intensywności badań, mierzonej głównie wysokością środków przekazywanych na badania jako procent PKB (do krajów tych należy Polska). Mała aktywność tych krajów stwarza ryzyko niepełnego wykorzystania kapitału intelektualnego Europy, co może skutkować z jednej strony duplikacją badań o charakterze strategicznym, a z drugiej „drenażem mózgów” do krajów o dużej intensywności badań. Dlatego w odniesieniu do krajów o małej intensywności badań naukowych postulowano, aby umożliwić finansowanie badań prowadzonych na poziomie ponadnarodowym także ze środków unijnych, a w szczególności z funduszy strukturalnych.

W ramach budowania zintegrowanej ERA podczas polskiej prezydencji przyjęto ponadto konkluzje ws. zaleceń KE ws. 6 inicjatyw wspólnego programowania, tj. „More Years – Better Lives”, „Healthy and Productive Seas and Oceans”, „The Microbial Challenge - An Emerging Threat to Human Health”, „Connecting Climate Knowledge for Europe (Clik'EU)”, „Urban Europe - Global Urban Challenges, Joint European Solutions”, „Water Challenges for a Changing World”. Przyjęcie konkluzji oznacza uruchomienie wszystkich 6 inicjatyw i tym samym stworzenie podstaw do współpracy zainteresowanych państw w danym obszarze.

Rada UE ds. Konkurencyjności przyjęła także porozumienie polityczne w sprawie Rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 521/2008 ustanawiające wspólne przedsiębiorstwo na rzecz technologii ogniów paliwowych i technologii wodorowych.

W konkluzjach ws. partnerstw w badaniach i innowacjach przyjętych przez Radę UE ds. Konkurencyjności 6.12.2011 r. wskazano kierunki działań w zakresie partnerstw publiczno-prywatnych, jak i publiczno-publicznych oraz nakreślono zakres działań przy tworzeniu Europejskich Partnerstw Innowacji (EIPs). Tym samym, polska prezydencja włączyła się w prace w zakresie wdrażania strategii *Europa 2020*, a zwłaszcza inicjatywy flagowej *Unia Innowacji*.

RADA DS. TRANSPORTU, TELEKOMUNIKACJI I ENERGII

Transport

Polska prezydencja zakończyła formalnie w II czytaniu proces legislacyjny dot. projektu dyrektywy w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (eurowinieta) oraz dyrektywy wprowadzającej ułatwienia w transgranicznym egzekwowaniu prawa dotyczącego bezpieczeństwa drogowego (*cross-border*). Dyrektywa o eurowiniecie będzie miała istotne znaczenie dla wszystkich państw członkowskich UE i stanowi ważny element unijnej polityki transportowej. Ma na celu ograniczenie negatywnego wpływu sektora transportu drogowego na środowisko oraz stopniowe wyrównywanie stawek opłat z tytułu korzystania z infrastruktury. Zamierzeniem dyrektywy w sprawie *cross-border* jest natomiast utworzenie unijnej, elektronicznej sieci wymiany danych, która służyć będzie ustalaniu tożsamości właściciela pojazdu, tak aby organy w państwie członkowskim, w którym zostało popełnione wykroczenie lub przestępstwo, mogły wystąpić właścicielowi pojazdu, z udziałem którego doszło do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, zawiadomienie o jego popełnieniu.

Głównym priorytetem polskiej prezydencji w obszarze transportu był projekt rozporządzenia dotyczącego rewizji unijnych wytycznych w sprawie sieci TEN-T. Pomimo bardzo późnej publikacji projektu rozporządzenia (przekazanie do Rady 24.10.2011 r.), prezydencja polska prowadziła intensywne prace i konsekwentnie dążyła do realizacji założonego celu, jakim było przyjęcie podejścia ogólnego. Wysiłki prezydencji zaowocowały przygotowaniem kompromisowego tekstu projektu rozporządzenia. Jednakże, z uwagi na podnoszone przez KE i liczne państwa członkowskie zastrzeżenia odnośnie zbyt dużego tempa prac oraz braku możliwości szybkiego reagowania administracji krajowych, na posiedzeniu Rady TTE 12.12. ograniczono się do przyjęcia raportu z postępu prac i tym samym przekazania prezydencji duńskiej tekstu wypracowanego przez prezydencję polską. Wśród najważniejszych pozostających do wyjaśnienia kwestii są: sprawa subsydiarności i proporcjonalności, założenia koncepcji korytarzy sieci bazowej, administracyjne i finansowe obciążenia, potrzeba wyłączeń i większej elastyczności w kwestii wymogów, sposób zarządzania projektami.

Na posiedzeniu Rady TTE 12.12.2011 r. prezydencja doprowadziła także do przyjęcia częściowego podejścia ogólnego do projektu rozporządzenia w sprawie tachografów, mającego na celu poprawę bezpieczeństwa użytkowników dróg. Ze względu na zbyt późno przedstawioną propozycję KE w sprawie dyrektywy zmieniającej prawo jazdy oraz jej nierozzerwalne połączenie z projektem dot. tachografów (art. 27) nie było możliwości przyjęcia podejścia ogólnego całościowego. Wprowadzenie nowego systemu ograniczy naruszanie przepisów socjalnych przez kierowców, co wpłynie na poprawę bezpieczeństwa na drogach i przyczyni się do zmniejszenia kosztów społecznych wypadków.

Prezydencja doprowadziła do przekształcenia przyjętego przez prezydencję węgierską podejścia ogólnego Rady ws. rewizji I pakietu kolejowego w porozumienie polityczne. Jednym z najważniejszych elementów projektu dyrektywy jest ujednoczenie sposobu kalkulacji stawek dostępu do infrastruktury kolejowej. W treści projektu udało się utrzymać kompromisowe rozwiązanie gwarantujące rozłożenie w czasie dodatkowych kosztów, jakie będą musiały być ponoszone z tego tytułu przez budżety państw członkowskich.

W zakresie transportu morskiego na posiedzeniu Rady TTE 12 grudnia polska prezydencja doprowadziła do przyjęcia podejścia ogólnego do projektu znowelizowanej dyrektywy w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy. Zmiana dyrektywy ma przede wszystkim zapewnić szybkie wejście w życie przepisów zmienionej międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht (tzw. konwencji STCW). Transpozycja zmian Konwencji STCW do prawa europejskiego przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa morskiego.

Drugim dossier z zakresu polityki transportu morskiego, którym zajmowała się polska prezydencja na posiedzeniu Rady TTE 12.12.2011 r. był projekt rozporządzenia w sprawie przyspieszonego wprowadzania konstrukcji podwójnokadłubowej lub równoważnego rozwiązania konstrukcyjnego w odniesieniu dla tankowców pojedynczokadłubowych (przekształcenie). Prezydencja doprowadziła do przyjęcia podejścia ogólnego w tej sprawie. Przyjęcie projektu rozporządzenia przyczyni się do lepszej ochrony środowiska morskiego przed zanieczyszczeniem olejami.

Prezydencja doprowadziła do przyjęcia konkluzji Rady odnośnie do komunikatu Komisji Europejskiej „UE i jej regiony sąsiednie: nowe podejście do współpracy transportowej”, które potwierdzają znaczenie spójnych połączeń transportowych dla pogłębienia integracji gospodarczej i politycznej z regionami sąsiednimi. Ponadto, na konferencji ministerialnej w sprawie Partnerstwa Wschodniego (Kraków, 24-25.10.2011 r.) przyjęto wspólną deklarację na temat współpracy transportowej pomiędzy Unią Europejską a krajami Partnerstwa Wschodniego.

Polska prezydencja doprowadziła do formalnego przyjęcia decyzji Rady dotyczącej przystąpienia Unii Europejskiej do Protokołu z 2002 r. do Konwencji ateńskiej z 1974 r. w sprawie przewozu morzem pasażerów i ich bagażu. Protokół ten przewiduje podwyższenie limitów odpowiedzialności w stosunku do Konwencji ateńskiej z 1974 r., a w konsekwencji wypłatę wyższych odszkodowań

poszkodowanym pasażerom. Przewiduje również obowiązkowe ubezpieczenie przewoźnika oraz umożliwienie wystąpienia o odszkodowanie bezpośrednio do takiego ubezpieczyciela.

Prezydencja rozpoczęła również prace w celu udzielenia mandatu KE do otwarcia negocjacji dotyczących tzw. umowy Interbus. Z uwagi na negatywne stanowisko KE oraz kilku państw członkowskich wobec mandatu geograficznego nie było możliwości osiągnięcia wymaganej jednomyślności, w związku z czym ostatecznie wycofano sprawę z agendy grudniowej Rady TTE i przekazano prace nad dossier przyszłym prezydencjom.

W zakresie transportu lotniczego priorytetem polskiej prezydencji był tzw. pakiet lotniskowy. Jednakże z uwagi na opóźnienie w jego przygotowaniu przez KE (został opublikowany dopiero w grudniu 2011 r.), w trakcie polskiej prezydencji możliwa była jedynie prezentacja pakietu przez KE i wstępna wymiana zdań w gronie państw członkowskich. W obszarze lotnictwa cywilnego prace prezydencji skoncentrowały się zatem głównie na stosunkach zewnętrznych: prezydencja doprowadziła do udzielenia KE mandatu do prowadzenia negocjacji w sprawie umowy na wysokim szczeblu między Unią Europejską a Europejską Organizacją ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL) oraz mandatu do prowadzenia negocjacji w sprawie kompleksowej umowy o transporcie lotniczym z Republiką Azerbejdżanu. Dodatkowo prezydencja w bliskiej współpracy z KE doprowadziła do wymiany listów między UE i Rosją ws. warunków znoszenia opłat za przeloty nad Syberią oraz monitorowała rozwój sytuacji międzynarodowej w kontekście włączenia lotnictwa do unijnego systemu handlu emisjami. Ponadto, prezydencja zorganizowała w dniu 28.11.2011 r. w Warszawie Konferencję Wysokiego Szczebla „Wdrożenie jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej oraz jej rozszerzenie na kraje trzecie”, w wyniku której przyjęto tzw. Deklarację Warszawską.

Telekomunikacja i społeczeństwo informacyjne

Priorytetem polskiej prezydencji w zakresie łączności elektronicznej było uzgodnienie wspólnego stanowiska Parlamentu Europejskiego i Rady ws. utworzenia Programu Polityki Widma Radiowego (RSPP). Prezydencja osiągnęła porozumienie w tej sprawie. Zgodnie z oczekiwaniami Rada ds. Telekomunikacji (13.12.2011 r.) określiła swoje stanowisko w pierwszym czytaniu odnośnie do programu polityki widma radiowego. Parlament Europejski zaakceptował porozumienie 15.02.2012 r., zgodnie z ustaleniami poczynionymi w trakcie trilogów prowadzonych przez polską prezydencję. Wejście w życie Programu pozwoli przede wszystkim na szybsze upowszechnienie bezprzewodowego, szerokopasmowego dostępu internetu w UE, nawet na terenach trudnodostępnych i słabiej zaludnionych.

Zagadnieniu widma radiowego była poświęcona również konferencja ministerialna pt. „Perspektywy rozwoju rynku łączności elektronicznej w UE”, która odbyła się w dniach 19-20.10.2011 r. w Warszawie. Konferencja zakończyła się jednomyślnym przyjęciem przez 35 państw deklaracji w sprawie lepszego wykorzystania widma radiowego. Ma ona charakter otwarty dla nowych sygnatariuszy.

Kolejnym priorytetem w zakresie telekomunikacji była nowelizacja rozporządzenia o roamingu w publicznych sieciach łączności elektronicznej. Celem rozporządzenia jest stymulowanie konkurencji na rynku usług roamingu międzynarodowego. Prezydencja doprowadziła do wymiany poglądów ministrów na podstawie zaproponowanych pytań, jak również sporządziła raport z postępu prac, odnotowany przez Radę ds. TTE. Wnioski z debaty, jak również sam raport, umożliwią prezydencji duńskiej zakończenie prac nad tym zagadnieniem. Jest to tym bardziej istotne, że obowiązujące aktualnie rozporządzenie roamingowe wygaśnie 30.06.2012 r.

Ponadto, prezydencja wypracowała konkluzje do komunikatu KE ws. neutralności sieci, które zostały przyjęte przez Radę ds. TTE. Dokument, koncentruje się na zarządzaniu ruchem w sieci, tak aby zagwarantować efektywne korzystanie z niej oraz zapewnić wysoką jakość usług.

Z uwagi na znaczne opóźnienie w publikacji komunikatu Komisji Europejskiej ws. usługi powszechnej w sektorze telekomunikacyjnym polska prezydencja podczas posiedzenia Rady ds. TTE przeprowadziła jedynie dyskusję ministrów. Tym niemniej, ministrowie ds. telekomunikacji przekazali wyraźne polityczne wskazówki co do dalszych prac nad tym dossier na szczeblu grupy roboczej.

Mimo wysiłków prezydencji Rada TTE nie osiągnęła porozumienia w sprawie Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA). Podczas posiedzenia 13.12.2011 r. przyjęto raport z postępu prac. Dalsze prace nad ENISA prowadzić będzie prezydencja duńska, jednak ich efekt uzależniony jest w dużej mierze od uwarunkowań „zewnętrznych” (koncepcja KE w zakresie polityki cyberbezpieczeństwa oraz przebieg procesu w PE).

Polska prezydencja wspólnie z Komisją Europejską zorganizowała 6. Europejską Konferencję Ministerialną nt. elektronicznej administracji pt. *Transgraniczne usługi e-Administracji dla Europejczyków* (eGov2011), która odbyła się w dniach 17-18.11.2011 r., w Poznaniu. Konferencji towarzyszyły również nieformalne spotkanie ministrów odpowiedzialnych za sprawy administracji elektronicznej w krajach europejskich oraz wystawa najciekawszych projektów w zakresie usług i aplikacji administracji elektronicznej.

Ponadto, prezydencja uczestniczyła na szczeblu ministerialnym w 6. spotkaniu Forum Zarządzania Internetem, które odbyło się we wrześniu 2011 r., w Nairobi (Kenia). W związku z powyższym, zostało przygotowane opracowanie (tzw. *Presidency Paper*), uzgodnione pomiędzy wszystkimi państwami członkowskimi UE.

Energia

Najważniejszym dossier legislacyjnym w zakresie energii podczas polskiej prezydencji był projekt dyrektywy ws. efektywności energetycznej. Prace nad dyrektywą, w oparciu o projekt KE z czerwca 2011 r., zostały podjęte w kontekście komunikatu *Plan efektywności energetycznej 2011* oraz przyjętych przez Radę ds. Energii w czerwcu 2011 r. konkluzji zawierających szereg wytycznych w zakresie promocji efektywności energetycznej. W toku intensywnych pracach na szczeblu roboczym prezydencja kierowała się zasadą pogłębiania elastyczności mechanizmów i środków zaproponowanych przez Komisję Europejską, przy jednoczesnym utrzymaniu proponowanego poziomu ambicji w celu uzgodnienia elastycznych ram prawnych umożliwiających osiągnięcie celu zwiększenia efektywności energetycznej o 20% do 2020 r. Dla prezydencji polskiej, podobnie jak dla duńskiej, absolutnym priorytetem w odniesieniu do dyrektywy o efektywności energetycznej jest art. 6 wprowadzający tzw. systemy zobowiązujące do oszczędności energii (na poziomie 1,5% rocznie), które w szczególności mogą być oparte na mechanizmie tzw. białych certyfikatów. Podsumowaniem prac na szczeblu roboczym nad projektem regulacji był przedłożony przez prezydencję raport o postępach, który został przyjęty przez ministrów ds. energii 24.11.2011 r. W grudniu 2011 r. polska prezydencja przedstawiła nową wersję projektu dyrektywy, stanowiącą efekt 6-miesięcznych prac. Zgodnie z wytycznymi zawartymi w konkluzjach Rady Europejskiej z 9.12.2011 r. porozumienie ws. projektu dyrektywy powinno zostać osiągnięte do końca duńskiej prezydencji.

Projektem legislacyjnym o dużym znaczeniu, rozpatrywanym podczas polskiej prezydencji, był projekt rozporządzenia ws. infrastruktury energetycznej. Przed oficjalnym przedstawieniem przez KE projektu legislacyjnego polska prezydencja przeprowadziła wstępną dyskusję ws. infrastruktury energetycznej podczas nieformalnej Rady ds. Energii (Wrocław 19-20.09.2011 r.) W toku dyskusji ministerialnej wyraźnie zarysowało się poparcie państw członkowskich dla dynamicznego rozwoju europejskiej infrastruktury energetycznej, stanowiącej warunek konieczny do ustanowienia efektywnego rynku wewnętrznego energii, gwarantującego wysoki poziom bezpieczeństwa dostaw. Ponadto, szczególne znaczenie ma współpraca regionalna w ramach UE w zakresie wyboru strategicznych projektów infrastrukturalnych. 19.10.2011 r. Komisja Europejska przedstawiła projekt rozporządzenia ws. wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej

i uchylającego decyzję nr 1364/2006/WE. Jego generalnym założeniem jest przyspieszenie realizacji priorytetowych projektów infrastrukturalnych poprzez: koncentrację zasobów, uproszczenie procedur legalizacyjnych i wykorzystanie innowacyjnych instrumentów finansowych. Podczas Rady TTE 24.11.2011 r. prezydencja przeprowadziła wstępną dyskusję nad projektem. Nieodłącznym elementem propozycji Komisji Europejskiej w zakresie infrastruktury energetycznej jest projekt nowego instrumentu *Łącząc Europę (Connecting Europe Facility)*, który ma zastąpić dotychczasowe rozporządzenie ws. Transeuropejskich Sieci Energetycznych (TEN-E). Instrument *Łącząc Europę* wpisuje się będzie w nową, zintegrowaną koncepcję finansowania projektów energetycznych, wbudowaną w negocjowane obecnie Wieloletnie Ramy Finansowe UE na lata 2014-2020. Szczegółowe informacje w tym zakresie Komisja zaprezentowała również 19.10. 2011 r. w postaci pakietu złożonego z komunikatu ws. pakietu na rzecz wzrostu w zakresie zintegrowanej europejskiej infrastruktury oraz projektu rozporządzenia ustanawiającego instrument *Łącząc Europę*.

Ważnym osiągnięciem polskiej prezydencji w wymiarze rynku wewnętrznego energii było przyjęcie rozporządzenia Rady i Parlamentu Europejskiego ws. integralności i przejrzystości rynku energii (tzw. REMIT). Polska prezydencja przejęła dossier od przewodnictwa węgierskiego na bardzo zaawansowanym etapie prac, koncentrując się na przeprowadzeniu kluczowego dialogu politycznego z PE. Po przeprowadzeniu przez prezydencję trilogu, Parlament Europejski 14.09.2011 r. przyjął rozporządzenie REMIT w I czytaniu, a Rada zaakceptowała projekt 14.10.2011 r. Rozporządzenie ma na celu stworzenie ram określających spójne przepisy dostosowane do specyfiki rynków energii, sformułowane w celu skutecznego wykrywania nadużyć na rynku i zapobiegania im. W rozporządzeniu przewidziano przyznanie szerszych uprawnień Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) i jej ścisłą współpracę z krajowymi organami regulacyjnymi w celu monitorowania rynków energii elektrycznej i gazu oraz zapewnienia podejmowania skutecznych i skoordynowanych działań egzekwujących przepisy. REMIT przyczyni się istotnie do budowy rynku wewnętrznego energii, zwiększenia jego przejrzystości, co realnie wpłynie na poprawę konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw oraz spadek cen dla odbiorców detalicznych.

Ponadto polska prezydencja rozpoczęła prace nad projektem rozporządzenia ws. bezpieczeństwa działalności związanej z poszukiwaniem, badaniem i eksploatacją podmorskich złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Komisja Europejska przedstawiła na posiedzeniu Rady w dn. 24.11. 2011 r. projekt, który stanowi odpowiedź UE na katastrofę ekologiczną, która miała miejsce w kwietniu 2010 r. na platformie wiertniczej *Deepwater Horizon* w Zatoce Meksykańskiej. Celem projektu jest ograniczenie ryzyka poważnych wypadków w zakresie eksploatacji instalacji podmorskiego wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego oraz ograniczanie negatywnych konsekwencji, także dla środowiska naturalnego, w przypadku, gdyby do tego rodzaju wypadków doszło. Znaczenie projektu wynika z faktu, iż większość europejskiego gazu ziemnego i ropy naftowej jest pozyskiwana na szelfie morskim. Polska prezydencja przeprowadziła na przełomie listopada i grudnia na forum grupy roboczej ds. energii intensywną wstępną dyskusję nad ww. projektem. Jednak z uwagi na opóźnienie w przedstawieniu przez Komisję Europejską projektu rozporządzenia większość prac na projektem przypadnie na duńską prezydencję UE.

W odniesieniu do koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urzędów biurowych *Energy Star*, polska prezydencja doprowadziła do osiągnięcia porozumienia Rady z KE w sprawie techniczno-prawnych korekt zapisów do projektu nowej umowy UE – USA, zgłoszonych przez stronę amerykańską, w szczególności dotyczących kwestii nadzoru rynku. Istniało bowiem wątpliwości, czy ustalenia negocjacyjne prowadzone przez KE nie wykraczały poza mandat negocjacyjny przyznany podczas węgierskiej prezydencji. 29.11.2011 r. Komisja Europejska parafowała z USA nowe, 5-letnie porozumienie ws. *Energy Star*. Ma ono wejść w życie w I połowie 2012 r., po akceptacji przez państwa członkowskie. Jednak podczas polskiej prezydencji KE nie przedłożyła wniosku w sprawie decyzji Rady dotyczącej zawarcia umowy między Rządem USA a UE w sprawie *Energy Star* oraz wniosku w sprawie rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 106/2008. W związku z tym, wbrew pierwotnym

założeniom prezydencji, nie było możliwe zawarcie nowej umowy w sprawie programu *Energy Star*. Uzgodnienie stanowiska Rady w tej sprawie nastąpi podczas duńskiej prezydencji.

W ramach prac na rzecz przygotowania długofalowej strategii UE w zakresie polityki energetycznej polska prezydencja, w oczekiwaniu na publikację przez Komisję Europejską *Planu działania w zakresie energii do 2050 r.* (co nastąpiło dopiero 15.12.2011 r.) zorganizowała w dn. 13-15.07.2011 r. w Bełchatowie debatę państw członkowskich na szczeblu dyrektorów generalnych. Wśród głównych wniosków dyskusji należy wyróżnić:

- 1) trzy równoważne cele zrównoważonej polityki energetycznej – konkurencyjność, zrównoważony rozwój i bezpieczeństwo dostaw;
- 2) swobodę państw UE co do wyboru własnego *energy mix*;
- 3) efektywność energetyczną jako najtańsze rozwiązanie w kierunku ograniczania emisji;
- 4) energię jądrową pozostającą istotną opcją redukcji emisji.

RADA DS. WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Podstawą dla priorytetów polskiej prezydencji w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości były cele wyznaczone przez Program Sztokholmski, w tym w szczególności działania na rzecz ochrony obywateli oraz ułatwianie im dostępu do wymiaru sprawiedliwości, z zakresu zarządzania granicami, polityki migracyjnej i azylowej, bezpieczeństwa wewnętrznego, zwalczania przestępczości zorganizowanej oraz ochrony ludności.

Sprawy wewnętrzne

Polska w pełni zrealizowała priorytet prezydencji dotyczący wzmocnienia współpracy na rzecz zwalczania przestępczości narkotykowej. Przyjęty został Europejski Pakt na rzecz zwalczania narkotyków syntetycznych, a także konkluzje Rady w sprawie współpracy pomiędzy UE i Europą Wschodnią w obszarze narkotyków oraz konkluzje w sprawie zwalczania nowych substancji psychoaktywnych.

Kontynuując prace nad wdrożeniem Strategii Bezpieczeństwa Wewnętrznego, prezydencja polska skutecznie zakończyła w ramach COSI (*Standing Committee on Operational Cooperation on Internal Security*; Stały Komitet ds. Współpracy Operacyjnej w Obszarze Bezpieczeństwa Wewnętrznego) prace nad *Cyklem polityki UE dot. przestępczości poważnej i zorganizowanej*, poprzez przyjęcie celów strategicznych oraz opracowanie dla każdego z nich rocznych planów operacyjnych. W trakcie polskiej prezydencji zrealizowano także szereg inicjatyw dotyczących rozwoju współpracy policyjnej w UE, m.in. w zakresie poprawy wymiany informacji (monitoring implementacji Decyzji z Prüm oraz tzw. Inicjatywy Szwedzkiej, rozwój i wykorzystanie SIS i SIRENE), zwalczania wykorzystywania seksualnego dzieci i pornografii dziecięcej w cyberprzestrzeni, fałszerstw pieniędzy, w szczególności Euro, zjawiska przestępczości przeciwko dobrom kultury, poprawy bezpieczeństwa imprez sportowych, utworzenia Europejskiego Obszaru Nauk Sądowych.

Przyspieszono prace nad dyrektywą o europejskim systemie PNR (*Passenger Name Record*; dane dotyczące przelotu pasażera), a także nad umowami pomiędzy UE a państwami trzecimi w sprawie przetwarzania i przekazywania danych PNR: z Australią (w trakcie ratyfikacji przez stronę australijską), z USA (podpisana 14.12.2011 r.), z Kanadą (negocjacje w toku). Przeprowadzono debatę strategiczną nad *TFTS (Terrorist Finance Tracking System*; system śledzenia środków finansowych należących do terrorystów), wyznaczając kierunki dalszych prac. W zakresie współpracy policyjnej udało się przyjąć wszystkie zaplanowane konkluzje Rady.

W związku z 10. rocznicą ataków terrorystycznych na USA podsumowano zmiany strukturalne i legislacyjne w polityce antyterrorystycznej UE. Przyjęto *Aneks do Podręcznika współpracy podczas ważnych imprez międzynarodowych przeznaczony dla policji i organów bezpieczeństwa*.

Przeprowadzono debatę kierunkową w zakresie Wspólnotowego Mechanizmu Ochrony Ludności i Instrumentu Finansowego Ochrony Ludności. Jednocześnie, przyjęto konkluzje w sprawie komunikacji kryzysowej oraz dokonano przeglądu procedur i wskazano nowe kierunki rozwoju koordynacji kryzysowej Unii Europejskiej (CCA).

COREPER II przyjął decyzję o przedłużeniu mandatów działania Komitetów CATS (*The Article 36 Committee*; Komitet Artykułu 36) i SCIFA (*Strategic Committee on Immigration, Frontiers and Asylum*; Strategiczny Komitet ds. Imigracji, Granic i Azylu) wraz z załącznikiem zawierającym zalecenia dotyczące usprawnienia działania obu Komitetów.

Migracje, azyl i zarządzanie granicami

Prezydencja kontynuowała prace związane z formalnym przyjęciem wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE w sprawie jednolitej procedury wnioskowania o jednolite zezwolenia na pracę i pobyt na terytorium państwa członkowskiego dla obywateli państw trzecich oraz w sprawie zakresu praw pracowników z państw trzecich, legalnie przebywających w państwie członkowskim.

Dyrektywa stawia za cel stworzenie porównywalnych warunków uzyskiwania decyzji umożliwiających pobyt i pracę (w formie jednego zezwolenia), jak też w zakresie praw imigrantów jako pracowników. Projekt dotyczy dwóch zasadniczych obszarów:

- 1) wprowadzenia, jako zasady, procedury jednolitego zezwolenia na pracę i pobyt, które byłoby uzyskiwane w oparciu o jeden wniosek i miało formę jednej decyzji administracyjnej;
- 2) określenia zakresu praw pracowników z państw trzecich w państwach członkowskich.

Ostatecznie stanowisko Rady w pierwszym czytaniu zostało przyjęte 24.11.2011 r. Tekst dyrektywy został przyjęty bez poprawek na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego 13.12.2011 r. Tym samym cel prezydencji, zakładający przyjęcie dyrektywy w trakcie polskiego przewodnictwa, został osiągnięty.

Znaczący postęp osiągnięto w pracach nad dwoma aktami prawnymi odnoszącymi się do zarządzania migracją legalną: wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy sezonowej oraz wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa.

Wraz z partnerami z trio prezydencja przygotowała wspólny dokument odnoszący się do przedstawionego 18.11.2011 r. przez KE komunikatu *Globalne Podejście do Migracji i Mobilności*, celem którego jest ukierunkowanie dyskusji strategicznej nad tym komunikatem.

Podczas konferencji ministerialnej w Poznaniu w dn. 4.11.2011 r. przyjęto Plan Działania Procesu Praskiego (*Building Migration Partnerships*) na lata 2012-2016.

Prowadzono intensywne prace w Radzie oraz polityczny dialog z Parlamentem Europejskim w sprawach odnoszących się do kluczowych zagadnień Wspólnego Europejskiego Systemu Azylowego (WESA). 24.11.2011 r. uchwalona została dyrektywa kwalifikacyjna (pierwszy z pięciu aktów prawnych WESA). Znacznie zaawansowano prace nad tekstem nowego wniosku dyrektywy recepcyjnej. W kwestii dyrektywy proceduralnej udało się osiągnąć postęp w odniesieniu do szeregu trudnych kwestii. Prezydencja w wyniku wielomiesięcznych negocjacji doprowadziła do odblokowania prac nad rozporządzeniem PE i Rady ustanawiającym kryteria i mechanizmy ustalania

państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca (rozporządzenie Dublin), poprzez osiągnięcie porozumienia w sprawie odrzucenia klauzuli zawieszenia transferów i zastąpienie jej mechanizmem wczesnego ostrzegania, przygotowania i zarządzania kryzysami migracyjnymi. Nie rozpoczęto negocjacji nad projektem rozporządzenia PE i Rady w sprawie ustanowienia systemu EURODAC do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (WE) sygn. COM (2008) 825 [kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca], ponieważ Komisja Europejska nie opublikowała dotychczas tekstu umożliwiającego bezpośredni dostęp służb ochrony praw i porządku publicznego do systemu, co jest warunkiem koniecznym podjęcia prac ze strony państw członkowskich.

W ramach Zintegrowanego Zarządzania Granicami wykonano zadania założone w pilotażu *EUROSUR* i osiągnięto postęp prac, pozwalający na wejście w praktyczną fazę projektu. Na grupie roboczej zakończono II czytanie projektu w sprawie zmiany *Kodeksu granicznego Schengen*, a także uzgodniono zdecydowaną większość proponowanych przez Komisję zmian. Ponadto, doprowadzono do przyjęcia zmiany rozporządzenia *Frontex*.

Zgodnie z założeniami przeprowadzono ewaluację Schengen w państwach nordyckich (SE, FI, DK, NO, IS), ewaluację w ES, PT w obszarze SIS – SIRENE oraz ewaluację Liechtensteinu, co umożliwiło zakończenie procesu przystąpienia Liechtensteinu do strefy Schengen. Rozszerzenie strefy nastąpiło w dniu 19.12.2011 r. Wypracowano harmonogram ewaluacji Schengen w latach 2012 – 2013 obejmujący państwa członkowskie, które przystąpiły do strefy w 2007 r.

W sprawie przystąpienia Rumunii i Bułgarii do strefy Schengen, pomimo konkluzji Rady z 9.06.2011 r., które potwierdziły, że państwa te wypełniły wymogi techniczne co do stosowania dorobku prawnego Schengen, nie udało się doprowadzić do decyzji o terminie zniesienia kontroli na ich granicach wewnętrznych wskutek sprzeciwu Królestwa Niderlandów (początkowo również Finlandii) prezydencja polska sformułowała kompromisowy projekt etapowego przystąpienia Rumunii i Bułgarii, który obecnie stanowi podstawę dalszych negocjacji.

Dodatkowo, poza 6-miesięcznym programem polskiej prezydencji, przeprowadzono debatę nt. pakietu dot. wzmocnienia mechanizmów zarządzania strefą Schengen: 1) uaktualnionej propozycji nowego mechanizmu ewaluacji Schengen oraz 2) zmiany Kodeksu Granicznego Schengen w zakresie przywracania kontroli na granicach wewnętrznych w sytuacjach wyjątkowych. Osiągnięto porozumienie dot. dalszego kierunku prac. Przeprowadzono również pogłębioną debatę na poziomie ministerialnym nad wzmocnionym politycznym zarządzaniem strefą Schengen w ramach Komitetu Mieszanego. Prezydencja doprowadziła do określenia głównych elementów i kierunków możliwego kompromisu w ramach pakietu wzmocnienia zarządzania Schengen, co jest kontynuowane obecnie przez prezydencję duńską.

Mobilność

W obszarze polityki wizowej prezydencji polskiej udało się przeprowadzić skuteczne działania mające na celu wspieranie procesu liberalizacji wizowej z państwami trzecimi, a zwłaszcza z krajami objętymi programem Partnerstwa Wschodniego oraz Federacją Rosyjską. Prezydencja zdołała zakończyć proces oceny wyników renegocjacji porozumień o ułatwieniach wizowych prowadzonych przez Komisję Europejską z Ukrainą, Mołdową i Rosją, a tym samym doprowadzić do przyjęcia uzgodnionych tekstów umów przez COREPER II 12.12.2011 r. Dzięki działaniom konsekwentnie prowadzonym przez prezydencję, Rada przyjęła 19.12.2011 r. mandaty negocjacyjne ws. porozumień o ułatwieniach wizowych i umów o readmisji z Armenią i Azerbejdżanem.

Dzięki staraniom prezydencji polskiej przyspieszony został proces technicznej modyfikacji rozporządzenia Rady UE nr 539/2001 z dnia 15.03.2001 r. wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu. Aktywne prezentowanie rozwiązań kompromisowych w celu uzyskania większości kwalifikowanej przyczyniło się do wypracowania ogólnego podejścia w najtrudniejszej kwestii klauzuli bezpieczeństwa, które zostało formalnie przyjęte przez Radę UE w dniu 13.12.2011 r.

Dzięki zabiegom prezydencji udało się również doprowadzić do przyspieszonego trybu publikacji w Dzienniku Urzędowym UE decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej listę dokumentów podróży uprawniających ich posiadaczy do przekraczania zewnętrznych granic UE, w których może być umieszczona wiza oraz w sprawie ustanowienia mechanizmu sporządzania takiej listy, a w rezultacie umożliwić rozpoczęcie prac nowego Komitetu ds. dokumentów podróży. Decyzja, formalnie przyjęta 25.10.2011 r. (nr 1105/2011/EU), weszła w życie 24.11.2011 r.

Zainicjowanie przez prezydencję polską dyskusji nad przyszłością Wspólnych Centrów Aplikacji Wizowych wpisało się w kontekst przewidzianej na 2012 r. szerszej nowelizacji Kodeksu Wizowego. W dniu 2.12.2011 r. prezydencja opublikowała dokument *Common Application Centres and cooperation in the field of the issuance of visas*, który stał się podstawą wymiany opinii między państwami członkowskimi a Komisją Europejską.

Prezydencja doprowadziła także do osiągnięcia porozumienia z Parlamentem Europejskim w pierwszym czytaniu projektu nowelizacji Kodeksu Wizowego w zakresie stosowania tranzytowej wizy lotniskowej oraz rozpoczęła proces rozpatrywania wyników prowadzonych przez KE negocjacji umowy o ułatwieniach wizowych z Republiką Zielonego Przylądka.

Warto odnotować, iż w trakcie polskiego przewodnictwa, 11.10.2011 r., doszło do uruchomienia Systemu Informacji Wizowej (VIS) w pierwszym regionie wdrażania – Afryce Północnej.

12.12.2011 r. udało się przyjąć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 w odniesieniu do włączenia Obwodu Kaliningradzkiego i niektórych powiatów polskich do obszaru uznawanego za strefę przygraniczną. Nowelizacja została opublikowana w Dzienniku Urzędowym UE 20.12.2011 r. Był to jeden z głównych priorytetów prezydencji polskiej.

Wymiar sprawiedliwości

Główny priorytet polskiej prezydencji w zakresie wymiaru sprawiedliwości – ochrona praw obywateli w Unii Europejskiej, realizowany był w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych, współpracy sądowej w sprawach karnych oraz szeroko pojętego prawa gospodarczego.

W zakresie współpracy sądowej w sprawach cywilnych, w ramach działań mających na celu uproszczenie wykonywania przysługujących obywatelom praw w sferze majątkowej, prezydencji udało się zakończyć prace w formie:

- Ø przyjęcia podejścia ogólnego do projektu rozporządzenia w sprawie dziedziczenia i spadków międzynarodowych, które znacząco uprości transgraniczne postępowania spadkowe;
- Ø przyjęcia wytycznych politycznych dla dalszych prac nad projektem zmiany rozporządzenia Bruksela I, które określa zasady jurysdykcji, uznawania orzeczeń oraz ich wykonywania w przeważającej większości spraw cywilnych i handlowych;
- Ø zainicjowania dyskusji nad rozporządzeniem w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży podczas nieformalnej Rady JHA w lipcu 2011 r. w Sopocie. Udało się potwierdzić potrzebę prowadzenia na poziomie UE prac nad instrumentem, który ułatwiłby zawieranie umów w ramach jednolitego rynku. Dało to zielone światło dla rozpoczęcia prac

i przedstawienia przez KE inicjatywy legislacyjnej. Ponadto, aby lepiej przygotować prace w Radzie i grupie roboczej, w dniach 9-10.11.2011 prezydencja zorganizowała w Warszawie konferencję międzynarodową poświęconą przyszłości Europejskiego Prawa Sprzedaży;

- Ø zakończenia pierwszego czytania w Radzie projektów dwóch rozporządzeń dotyczących ustrojów majątkowych: a) małżeńskich, b) związków partnerskich. Podjęto prace nad rozporządzeniem o zabezpieczeniu na rachunku bankowym dłużnika.

W zakresie współpracy sądowej w sprawach karnych priorytety państw członkowskich koncentrowały się wokół dwóch kwestii: wzmocnienia praw procesowych i pozaprocesowych ofiar przestępstw, jak również umocnienia praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniach karnych. W tym zakresie prezydencja prowadziła z sukcesem intensywne negocjacje nad:

- Ø projektem dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony w sprawach karnych (tzw. EPO karne). Instrument wzmacnia ochronę ofiar przed próbami ponownych działań ze strony sprawców przestępstw, na wypadek ich przemieszczenia się do innego kraju członkowskiego UE w ślad za ofiarą. Dyrektywa weszła w życie 10.01.2012 r.
- Ø projektem dyrektywy ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw – osiągnięto porozumienie ogólne;
- Ø projektem dyrektywy w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym, której celem jest wprowadzenie, jednakowych w całej UE, zasad udzielania podejrzany i oskarżonym informacji o przysługujących im uprawnieniach w postępowaniach karnych - osiągnięto kompromis z PE oraz formalnie potwierdzono przyjęcie instrumentu;
- Ø projektem dyrektywy o prawie dostępu do adwokata w postępowaniu karnym oraz prawa do powiadomienia osoby trzeciej o zatrzymaniu, której celem jest ustanowienie jednolitych dla UE wspólnych standardów w zakresie dostępu podejrzanego i oskarżonego do adwokata.

Prezydencja zorganizowała również konferencję poświęconą pomocy prawnej z urzędu, która odbyła się w dn. 5-6.12.2011 r. w Warszawie.

Prezydencja zakończyła także prace nad:

- Ø przyjęciem podejścia ogólnego do projektu dyrektywy w sprawie Europejskiego Nakazu Dochodzeniowego, którego celem jest stworzenie kompleksowego mechanizmu, służącego uzyskiwaniu w ramach postępowania karnego materiału dowodowego znajdującego się w innym państwie członkowskim UE;
- Ø dyrektywą w sprawie zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci oraz pornografii dziecięcej, zatwierdzonej przez Radę 15.11.2011 r.;
- Ø podręcznikiem dla użytkowników Europejskiego Systemu Przekazywania Informacji z Rejestrów Karnych (ECRIS), określającego procedurę wymiany informacji o wyrokach skazujących obywateli UE.

Ponadto, wykraczając poza program prezydencji, Rada przyjęła zalecenia dla Komisji Europejskiej dotyczące kształtu programów wsparcia finansowego dla wymiaru sprawiedliwości gwarantujących dostęp do mniejszych, ale jakościowo dobrych projektów oraz lepszej dyscypliny naboru.

Przyjęto konkluzje Rady w sprawie szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości oraz raport Rady dotyczący przeglądu stosowania Rezolucji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie ustanowienia sieci współpracy legislacyjnej ministerstw sprawiedliwości państw członkowskich Unii Europejskiej.

Rada przyjęła również *III raport implementacyjny dotyczący stosowania przepisów decyzji ramowej w sprawie Europejskiego Nakazu Aresztowania*.

Po raz pierwszy zorganizowano obchody *Europejskiego Dnia Pamięci Ofiar Reżimów Totalitarnych*, ustanowione na dzień 23 sierpnia. Podczas szczytu jego uczestnicy podpisali *Deklarację Warszawską*, podkreślającą konieczność pielęgnowania pamięci ofiar reżimów totalitarnych.

Wymiar zewnętrzny Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości

W ramach wymiaru zewnętrznego PWBIS grupa JAIEX przygotowała dokument zawierający rekomendacje dot. wzmocnienia komplementarności działań podejmowanych przez UE i poszczególne państwa członkowskie w relacjach z państwami trzecimi, który zawiera sugestie dla KE w sprawie przygotowania raportu na ten temat.

W ramach współpracy strategicznej z państwami trzecimi zorganizowano spotkania wyższych urzędników UE – USA, oraz spotkania na poziomie ministerialnym: UE – Bałkany Zachodnie, UE – Rosja oraz UE – USA.

W zakresie działań dotyczących Partnerstwa Wschodniego zrealizowano wszystkie zaplanowane cele. KE opublikowała komunikat dot. współpracy w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w ramach Partnerstwa Wschodniego, a 13.11.2011 r. Rada przyjęła konkluzje w tym zakresie, wskazując na priorytetowe kierunki dalszej współpracy z krajami PW. We wrześniu KE przedstawiła raport oceniający stan przygotowań Mołdawii i Ukrainy do zniesienia reżimu wizowego, zgodnie z *Planami Działania na rzecz liberalizacji wizowej*.

Przyjęto projekt konkluzji Rady w sprawie współpracy pomiędzy UE i Europą Wschodnią w zakresie zwalczania przestępczości narkotykowej. Zorganizowano seminarium eksperckie „Modele zarządzania w zakresie zwalczania i zapobiegania handlowi ludźmi w krajach UE i krajach Partnerstwa Wschodniego. Możliwości rozwoju współpracy”.

Prezydencja polska przedstawiła dokument dotyczący zewnętrznego wymiaru polityki unijnej w zakresie wymiaru sprawiedliwości, który stał się podstawą dyskusji w grupach roboczych zajmujących się współpracą sądową w sprawach cywilnych i karnych.

Pomimo starań prezydencji nie udało się osiągnąć kompromisu w sprawie negocjacji umowy akcesyjnej UE do *Europejskiej Konwencji Praw Człowieka*.

RADA DS. ROLNICTWA I RYBOŁÓWSTWA

Reforma Wspólnej Polityki Rolnej

Publikacja 12.10.2011 r. przez Komisję Europejską projektów legislacyjnych dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2014-2020 rozpoczęła formalne negocjacje na forum UE. Polska prezydencja rozpoczęła intensywne prace w Radzie UE nad projektami Komisji, które będą kontynuowane przez kolejne prezydencje. Zgodnie z postanowieniami traktatu z Lizbony ostateczne rozstrzygnięcia co do treści pakietu rozporządzeń będą podejmowane wspólnie przez Radę i Parlament Europejski w ramach tzw. zwykłej procedury prawodawczej.

Na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 20-21.10.2011 r., ministrowie odbyli pierwszą ogólną debatę polityczną na temat kierunków reformy, określonych w propozycjach prawnych. 14.11.2011 r. tematem dyskusji ministrów rolnictwa były płatności bezpośrednie. Na posiedzeniu Rady w dniach 15-16.12.2011 r. miała miejsce debata nt. rozwoju obszarów wiejskich. W ramach Specjalnego Komitetu ds. Rolnictwa przeprowadzono debatę na temat oceny skutków reformy (tzw. *Impact Assessment*), przedstawionych przez Komisję w dokumentach analitycznych towarzyszących pakietowi legislacyjnemu. Na forach grup roboczych, w trakcie około 20 spotkań,

zakończono pierwszą analizę techniczną 6 z 7 projektów rozporządzeń znajdujących się w pakiecie przedstawionym przez Komisję.

Pierwsze reakcje polityczne na propozycje Komisji dotyczące reformy WPR zostały wyrażone przez ministrów rolnictwa UE podczas posiedzenia Rady w dniach 20-21.10.2011 r. Po prezentacji Komisarza D. Ciolosa, ministrowie przedstawiali wstępną ocenę propozycji. Ich zdaniem, projekty rozporządzeń zawierają wiele rozwiązań, które wychodzą naprzeciw oczekiwaniom państw członkowskich, są jednak i takie, które budzą wątpliwości i wymagać będą zmian. Dużo miejsca w dyskusji ministrowie poświęcili tzw. zazielenieniu wspólnej polityki rolnej. Pojawiło się wiele głosów krytycznych związanych z dalszym skomplikowaniem wdrażania WPR zamiast oczekiwanego jej uproszczenia.

W pierwszych wystąpieniach większość ministrów odniosła się również do propozycji wyrównywania poziomu płatności bezpośrednich. Z jednej strony można było zauważyć zdecydowane niezadowolenie związane z brakiem wyrównania dopłat, które prezentowali ministrowie państw członkowskich UE-12, natomiast przeciw obniżeniu wsparcia w ramach wyrównywania dopłat protestowali ministrowie z państw członkowskich UE-15. Ponadto, podkreślano potrzebę pozostawienia państwom członkowskim elastyczności we wspieraniu niektórych kierunków produkcji (utrzymanie płatności powiązanych z produkcją). W większości wystąpień ministrowie krytykowali także takie nowe elementy polityki, jak płatności dla aktywnych rolników, czy też ograniczenie górnych limitów płatności.

W zakresie wsparcia obszarów wiejskich (tzw. II filar) jednym z częściej poruszanych zagadnień było większe powiązanie II filaru WPR z polityką regionalną. Ponadto, wielu ministrów odnosiło się, w większości pozytywnie, do propozycji związanych z zarządzaniem ryzykiem w rolnictwie. W wypowiedziach dotyczących II filaru WPR pojawiały się także inne zagadnienia, jak np. obawy dotyczące nowej delimitacji obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarki rolnej (ONW), czy kwestie o szczególnym znaczeniu dla poszczególnych państw członkowskich (np. wsparcie nawodnień – Portugalia; środowisko, dobrostan zwierząt i wdrożenie innowacji – Szwecja; wsparcie kobiet – Hiszpania). Jednocześnie kilku ministrów w swoich wypowiedziach łączyło kwestię zmiany dystrybucji wsparcia w I filarze z nową alokacją w II filarze WPR.

Ministrowie wnioskowali również o utrzymanie interwencji na rynkach rolnych jako siatki bezpieczeństwa. Uproszczenie WPR było tematem wystąpień wszystkich ministrów. Państwa członkowskie wyraziły opinię, iż pakiet legislacyjny wymaga jeszcze wiele pracy, aby zreformowana WPR stała się narzędziem do zbudowania silnego, konkurencyjnego i zrównoważonego europejskiego rolnictwa, odpowiadającego na globalne wyzwania.

Kolejna, bardziej szczegółowa debata w zakresie przyszłości WPR, miała miejsce na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 14.11.2011 r. Dotyczyła ona propozycji Komisji w zakresie płatności bezpośrednich. Dyskusję ukierunkowały pytania przygotowane przez prezydencję – dotyczyły struktury płatności bezpośrednich na lata 2014-2020 oraz dystrybucji płatności bezpośrednich. W trakcie lunchu roboczego ministrowie dyskutowali kwestię zazielenienia. W czasie debaty niektóre państwa członkowskie zgłosiły zastrzeżenia w odniesieniu do definicji aktywnego rolnika oraz niektórych elementów zazielenienia. Natomiast propozycje dotyczące małych gospodarstw i młodych rolników generalnie spotkały się z akceptacją, przy czym wiele delegacji zwróciło uwagę na potrzebę zapewnienia większej subsydiarności państw członkowskich przy stosowaniu tego rodzaju wsparcia.

Na grudniowej Radzie polska prezydencja przeprowadziła debatę na temat propozycji Komisji w zakresie rozwoju obszarów wiejskich – zarówno podczas obrad Rady jak i w trakcie lunchu roboczego. Także tę debatę ukierunkowały pytania przygotowane przez prezydencję. Ministrowie wyrazili opinię na temat realizacji nowych wyzwań poprzez działanie II filaru oraz wypowiedzieli się na temat ewentualnego doprecyzowania instrumentów zaproponowanych w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich. Państwa członkowskie przychylają się do opinii, że polityka ta powinna

sprzyjać innowacyjności, inwestycjom w różnorodność gospodarstw oraz konkurencyjności. Polityka rozwoju obszarów wiejskich powinna być polityką stawiającą czoła wyzwaniom, przed jakimi staje rolnictwo europejskie.

Biorąc pod uwagę postanowienia traktatu z Lizbony decyzje dotyczące prawa w obszarze WPR są przedmiotem porozumienia między Parlamentem Europejskim i Radą UE w ramach zwykłej procedury prawodawczej. Polska prezydencja, dostrzegając potrzebę pogłębienia współpracy między obiema instytucjami, zaproponowała przeprowadzenie cyklu otwartych debat nad propozycjami Komisji Europejskiej dotyczącymi reformy WPR do 2020 roku w formule wspólnej wymiany poglądów przedstawicieli PE, Rady UE oraz KE. Zważywszy na fakt, iż traktat nie narzuca konieczności współpracy pomiędzy instytucjami na tak wczesnym etapie prac, inicjatywa prezydencji była nowatorskim podejściem. Pierwsza debata z udziałem ministrów rolnictwa państw członkowskich UE, członków Komisji Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich PE oraz Komisarzem UE ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich odbyła się 7.11.2011 r. w Parlamencie Europejskim. Podstawą do rozmów były propozycje KE zawarte w pakiecie projektów rozporządzeń opublikowanych 12.10.2011 r. Kolejna debata w podobnej formule, tym razem z udziałem przedstawicieli organizacji rolniczych i organizacji pozarządowych, odbyła się 23.11.2011 r. Trzecie spotkanie z udziałem instytucji naukowych i badawczych odbyło się 19.12.2011 r.

Na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 20.09.2011 r. prezydencja zainicjowała dialog na temat możliwości poprawy konkurencyjności wspólnotowego rolnictwa poprzez wykorzystanie odnawialnych źródeł energii na obszarach wiejskich oraz roli rolnictwa w realizacji celów strategii *Europa 2020* w zakresie zmian klimatu. Debata była oparta na wynikach konferencji zorganizowanej 16.07.2011 r. w Sopocie oraz dyskusji przeprowadzonej w trakcie lunchu roboczego ministrów rolnictwa podczas Rady 19.07.2011 r. Państwa członkowskie pozytywnie odniosły się do inicjatywy prezydencji i podjęcia dyskusji na forum UE na temat energetycznego wykorzystania biomasy. W opinii państw członkowskich rolnictwo może odegrać kluczową rolę w realizowaniu celów środowiskowych UE, jednak głównym zadaniem rolnictwa, również w nowej WPR, powinna być zrównoważona produkcja żywności. Do celów energetycznych należy wykorzystywać produkty uboczne i pozostałości z produkcji rolniczej. Wskazano, iż nie jest uzasadniony, ekonomicznie ani ekologicznie, transport biomasy na duże odległości oraz jej import z krajów trzecich. Podkreślono, że importowana do UE biomasa powinna spełniać takie same kryteria jak ta pochodząca z UE. Wyniki przeprowadzonych dyskusji w zakresie wspierania działań związanych z rozwojem odnawialnych źródeł energii na obszarach wiejskich będą wykorzystane w dalszych pracach nad propozycjami legislacyjnymi KE dotyczącymi Wspólnej Polityki Rolnej po 2013 roku.

Polska prezydencja, w związku z projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do stosunków umownych w sektorze mleka i przetworów mlecznych (tzw. „pakiet mleczny”), podjęła prace mające na celu wypracowanie ostatecznego stanowiska Rady, jak również stanowiska do poprawek Parlamentu Europejskiego. Porozumienie udało się uzyskać podczas trilogu 6.12.2011 r. Najważniejsze kwestie zawarte w kompromisowym tekście to:

- Ø wzmocnienie siły przetargowej producentów mleka;
- Ø umocowanie państwa członkowskiego do wprowadzenia na jego terenie obowiązku zawierania pisemnych umów na dostawy;
- Ø umocowanie państwa członkowskiego do wprowadzenia minimalnej długości umowy wynoszącej co najmniej 6 miesięcy;
- Ø umożliwienie tworzenia organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych;
- Ø monitorowanie ilości skupionego mleka po zniesieniu systemu kwotowania;

Ø zarządzanie podażą serów jakościowych.

Na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 19.07.2011 r. Komisja dokonała prezentacji komunikatu dotyczącego „Zielonej Księgi w sprawie działań promocyjnych i informacyjnych dotyczących produktów rolnych”, która rozpoczęła debatę na temat zmiany zasad określających te działania. Dla polskiej prezydencji była to niezwykle istotna kwestia, gdyż promocja europejskich artykułów rolno-żywnościowych na rynkach UE i poza nimi jest bardzo ważna dla zapewnienia konkurencyjności europejskiego rolnictwa. Oprócz dyskusji politycznych w związku z opublikowaniem Zielonej Księgi Komisja prowadziła również konsultacje publiczne, w ramach których wszystkie zainteresowane strony w tym konsumenci, producenci, handlowcy i przedstawiciele administracji zostali zaproszeni do dyskusji zmierzającej do określenia ram precyzyjnie ukierunkowanej i ambitnej polityki promocyjnej i informacyjnej, która pomoże lepiej wykorzystywać bogate zasoby europejskich sektorów rolnego i rolno-spożywczego tak, aby lepiej odpowiadały potrzebom europejskiego i światowego rynku. Podsumowanie konsultacji nastąpiło 29.11.2011 r. w Warszawie podczas konferencji „Promocja europejskiego rolnictwa – nowe podejście”. Wynikiem powyższych debat były przyjęte na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 15-16.12.2011 r. konkluzje, które odzwierciedliły wyniki konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym również wnioski ze wspomnianej wyżej konferencji oraz dyskusję podczas nieformalnego spotkania Ministrów Rolnictwa i Rybołówstwa Unii Europejskiej 13.09.2011 r.

W trakcie polskiej prezydencji zakończono na poziomie grupy roboczej Rady prace nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów jakości produktów rolnych. Specjalny Komitet Rolny przyznał prezydencji mandat do rozpoczęcia rozmów z Parlamentem Europejskim i Komisją. Odbyły się trzy trójstronne posiedzenia, podczas których wypracowano wspólne stanowisko między Parlamentem Europejskim a Radą w odniesieniu do znacznej części dokumentu, w tym jego najważniejszych elementów. Osiągnięto porozumienie w kwestii rozwiązań wzmacniających i usprawniających działanie systemu Chronionych Nazw Pochodzenia (ChNP) i Chronionych Oznaczeń Geograficznych (ChOG) oraz utrzymania i usprawnienia systemu Gwarantowanych Tradycyjnych Specjalności (GTS), a także wypracowanie ostatecznego kształtu nowej definicji produktu rolnictwa górskiego. Dossier przekazano prezydencji duńskiej do dalszego procedowania.

Na posiedzeniu Rady w dniach 20-21.10.2011 r. zostały przyjęte cztery rozporządzenia mające na celu uproszczenie Wspólnej Polityki Rolnej poprzez uchylenie zbędnych aktów prawnych. Potwierdziło to porozumienie osiągnięte z Parlamentem Europejskim. Prawodawstwo rolne UE „oczyszczone” zostało dzięki temu z 46 aktów prawnych Rady i Parlamentu, które straciły praktyczne zastosowanie, ale nadal pozostawały w mocy prawnej.

Uproszczenie WPR było też stałym elementem debat w ramach dyskusji nad pakietem dotyczącym reformy WPR do 2020 r.

Poza kwestiami priorytetowymi wynikającymi z programu prezydencji istotną kwestią omawianą na forum Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa była przyszłość Programu Pomocy dla Osób Najbardziej Potrzebujących w UE. Polska prezydencja wprowadziła ten temat do agendy posiedzeń Rady w dniach 20.09, 20-21.10 i 14.11.2011 r. Tak intensywne procedowanie związane było z trudnością w osiągnięciu kompromisu. Prezydencja traktowała kwestię programu priorytetowo, przekonana, że w związku z obserwowanym obecnie w Europie wysokim bezrobociem i powszechnym wykluczeniem społecznym należy okazać solidarność z najbardziej potrzebującymi oraz zapewnić skuteczną kontynuację programu przynajmniej w latach 2012 i 2013. Aktywność prezydencji w kwestii Programu wpłynęła na przedstawiony przez KE 3.10.2011 r. wniosek, który zawiera dwie większe zmiany w stosunku do poprzedniej wersji – dopuszczenie możliwości pozyskiwania towarów niezbędnych do realizacji programu z rynku oraz rezygnację z wymogu współfinansowania.

Impas związany z brakiem wspólnego stanowiska ministrów spowodowany utworzeniem się mniejszości blokującej w sprawie przedłużenia programu na kolejne dwa lata udało się przełamać

dopiero na posiedzeniu w dniu 14.11.2011 r., co formalnie potwierdzono na posiedzeniu Rady 15.12.2011 r.

Reforma Wspólnej Polityki Rybackiej

Pierwszą debatę na temat przyszłości Wspólnej Polityki Rybackiej w ramach Rady polska prezydencja przeprowadziła na posiedzeniu w dniu 19.07.2011 r. Przed wymianą poglądów ministrów, Komisja przedstawiła założenia reformy, w których stwierdziła, iż reforma Wspólnej Polityki Rybackiej zmierza do zapewnienia zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza przy jednoczesnym dążeniu do dobrych wyników gospodarczych, rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu i większej spójności w regionach przybrzeżnych. We wstępnych komentarzach na temat kształtu reformy ministrowie państw członkowskich najczęściej odnosili się do zaproponowanych przez KE zasad eliminacji odrzutów w rybołówstwie, obowiązkowego wprowadzenia wieloletnich koncesji na połowy, regionalizacji procesu decyzyjnego oraz zapewnienia akwakulturze odpowiednich warunków rozwoju. Mówiono także o potrzebie powiązania celów reformy z nowym funduszem na rzecz wsparcia rybołówstwa.

Kolejny raz kwestia przyszłości Wspólnej Polityki Rybackiej została podniesiona na posiedzeniu Rady w dniu 14.11.2011 r., na którym omówiono jej zewnętrzny wymiar. Większość państw członkowskich podkreśliła znaczenie wymiaru zewnętrznego Wspólnej Polityki Rybackiej dla współpracy międzynarodowej w obszarze rybołówstwa oraz dwustronnych porozumień UE z państwami trzecimi dla zrównoważonej eksploatacji zasobów mórz. Większość państw członkowskich opowiedziała się także za wypracowaniem zapisów odnoszących się do kluczowych kwestii wymiaru zewnętrznego Wspólnej Polityki Rybackiej w ramach projektu nowego rozporządzenia podstawowego regulującego zasady prowadzenia rybołówstwa.

Ponadto, na Radzie ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 15-16.12.2011 r. Komisja Europejska zaprezentowała projekt Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybołówstwa (EFMR). Na lata 2014-2020 budżet funduszu EMFR ma wynieść 6,5 mld euro, natomiast cała koperta na rybołówstwo i gospodarkę morską ma wynieść 7,4 mld euro (w cenach bieżących), wliczając środki na umowy o partnerstwie z krajami trzecimi oraz wkłady do regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem. Zgodnie z propozycją Komisji cztery główne filary tego funduszu to akwakultura, rybactwo, zrównoważone rybołówstwo oraz zintegrowana gospodarka morską.

Na posiedzeniu Rady w dniach 20-21.10.2011 r. zostało osiągnięte porozumienie polityczne odnośnie kwot połowowych dla Bałtyku na 2012 r., natomiast na posiedzeniu w dniach 15-16.12.2011 r. osiągnięto porozumienie polityczne odnośnie do trzech projektów rozporządzeń ustalających uprawnienia do połowów na 2012 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowanych na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE – oddzielnie dla stad wewnętrznych i zewnętrznych oraz rozporządzenia dotyczącego możliwości połowowych na Morzu Czarnym na rok 2012.

W ramach prowadzonych prac prezydencja zajmowała się kwestiami dotyczącymi umów i bieżących konsultacji w zakresie rybołówstwa m.in. z Norwegią, Grenlandią, Marokiem, Mauretanią. Ponadto, polska prezydencja uzgodniła stanowisko na szereg corocznych spotkań regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem (tj. NEAFC, NAFO, CCAMLR, ICCAT).

Kwestie weterynaryjne i fitosanitarne

Po przekazaniu Radzie przez KE 30.08.2011 r. projektów: rozporządzenia dotyczącego elektronicznej identyfikacji bydła oraz dyrektywy w odniesieniu do komputerowych baz danych prezydencja zakończyła analizę tekstów na poziomie ekspertów technicznych. Przygotowane teksty kompromisowe zostały przekazane prezydencji duńskiej.

Polska prezydencja kontynuowała współpracę z Komisją w zakresie przygotowywania założeń nowej *Wspólnotowej Strategii Zdrowia Roślin*. Przewidywany termin przedłożenia projektów aktów prawnych przez Komisję to wrzesień 2012 r. Istotne znaczenie miało także posumowanie 6. Sesji Komisji ds. Środków Fitosanitarnych oraz wypracowanie stanowiska UE do projektów *Międzynarodowych Konwencji Ochrony Roślin*.

Ponadto prezydencja koordynowała i opracowała wspólne stanowisko UE dotyczące długoterminowego planu działania dotyczącego ewaluacji wspólnotowego prawodawstwa w zakresie ochrony prawnej odmian oraz współuczestniczyła w przygotowaniu i przeprowadzeniu seminarium, zorganizowanego przez DG SANCO, nt. *Wspólnotowego prawa do odmian roślin w XXI wieku*.

Bezpieczeństwo żywności

29.09.2011 r. Rada UE przegłosowała rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności. Celem dostarczenia konsumentom rzetelnych informacji o produkcie rozporządzenie ujednotacza i upraszcza przepisy w sprawie znakowania żywności, ogranicza przypadki powtarzania się uregulowań wspólnotowych. Odpowiadając na oczekiwania konsumentów rozporządzenie wprowadza ponadto obowiązek zamieszczania wartości odżywczej na wszystkich produktach spożywczych.

Dzięki porozumieniu horyzontalnemu między instytucjami w kwestii dokumentów wyjaśniających (tabel zbieżności) udało się doprowadzić do przyjęcia dyrektywy w odniesieniu do szczepień przeciw chorobie niebieskiego języka. KE poinformowała, że nie będzie uznawała za uzasadnione wymaganie takich tabel dla przedmiotowej dyrektywy.

RADA DS. ZATRUDNIENIA, SPRAW SPOŁECZNYCH, ZDROWIA I OCHRONY KONSUMENTÓW

Zatrudnienie i polityka społeczna

W dniach 7-8.07.2011 r. odbyło się nieformalne spotkanie ministrów ds. zatrudnienia i polityki społecznej, które było wydarzeniem otwierającym prezydencję w obszarze zatrudnienia i spraw społecznych. Głównym tematem dyskusji były wyzwania demograficzne oraz poszukiwanie odpowiedzi na pytanie, jak państwa członkowskie UE rozumieją te wyzwania i jak sobie z nimi radzą. Posiedzenie ministrów poprzedziło spotkanie trio z przedstawicielami europejskich partnerów społecznych oraz Platformą Społeczną.

Podczas nieformalnego spotkania ministrów ds. rodziny i równości płci w dniu 21.10.2011 r. prezydencja zaprosiła ministrów do debaty i wymiany dobrych praktyk na temat rozwiązań prawnych sprzyjających godzeniu życia zawodowego i prywatnego – z perspektywy dyrektywy macierzyńskiej. Podczas tego spotkania przedstawiciele tria prezydencji Polska-Dania-Cypr podpisali także wspólną deklarację na rzecz działań w zakresie promowania równości płci. Posiedzenie ministrów poprzedziła konferencja, podczas której miała miejsce oficjalna prezentacja raportu na temat Przeglądu Stanu Wdrażania Pekinśkiej Platformy Działania, pt.: „Kobiety a gospodarka: godzenie życia zawodowego z rodzinnym jako warunek równego uczestnictwa w rynku pracy”, przygotowanego dla prezydencji przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn.

Debata przeprowadzona podczas dwóch formalnych spotkań Rady EPSCO (3.10 oraz 1.12) związane były z realizacją strategii *Europa 2020*. Dyskutowano nad rolą Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) w realizacji strategii *Europa 2020*. Ministrowie przedstawili swoje doświadczenia dotyczące EFS, wskazywali priorytety UE na przyszłość oraz dyskutowali w jaki sposób można poprawić

skuteczność funkcjonowania i korzystania ze środków Funduszu. Podkreślano m.in. konieczność uproszczenia procedur korzystania z EFS, ograniczenia biurokracji i uproszczenia procedur, włączenia partnerów na szczeblu lokalnym i regionalnym, większej elastyczności EFS. Wyniki debaty zostały przekazane do wiadomości Rady do Spraw Ogólnych do uwzględniania podczas negocjacji na temat polityki spójności w kolejnym okresie budżetowym UE.

Drugim blokiem tematycznym była realizacja strategii *Europa 2020* w obszarze zatrudnienia i polityki społecznej. Ministrowie przeanalizowali pierwszy rok doświadczeń z realizacji strategii oraz wymienili opinie na temat oczekiwań na przyszłość. Podczas debaty wykazano zrozumienie dla potrzeby konsolidacji finansowej oraz zmniejszenia zadłużenia, przy jednoczesnym wzroście konkurencyjności i zatrudnienia. Pomimo kryzysu, priorytetem UE pozostaje wzrost zatrudnienia oraz zapewnienie podstawowych standardów spójności społecznej. Państwa członkowskie zwracały uwagę, iż konieczne są m.in. reformy strukturalne rynku pracy, system zachęt podatkowych motywujących do podjęcia pracy, odpowiednie wsparcie dla przedsiębiorców, systemowe dopasowanie edukacji i szkoleń do potrzeb rynku pracy w zakresie umiejętności. Wskazano na potrzebę wzmocnienia roli Rady EPSCO w zakresie zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej.

Podczas roboczego lunchu Ministrów przy okazji Rady EPSCO 3.10.2011 r. omówiono wyzwania w zakresie migracji i mobilności. Dyskusja ministrów dotyczyła różnych aspektów procesów migracyjnych oraz mobilności, z uwzględnieniem skutków ekonomicznych, społecznych i kulturowych. Poruszono zagadnienia obecnego poziomu bezrobocia na rynku pracy, niedoborów siły roboczej w kraju, przedstawiono także pozytywne przykłady polityki skierowanej do pracowników migrujących oraz odnoszącej się do mobilności, które wychodzą naprzeciw zapotrzebowaniu na rynku pracy. Zastanawiano się również, jak skorzystać z potencjału społecznego, kulturowego i ekonomicznego, jaki niosą za sobą migracje i mobilność w przyszłości.

W trakcie polskiej prezydencji kontynuowane były prace nad projektem dyrektywy w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Celem dyrektywy jest wprowadzenie w życie poza rynkiem pracy zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. We wniosku określa się ramy zakazu dyskryminacji ze względu na wyżej wymienione powody oraz ustala jednolity minimalny poziom ochrony w obrębie Unii Europejskiej dla osób, które doznały takiej dyskryminacji. Wniosek ten uzupełnia istniejące wspólnotowe ramy prawne, zgodnie z którymi zakaz dyskryminacji ze względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną ma zastosowanie jedynie w zakresie zatrudnienia, pracy i szkolenia zawodowego. Podczas grudniowej Rady EPSCO przedstawiony został raport z postępu prac nad wnioskiem. Wskazano w nim, iż pomimo osiągnięcia podczas polskiej prezydencji znacznych postępów w precyzowaniu zapisów dot. wieku jako czynnika dyskryminacji, istnieje wyraźna potrzeba dalszych prac nad projektem.

W październiku 2008 r. Komisja Europejska przedstawiła propozycję zmiany dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19.10.1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią. Głównym założeniem przedmiotowej propozycji jest wydłużenie urlopu macierzyńskiego z 14 do 18 tygodni, a także wprowadzenie dodatkowych urlopów macierzyńskich w określonych przypadkach (np. porodu mnogiego). Propozycja zmierza także do poprawy praw pracowniczych grup kobiet wymienionych w tytule dyrektywy. Stanowisko PE do projektu zostało przyjęte w dniu 20.10.2010 r. W toku prac nad projektem prezydencja podjęła ten temat podczas nieformalnego spotkania ministrów ds. rodziny i równości płci w szerszym kontekście godzenia życia zawodowego i prywatnego, a także reprezentowała Radę w debacie plenarnej w Parlamencie Europejskim, której przebieg wskazał na pewne oznaki elastyczności i otwartości ze strony PE. Uwzględniając ten fakt, prezydencja przeprowadziła na szczeblu grupy roboczej ds. kwestii społecznych dyskusję dotyczącą kluczowych zagadnień związanych z projektem zmiany dyrektywy 92/85/EWG, tj. różnych wariantów wydłużenia i płatności urlopu macierzyńskiego. Prezydencja

przedstawiła raport z postępu prac na grudniowej Radzie EPSCO wskazujący, że elastyczne podejście ze strony PE może pozwolić na dalszy konstruktywny dialog pomiędzy współustawodawcami i ewentualny przyszły kompromis.

Prezydencja kontynuowała prace nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 tzw. „Zmiany różne 2010”. Jego podstawowym celem jest aktualizacja powyższych rozporządzeń w taki sposób, aby uwzględniały one zmiany w ustawodawstwach państw członkowskich w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz zmiany realiów społecznych, które mają wpływ na koordynację systemów zabezpieczenia społecznego, a także aby zawierały one rozwiązania bieżących problemów prawnych, jakie pojawiły się w toku ich stosowania. Powyższy projekt miał również na celu wyeliminowanie niekorzystnych następstw, jakie mogłyby stać się udziałem pracownika/osoby wykonującej pracę na własny rachunek w związku z podejmowaniem i kontynuowaniem aktywności zawodowej w różnych państwach członkowskich. Ostatecznie polskiej prezydencji udało się wypracować konsensus i przyjąć podejście ogólne w zakresie rozporządzenia „Zmiany różne 2010” podczas grudniowej Rady EPSCO.

Prezydencja polska rozpoczęła prace nad projektem dyrektywy w sprawie wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (polami elektromagnetycznymi). Potrzeba rewizji wymagań dyrektywy związana jest przede wszystkim z koniecznością dostosowania dyrektywy do nowych danych naukowych dotyczących zagrożeń elektromagnetycznych oraz ograniczenia niekorzystnego wpływu regulacji prawnych na działalność niektórych sektorów gospodarki poprzez zaproponowanie bardziej elastycznych wymagań dotyczących ochrony pracowników przed niepożądanym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych. Zamiarem polskiej prezydencji było przyjęcie podejścia ogólnego, jednakże z uwagi na złożoność, techniczny charakter dossier, rozbieżność opinii państw członkowskich i Komisji Europejskiej oraz w konsekwencji konieczność dalszych prac nad wnioskiem, prezydencja przedstawiła jedynie raport z postępu prac na grudniowej Radzie EPSCO.

Podczas polskiego przewodnictwa rozpoczęły się także prace nad projektem wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG). Celem proponowanego rozporządzenia było przedłużenie do 31.12.2013 r. odstępstwa związanego z możliwością ubiegania się o środki z EFG przy wskazywaniu kryzysu gospodarczego jako podstawy takiego wniosku oraz odstępstwa związanego z podwyższeniem współfinansowania z Funduszu do 65%. Odstępstwa te zostały wprowadzone w 2009 r. i wygasły 31.12.2011 r. W dyskusji państwa członkowskie przedstawiały rozbieżne stanowiska. Pomimo podjętego przez prezydencję wysiłku i przedstawienia łącznie czterech propozycji kompromisowych, żadna nie uzyskała wymaganej większości głosów. W wyniku braku rozstrzygnięcia sprawy na poziomie Rady EPSCO w dniu 1.12.2011 r., prezydencja podjęła decyzję o przedstawieniu Radzie tylko raportu z postępu prac.

Prezydencja doprowadziła również do przyjęcia konkluzji Rady w kwestii:

- Ø stawiania czoła wyzwaniom demograficznym: współpraca instytucjonalna państw członkowskich w zakresie zagadnień demograficznych oraz godzenia pracy z życiem rodzinnym – przyjęte konkluzje wzywają do wzmocnienia na poziomie europejskim i krajowym współpracy instytucjonalnej i wymiany informacji w zakresie zagadnień związanych z wpływem aktualnych wyzwań demograficznych (m.in. starzenia się społeczeństw) na kształtujące się praktyki godzenia życia zawodowego z rodzinnym. Rada UE wezwała państwa członkowskie do wpisania zalecanych przez konkluzje działań do Krajowych Programów Reform w związku z drugim Semestrem Europejskim.
- Ø roli wolontariatu w polityce społecznej; Konkluzje podkreślają rolę i znaczenie wolontariatu dla wzmocnienia wspólnych europejskich wartości dotyczących spójności społecznej,

solidarności i aktywnego obywatelstwa wyrażonych w traktatach Unii Europejskiej. Wskazują również na potencjał wolontariatu w kontekście wyzwań demograficznych oraz realizacji strategii Europa 2020. Przyjęty dokument jest też wezwaniem do podjęcia konkretnych działań ze strony Komisji Europejskiej i państw członkowskich ukierunkowanych na rozwój wolontariatu w Europie oraz poza jej granicami.

- Ø starzenia jako szansy dla rynku pracy oraz rozwoju usług społecznych i działań wspólnotowych; Konkluzje odnoszą się do zjawiska starzenia się społeczeństw jako procesu, który w coraz większym stopniu będzie determinował funkcjonowanie społeczeństw i gospodarek państw członkowskich UE. W konkluzjach zawarto zobowiązanie do przyjęcia w nadchodzącym roku wspólnych zasad na rzecz aktywnego starzenia. Mają one przyczynić się m.in. do ograniczenia przedwczesnego wychodzenia z rynku pracy, wykorzystania potencjału osób starszych do działań o charakterze społecznym, zwalczania dyskryminacji i promowania inwestycji w naukę przez całe życie.
- Ø przeglądu wdrażania Pekinśkiej Platformy Działania: godzenie życia zawodowego z rodzinnym jako warunek wstępny równego udziału w rynku pracy; W ramach przeglądu wdrażania Pekinśkiej Platformy Działania Rada UE przyjęła konkluzje, w których wzywa państwa członkowskie i Komisję Europejską do podjęcia działań na rzecz godzenia pracy z życiem rodzinnym i prywatnym. W szczególności zwraca uwagę na zagadnienia takie jak: usługi opiekuńcze, regulacje dotyczące urlopów macierzyńskich i ojcowskich, elastyczne warunki zatrudnienia, równouprawnienie kobiet i mężczyzn. Konkluzjom Rady towarzyszył raport przygotowany dla prezydencji przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn.
- Ø działania następcze w wyniku pierwszego Semestru Europejskiego i nadzoru tematycznego w dziedzinie polityk zatrudnienia i polityk społecznych (przygotowane we współpracy z Komitetem ds. Zatrudnienia oraz Komitetem Ochrony Socjalnej). W związku z ewaluacją pierwszego Semestru Europejskiego i przygotowaniem do kolejnego, Rada UE przyjęła konkluzje wskazujące działania jakie powinny zostać podjęte przez państwa członkowskie, Komisję Europejską, Komitet ds. Zatrudnienia (EMCO) i Komitet Ochrony Socjalnej (SPC) w 2012 roku. W świetle dokumentu realizacja Krajowych Programów Reform, rekomendacji dla poszczególnych państw oraz zobowiązań wynikających z Paktu Euro Plus powinna uwzględniać opinie partnerów społecznych oraz programy konsolidacji fiskalnej. Wskazane w konkluzjach instytucje doradcze UE wezwano do wspierania państw członkowskich i KE w projektowaniu rozwiązań sprzyjających równowadze makroekonomicznej oraz zapobiegających negatywnym zjawiskom społecznym.

Zdrowie

Realizacja priorytetu w obszarze zdrowia publicznego w aspekcie zmniejszania różnic w zdrowiu społeczeństw Europy znalazła odzwierciedlenie w opracowaniu przez prezydencję polską trzech konkluzji.

Pierwsze z nich dotyczyły profilaktyki, wczesnego wykrywania i leczenia przewlekłych chorób układu oddechowego u dzieci. Zawarte w tekście konkluzji propozycje działań dotyczyły m.in.: uwzględniania chorób dróg oddechowych u dzieci w krajowych programach zdrowia oraz tworzenia europejskiego systemu kontroli nad zachorowaniami w tym obszarze. Drugim ważnym tematem podjętym przez polską prezydencję była kwestia wczesnego wykrywania i leczenia zaburzeń komunikacyjnych u dzieci, z uwzględnieniem stosowania narzędzi e-zdrowia i innowacyjnych rozwiązań. Tematem, któremu poświęcono szczególną uwagę, było umocnienie współpracy międzynarodowej w obszarze zaburzeń komunikacyjnych, poprzez tworzenie Europejskich Sieci Referencyjnych umożliwiających wymianę wiedzy i dobrych praktyk, prowadzenie statystyk oraz

gromadzenie danych epidemiologicznych. Trzecią kwestią było zmniejszanie różnic zdrowotnych w UE poprzez zorganizowane działania na rzecz promowania zdrowego stylu życia. Wskazane w konkluzjach propozycje działań dotyczyły m.in.: kontynuacji i rozwoju polityk, programów i działań mających na celu promocję zdrowego stylu życia oraz przeciwdziałanie głównym czynnikom ryzyka, tj. paleniu tytoniu, nadmiernemu spożywaniu alkoholu, niewłaściwej diecie oraz braku aktywności fizycznej.

Dodatkowo, działania prezydencji w zakresie zdrowie dotyczyły poszukiwania rozwiązań na rzecz zwalczania negatywnych skutków starzenia się populacji. Jednym z priorytetów zdrowotnych polskiej prezydencji było przeciwdziałanie chorobom neurodegeneracyjnym, w tym chorobie Alzheimera. Zagadnienie aktywnego i zdrowego starzenia się jest ściśle powiązane z tym priorytetem. Szeroko pojęty temat starzenia się jest przedmiotem prac Komisji i Rady w trzech obszarach: innowacyjność i konkurencyjność, zdrowie publiczne oraz sprawy społeczne. Celem prezydencji było zwrócenie w szczególności uwagi na zwiększenie nakładów na badania nad chorobami mózgu, w tym prowadzenie i większą koordynację badań naukowych w obrębie całej UE, rozpoznanie potrzeb i zebranie wiarygodnych danych epidemiologicznych na temat tych chorób i poprawy możliwości ich użycia, poprawienie opieki nad pacjentami z chorobami mózgu, wymagającej interdyscyplinarnego, profesjonalnego i wielosektorowego podejścia integrującego obszar zdrowia i pomocy społecznej, ustanowienie dodatkowych usług dla lepszego zaspokajania potrzeb chorych i ich opiekunów, rozwiązywanie problemów etycznych spowodowanych chorobą, promowanie bliskości i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu oraz wzmocnienie ochrony prawnej pacjentów dotkniętych tymi schorzeniami.

W ramach realizacji wyzwań w obszarze zdrowia publicznego dotyczącego zapobiegania chorobom mózgu, chorobom neurodegeneracyjnym, w tym chorobie Alzheimera, podczas konferencji eksperckiej *Pierwszy Europejski Dzień Mózgu. Starzenie się, udar mózgu i choroba Alzheimera – w poszukiwaniu innowacyjnych rozwiązań* dyskutowano na temat priorytetyzacji badań nad mózgiem, innowacyjnej diagnostyki leczenia, a także organizacji opieki i społecznej integracji osób starszych dotkniętych tymi chorobami.

Prezydencja rozpoczęła prace w grupie roboczej nad nowym projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji kierowanych do ogółu społeczeństwa dotyczących produktów leczniczych wydawanych na receptę lekarską oraz w odniesieniu do nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii. Dalsze prace nad projektami będą prowadzone przez prezydencję duńską. Niewątpliwym osiągnięciem prezydencji polskiej w omawianym zakresie było doprowadzenie w krótkim czasie do podjęcia przez Komisję Europejską prac nad podziałem propozycji na dwie części (osobnych przepisów dotyczących informacji oraz przepisów dotyczących monitorowania działań niepożądanych produktów leczniczych), co umożliwi sprawne zakończenie w Radzie pracy nad przepisami dotyczącymi nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii i rozważne podejście do kwestii dalszych prac nad przepisami dotyczącymi informacji o lekach na receptę.

Prezydencja doprowadziła do osiągnięcia porozumienia z Parlamentem Europejskim w I czytaniu w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 2001/112/WE odnoszącą się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Zmiana dyrektywy ma na celu uwzględnienie postępu technicznego w metodach produkcji soków owocowych i niektórych wyrobów podobnych, jaki nastąpił po roku 2001. Prezydencja rozpoczęła prace nad projektem rozporządzenia PE i Rady w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego. Zgodnie z propozycją prezydencji wprowadzono zmiany dotyczące żywności paczkowanej oraz rozpowszechniania informacji. Polska prezydencja przedstawiła raport z postępu prac na posiedzeniu Rady EPSCO 2.12.2011 r.

Jednym z ważnych punktów programu posiedzenia Rady była również wymiana poglądów ministrów zdrowia na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie

ustanowienia programu „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego” na lata 2014-2020, podkreślającego związek między stanem zdrowia obywateli UE a wzrostem gospodarczym.

Priorytet zmniejszania różnic z zdrowiu między państwami UE stał się tematem przewodnim konferencji ministerialnej w Poznaniu: *Solidarność w zdrowiu – wyrównywanie różnic zdrowotnych między państwami Unii Europejskiej*. Podczas konferencji debatowano nt. przyczyn różnic w stanie zdrowia ludności państw członkowskich UE oraz problemów zdrowotnych występujących w poszczególnych państwach i wynikających z nich wyzwaniach dla twórców polityk zdrowotnych. Delegacje zgodziły się, iż należy wzmocnić działania na rzecz promocji zdrowia i zmniejszenia różnic zdrowotnych oraz skupić uwagę na różnicach zdrowotnych pomiędzy państwami członkowskimi i w ich obrębie, a także między różnymi regionami i grupami społecznymi w UE. Zauważono też potrzebę lepszego wykorzystania dostępnych danych oraz danych porównawczych, jak również informacji o niezdrowym stylu życia, uwarunkowaniach stanu zdrowia i niezakaźnych chorobach przewlekłych. Informacje te powinny być uzyskiwane z już działających trwałych systemów monitorowania zdrowia lub systemów, które mogłyby zostać wprowadzone na poziomie UE.

Ochrona konsumentów

Prezydencja polska planowała rozpoczęcie prac nad Strategią Polityki Konsumentckiej, która określi wyzwania UE w zakresie ochrony konsumentów na lata 2014-2020. Dokument ten został ujęty w planach prac KE na rok 2011, niemniej prace nad projektem opóźniły się, gdyż KE zamierza zmienić formułę dokumentu i wprowadzić zmiany zarówno w warstwie merytorycznej, jak i sposobie prowadzenia prac nad jego przygotowaniem. Zgodnie z Programem Prac KE na rok 2012 dokument ma zostać przyjęty w drugim kwartale 2012 r. pod nazwą Agenda Konsumentcka (*European Consumer Agenda*).

W zakresie wzmocnienia współpracy w dziedzinie ochrony i egzekwowania praw konsumentów w okresie polskiej prezydencji planowano kontynuowanie prowadzonych przez Komisję Europejską negocjacji w sprawie dwóch porozumień między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi dotyczących egzekwowania prawa ochrony konsumentów oraz współpracy w zakresie wymiany informacji w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów. Plany te nie zostały jednak zrealizowane. KE poinformowała, że w kwestii egzekwowania prawa ochrony konsumentów nadal nierozwiązany pozostaje problem ochrony danych osobowych oraz zwróciła uwagę, że na brak postępu w negocjacjach wpływają czynniki polityczne. W odniesieniu do porozumienia o współpracy w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów i wymiany informacji, prace zostały zawieszono z powodu braku możliwości wynegocjowania równego dostępu do informacji przez jego strony. Ze względu na przepisy wewnętrzne obowiązujące w Stanach Zjednoczonych, nie ma bowiem możliwości zapewnienia państwom członkowskim UE takiego samego dostępu do informacji posiadanych przez administrację amerykańską, jakie uzyskaby strona amerykańska za pośrednictwem systemu RAPEX.

RADA DS. ŚRODOWISKA

Zmiany klimatu

Prezydencja wypracowała trudny kompromis i uzgodniła stanowisko negocjacyjne UE na Konferencję Stron Konwencji ONZ ws. zmian klimatu UNFCCC - (COP 17) w Durbanie (pomimo znacznych różnic stanowisk państw członkowskich, m.in. odnośnie przystąpienia UE do drugiego okresu zobowiązań protokołu z Kioto, a także przenoszenia i wykorzystania nadwyżki AAU), zatwierdzone konkluzjami

przez Radę ds. Środowiska 10.10.2011 r. W czasie COP 17 w Durbanie w dniach 28.11-10.12.2011 r. dzięki aktywności polskiej prezydencji, udało się osiągnąć następujące cele:

- Ø przyjęcie drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto, a tym samym zapewnienie kontynuacji zobowiązań redukcyjnych państw po roku 2012;
- Ø uzgodnienie planu dojścia do nowego, prawnie wiążącego globalnego porozumienia o ochronie klimatu, obejmującego wszystkie strony Ramowej Konwencji NZ ws. Zmian Klimatu, które ma zostać przyjęte nie później niż w 2015 r. i wejść w życie w roku 2020.
- Ø przyjęcie decyzji o operacjonalizacji Komitetu Adaptacyjnego dla Ram Działania w zakresie Adaptacji z Cancun (*Cancun Adaptation Framework*).

Ochrona różnorodności biologicznej

Prace prezydencji koncentrowały się na kontynuacji prac na rzecz wdrażania strategii różnorodności biologicznej UE w perspektywie roku 2020 oraz koordynacji stanowisk krajowych, odzwierciedlających interesy UE w dziedzinie różnorodności biologicznej, związanych z wdrażaniem decyzji przyjętych podczas 10. Posiedzenia Konferencji Stron CBD (COP 10) w Nagoi i przygotowujących projekty decyzji COP 11. Prezydencja doprowadziła do przyjęcia 19.12.2011 r. przez Radę ds. Środowiska pogłębionych konkluzji do komunikatu KE dot. Strategii różnorodności biologicznej do 2020 r. Konkluzje formułują wytyczne dla Komisji Europejskiej i państw członkowskich odnośnie do wdrażania nowej Strategii do 2020 r. Zawarto w nich ambitne i konkretne wskazania dotyczące spraw horyzontalnych oraz działań realizujących sześć celów Strategii. Prezydencja osiągnęła ponadto postęp w zakresie realizacji zobowiązań wynikających z Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD), w tym tzw. decyzji pakietowych przyjętych podczas COP 10 w Nagoi.

Dodatkowo, prezydencja dokonała znaczącego postępu w zakresie realizacji licznych konwencji i porozumień międzynarodowych. Podczas pierwszego posiedzenia Międzyrządowej Platformy ds. Różnorodności Biologicznej i Usług Ekosystemowych (IPBES) podjęto decyzje dotyczące zasad jej działania, rozważono zasady i procedury regulujące pracę platformy IPBES, jak i omówiono reguły członkostwa w Platformie, funkcje sesji plenarnej, liczbę przewodniczących oraz ich funkcje, a także kwestie związane z organami dodatkowymi. Spotkanie miało charakter roboczy, a jego celem było przygotowanie decyzji, które będą podjęte na kolejnym posiedzeniu plenarnym w 2012 r.

Na siódmym posiedzeniu Grupy Roboczej ds. Artykułu 8 (j) Konwencji o różnorodności biologicznej (Montreal, 31.10-4.11.2011r.) dotyczącego poszanowania i zachowania tradycyjnej wiedzy i praktyk społeczności rdzennych (tubylczych) i lokalnych związanych z ochroną i zrównoważonym użytkowaniem różnorodności biologicznej, dzięki prezydencji polskiej przyjęto szereg rekomendacji, które pomogą w podjęciu ambitnych i realnych decyzji podczas CBD COP11 związanych z poszanowaniem i zachowaniem tradycyjnej wiedzy społeczności rdzennych i lokalnych w odniesieniu do różnorodności biologicznej.

Ponadto, prezydencja znacząco przyczyniła się do postępu prac podczas 10. sesji Konferencji Stron Konwencji w sprawie zwalczania pustynnienia, na której omówiono najważniejsze zagadnienia dotyczące zwalczania pustynnienia, a także dyskutowano nt. usprawnienia mechanizmów finansowania i funkcjonowania Konwencji (program prac Konwencji na lata 2012-2013) oraz wdrożenie 10-letniego planu strategicznego do 2018 roku.

Na 10. posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji Bońskiej o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt zawarto dwa porozumienia dotyczące ochrony ptaków drapieżnych oraz ochrony rekinów, z uwagi na to, iż gatunki te przekraczają granice jurysdykcji państwowej w różnych cyklach życiowych i dlatego niezbędne dla celów ich ochrony są zgodne wysiłki wszystkich państw, w których te gatunki przebywają.

Dodatkowo, prezydencja dokonała znaczącego postępu w zakresie realizacji innych konwencji i porozumień międzynarodowych. W dniach 11-14 .07.2011 r. na Wyspie Jersey (UK) odbyło się 63. spotkanie Międzynarodowej Komisji Wielorybicznej – IWC63. Polskiej prezydencji udało się – po raz pierwszy w historii funkcjonowania IWC – doprowadzić do uzgodnienia wspólnego stanowiska UE w sprawie ulepszenia zasad działania.

Proces zrównoważonego rozwoju (Rio+20)

Polska prezydencja w Radzie UE zdynamiczowała proces wypracowywania wspólnego stanowiska UE i państwa członkowskich na konferencję Rio+20. Prezydencja doprowadziła do wypracowania konkluzji Rady z 10.10.2011 r., będących pierwszym politycznym stanowiskiem UE w ramach przygotowań do procesu Rio+20 – konferencji mającej na celu odnowienie zobowiązań politycznych w obszarze zrównoważonego rozwoju. Przyjęte konkluzje zawierają polityczny przekaz UE i państw członkowskich odnośnie wizji i oczekiwań wobec pierwszego procesu Rio+20 i rezultatów Konferencji. Wymiernym efektem prac prezydencji było dodatkowo wypracowanie i przekazanie do UNDESA w terminie do 1.11.2011 r. wkładu UE i 27 państw członkowskich do dokumentu *zero draft*, stanowiącego podstawę do negocjacji dokumentu końcowego Konferencji. Wkład ten bazuje na politycznych ramach wyznaczonych przez konkluzje Rady w sprawie Rio+20, odnosząc się jednak bardziej szczegółowo do konkretnych zagadnień, propozycji rozwiązań i obecnych w globalnej debacie opcji reform. Efektem prac prezydencji było ponadto wypracowanie stanowiska UE i państw członkowskich do stanowiska regionu paneuropejskiego na konferencję Rio+20 podczas Regionalnego Spotkania Przygotowawczego do Rio+20 w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ.

Na gruncie krajowym prezydencja zorganizowała w Warszawie w dn. 11-12.10.2011 r. konferencję *Sharing Green Economy Best Practices – towards Rio+20* z udziałem krajów UE i kluczowych w procesie krajów pozaunijnych – Brazylii, Chin, Indii, USA, Japonii i innych: przedstawiciele instytucji/organizacji międzynarodowych (UNEP, World Bank) oraz Sekretarza Generalnego ONZ ds. Rio+20 Sha Zukang. Dobre praktyki zaprezentowane na konferencji zostały umieszczone na oficjalnej stronie Rio+20 prowadzonej przez UNDESA, jako wkład do globalnej dyskusji nt. zielonej gospodarki w kontekście Rio+20.

Efektywne wykorzystywanie zasobów

Pomimo późnego terminu opublikowania przez KE Komunikatu „Plan działań na rzecz zasobooszczędnej Europy” (*Roadmap to a resource efficient Europe*), (20.09.2011 r.), będącym uzupełnieniem inicjatywy flagowej w zakresie doboru odpowiednich celów i narzędzi jej realizacji „Europa efektywnie korzystająca z zasobów – inicjatywa przewodnia strategii „Europa 2020”, prezydencja podjęła prace mające na celu ukierunkowanie dalszych działań Komisji w zakresie doboru celów i instrumentów ich realizacji, wstępnie proponowanych przez KE w mapie drogowej, zakończone przyjęciem konkluzji Rady UE ds. Środowiska 19.12. 2011 r.

Przyjęte konkluzje miały na celu wyznaczać kierunki działań Europy w celu osiągnięcia zrównoważonej i konkurencyjnej gospodarki. Ważną kwestią poruszoną w konkluzjach jest wezwanie KE do sporządzenia ocen wpływu instrumentów polityk na rzecz efektywnego wykorzystania zasobów. Istotne jest również odniesienie się do wskaźników, które KE ma zaproponować do końca 2013 roku oraz do procesu ich wypracowania, który powinien odbywać się z udziałem wszystkich interesariuszy (m.in. biznes, NGOs, środowiska naukowe, przedstawiciele administracji).

Bieżące prace dotyczące instrumentów polityki ochrony środowiska

Jednym z priorytetowych działań polskiego przewodnictwa była debata nad kierunkiem przyszłej polityki środowiskowej. Prezydencja doprowadziła do wypracowania i przyjęcia 10.10.2011 r. przez Radę ds. Środowiska konkluzji dotyczących oceny 6. Programu Działań na Rzecz Środowiska. Państwa członkowskie opowiedziały się za kontynuacją kształtowania polityki środowiskowej przez jak najszybsze przyjęcie 7. Programu Działań na Rzecz Środowiska. Konkluzje stanowią podstawę do działań prezydencji duńskiej w zakresie prac nad kolejnym programem.

Dużym sukcesem prac prezydencji było doprowadzenie do zamknięcia prac legislacyjnych nad projektem rozporządzenia ws. udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych. Nowe rozporządzenie ma na celu zastąpienie dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16.02.1998 r. Zawiera rozwiązania uzupełniające luki w dyrektywie oraz korygujące niektóre zapisy dyrektywy, które w wyniku oceny dotychczasowych skutków jej wdrażania okazały się niezadawalające. Zapisy projektu rozporządzenia precyzują także nieopisane w dyrektywie zasady wydawania pozwoleń na wprowadzenie do obrotu produktów biobójczych, a także zawierają szereg uproszczeń i wyjaśnień, dla zapewnienia bardziej zharmonizowanego podejścia w całej Europie, obniżenia kosztów dla przemysłu oraz zapewnienia większej ochrony środowiska oraz zdrowia ludzi i zwierząt.

Drugim ważnym aktem prawnym był projekt przekształcenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE). Nowa wersja dyrektywy przewiduje objęcie jej zakresem, a więc obowiązkiem odpowiedniego zagospodarowania, wszystkich zużytych urządzeń elektrycznych i elektronicznych, z wyłączeniem jedynie ściśle określonych przypadków, co wzmocni dotychczasowy poziom ochrony środowiska i zdrowia przed niebezpiecznymi substancjami, jak i zapewni odzyskiwanie cennych materiałów nadających się do ponownego użycia. Dla producentów sprzętu wprowadzono np. możliwość wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, bez obowiązku posiadania siedziby w każdym państwie UE czy ujednoczenie wymogów rejestrowania i raportowania działalności producentów sprzętu we wszystkich państwach członkowskich. Zmieniono również sposób obliczania poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, rezygnując z dotychczasowego sztywnego poziomu, co pozwoli uwzględnić zróżnicowania rynku sprzętu elektrycznego i elektronicznego w państwach członkowskich. Dyrektywa wprowadza również nowy obowiązek organizowania w dużych sklepach prowadzących sprzedaż urządzeń elektrycznych i elektronicznych punktów zbiórki zużytego sprzętu o małych rozmiarach. Dzięki temu niesprawne małe urządzenia elektryczne i elektroniczne będzie można oddać w sklepie, bez konieczności zakupu nowego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, jak to miało miejsce dotychczas.

Polskiej prezydencji niestety nie udało się zakończyć prac legislacyjnych nad dyrektywą SEVESO (dotyczącą kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi) ze względu na brak porozumienia w Radzie co do dwóch kwestii: zakresu dyrektywy (kategoria 3 część H2 zagrożenia dla zdrowia załącznika I) oraz dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

Polskiej prezydencji niestety nie udało się zakończyć prac legislacyjnych nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (PIC), choć trwały one praktycznie do ostatniego dnia sprawowania przewodnictwa. Pomimo że nie udało się doprowadzić do porozumienia państw członkowskich w tym zakresie, projekt tekstu rozporządzenia przygotowany przez polską prezydencję jest praktycznie gotowy do trilogu i w dalszej kolejności do zamknięcia dossier w I kwartale 2012 r.

W kontekście globalnym a uwagę zasługują dodatkowo wyniki 10. Konferencji Stron Konwencji Bazylejskiej (COP 10), która miała miejsce w Kartagenie w Kolumbii (17-21.10.2011). Sukcesem COP było przełamanie długoletniego impasu dotyczącego interpretacji art. 17, paragraf 5 Konwencji Bazylejskiej, co otworzyło drogę do wdrożenia tzw. „Ban Amendment” tj. zakazu wywozu odpadów niebezpiecznych z krajów należących do OECD do państw, które do tej organizacji nie należą. Celem

zakazu jest ochrona ww. państw, które z reguły nie dysponują wystarczającym zapleczem technologicznym do zagospodarowywania odpadów niebezpiecznych w sposób bezpieczny dla środowiska oraz zdrowia ludzi. Podczas konferencji uzgodniono szereg decyzji dotyczących dalszego zarządzania działaniami konwencji, w tym uzgodniono plan pracy Konwencji Bazylejskiej na lata 2012-2021, który wyznacza cele strategiczne oraz precyzuje środki ich realizacji.

RADA DS. EDUKACJI, MŁODZIEŻY, KULTURY I SPORTU

Kompetencje dla Europy

Wkładem w rozwój Partnerstwa Wschodniego jako horyzontalnego priorytetu polskiej prezydencji była konferencja *Wschodni Wymiar Mobilności* (Warszawa, 6-7.07.2011 r.), poświęcona kwestii mobilności studentów, nauczycieli, naukowców, młodzieży, podmiotów sektora sportowego i kulturalnego. Konferencję wspólnie z Komisją Europejską zorganizowały resorty: edukacji narodowej, nauki i szkolnictwa wyższego, kultury i dziedzictwa narodowego oraz sportu i turystyki. W przyjętych konkluzjach uczestnicy zaapelowali, m.in. o wzmocnienie uczestnictwa podmiotów z krajów partnerskich w obecnych i przyszłych programach Unii Europejskiej.

Edukacja (oświata i szkolnictwo wyższe)

W ramach realizacji priorytetu *Edukacja na rzecz mobilności* prezydencja zorganizowała szereg wydarzeń, podczas których przyjęto dokumenty końcowe: deklarację w sprawie wspierania nauki języków i wielojęzyczności na zakończenie konferencji „Kompetencje językowe podstawą sukcesu zawodowego i społecznego w Europie” (Warszawa, 28-29.09.2011 r.), deklarację dotyczącą mobilności w nowej generacji programów edukacyjnych UE jako rezultat konferencji „Mobilność sposobem zdobywania i rozwijania kompetencji: od juniora do seniora” (Sopot, 17-19.10.2011 r.), a także wnioski na temat zwiększania efektywności narzędzi wspierających kompetencje młodych ludzi przyjęte w trakcie konferencji „Skuteczność polityk na rzecz rozwoju kompetencji młodzieży w Europie” (Warszawa, 16-18.11.2011 r.). Tematy te poruszyli także ministrowie ds. kształcenia obowiązkowego na konferencji poświęconej znaczeniu kompetencji językowych dla mobilności w aspekcie uczenia się przez całe życie i przyszłego zatrudnienia (Gdańsk, 11.10.2011 r.). Wszystkie te wydarzenia wniosły wkład w opracowanie przyjętych podczas posiedzenia Rady ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu 28.11.2011 r. konkluzji Rady dotyczących kompetencji językowych pozwalających zwiększać mobilność, konkluzji na temat poziomu odniesienia dla mobilności edukacyjnej, a także rezolucji Rady w sprawie odnowionej europejskiej agendy w zakresie uczenia się dorosłych.

W rezultacie debat zainicjowanych przez prezydencję na temat skutecznego inwestowania w kształcenie i szkolenie w czasach kryzysu, prowadzonych na forum Grupy Wysokiego Szczebla ds. Edukacji i Szkolenia oraz przez ministrów podczas posiedzenia Rady, uzyskano jednoznaczny przekaz od państw członkowskich o konieczności dalszego inwestowania w edukację, jako warunku rozwoju kapitału ludzkiego i społecznego. Prezydencja podkreśliła także konieczność pełniejszego wykorzystania kapitału intelektualnego Europy oraz wzmocnienia mobilności naukowców i studentów, m.in. poprzez organizację Zjazdu Stypendystów Marie Curie „NAUKA: pasja, misja, zobowiązanie” (Warszawa, 25-27.09.2011 r.), podczas którego Komisja Europejska uruchomiła platformę internetową Marie Curie Alumni. Prezydencji udało się także doprowadzić do zmiany nazwy programu na *Marie Skłodowska-Curie Actions*. Ponadto, w ramach działań na rzecz wspierania wschodniego wymiaru mobilności, odbyła się debata ministrów UE i krajów Partnerstwa

Wschodniego „Go East, Erasmus!” (Białystok, 28.09.2011 r.), która dotyczyła zwiększenia udziału krajów Partnerstwa w unijnych programach mobilności akademickiej.

W zakresie priorytetu *modernizacja szkolnictwa wyższego* prezydencja doprowadziła do przyjęcia 28.11.2011 r. konkluzji Rady w sprawie modernizacji szkolnictwa wyższego, w których podkreślono m.in. potrzebę podjęcia działań na rzecz zwiększenia liczby absolwentów uczelni, podniesienia jakości kształcenia, dostosowania kompetencji absolwentów do wymagań rynku pracy, a także wzmocnienia powiązań w ramach trójkąta wiedzy „edukacja - badania naukowe - innowacje”. Najważniejszymi wydarzeniami w tym kontekście były: konferencja „Modernizacja szkolnictwa wyższego” (Sopot, 23 – 25.10.2011 r.) oraz spotkanie Dyrektorów Generalnych ds. Szkolnictwa Wyższego (Kraków, 11-12.10.2011 r.). Uzupełnieniem tej tematyki była także konferencja „Rozwijanie współpracy pomiędzy kształceniem zawodowym, szkolnictwem wyższym i uczeniem się dorosłych w odpowiedzi na wyzwania uczenia się przez całe życie” (Warszawa, 23.09.2011 r.).

Młodzież

W ramach przyjętego priorytetu *Młodzież i Świat*, prezydencja zrealizowała przyjęte cele, koncentrując się na problematyce związanej z mobilnością oraz ze wschodnim wymiarem uczestnictwa młodzieży. Prezydencja kontynuowała usystematyzowany dialog z młodzieżą. W debacie, prowadzonej również z wykorzystaniem mediów społecznościowych, bezpośredni głos zabrano ponad dwanaście tysięcy młodych ludzi. Jej podsumowaniem była Europejska Konferencja Młodzieżowa (Warszawa, 5-7 .09.2011 r.) z udziałem przedstawicieli młodzieży z całej Europy, krajów Partnerstwa Wschodniego i Rosji. Rekomendacje z konferencji stanowiły wkład w przyjęte 28.11.2011 r. konkluzje Rady w sprawie wschodniego wymiaru zaangażowania młodzieży i jej mobilności, w których podkreślono m.in. osiągnięcia istniejących programów na rzecz mobilności oraz wskazano na potrzebę zwiększania dostępu do wiz dla młodych ludzi, głównie z krajów sąsiadujących z Unią. W konkluzjach Komisja Europejska zobowiązała się również do intensyfikacji prac nad otwarciem tzw. Okna Partnerstwa Wschodniego Programu Młodzież w Działaniu, co nastąpi w 2012 r. Wypracowany przez prezydencję dokument stanowi podstawę do uwzględniania sąsiedzkiego wymiaru uczestnictwa i mobilności młodzieży podczas negocjacji nowej generacji unijnych programów w obszarze młodzieży, rozwijania współpracy z Radą Europy na rzecz wspólnych działań służących lepszej integracji młodych ludzi z Unii Europejskiej i spoza niej.

Kultura

Najważniejszym osiągnięciem polskiej prezydencji było przyjęcie 29.11.2011 r. konkluzji Rady ws. kompetencji kulturowych i kreatywnych oraz ich roli w budowaniu kapitału intelektualnego Europy. Konkluzje ukazują rolę, jaką kompetencje te odgrywają w pozyskiwaniu kompetencji kluczowych na rzecz uczenia się przez całe życie, przeciwdziałaniu przedwczesnemu porzucaniu nauki szkolnej, promowaniu zatrudnienia i wspieraniu innowacyjności. Wskazano także na kluczową rolę tworzenia i wspierania partnerstw kreatywnych pomiędzy sektorami kultury i edukacji, badań, czy biznesu. Temat ten był szczegółowo omawiany podczas konferencji „Kompetencje w Kulturze” (Warszawa, 18-20.07. 2011 r.).

Ponadto, Prezydencja doprowadziła do końca prace związane z ustanowieniem Znak Dziedzictwa Europejskiego, przyspieszając procedurę przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w tej sprawie, a także wypracowując decyzję Rady ws. praktycznych aspektów wyboru przez Radę członków europejskiego panelu ekspertów Znak. Podczas posiedzenia Rady prezydencja przeprowadziła debatę ministrów kultury na temat roli europejskich statystyk w obszarze kultury i konieczności wsparcia ich powstawania. Prezydencja przywiązywała także dużą wagę do roli i miejsca kultury w relacjach zewnętrznych Unii Europejskiej przeprowadzając w tym celu szereg

działań informacyjnych na temat współpracy w obszarze kultury z krajami objętymi Partnerstwem Wschodnim oraz organizując nieformalne spotkanie wyższych urzędników ministerstw kultury i urzędników odpowiedzialnych za kulturę w ministerstwach spraw zagranicznych (Lublin, 12-15.10.2011 r.) poświęcone roli dyplomacji publicznej i kulturalnej UE.

Sprawy audiowizualne

Polskiej prezydencji udało się doprowadzić do przyjęcia konkluzji Rady ws. ochrony dzieci w świecie cyfrowym, które zwracają uwagę na konieczność upowszechniania wiedzy dzieci, rodziców, nauczycieli i opiekunów nt. bezpieczeństwa w sieci oraz budowania kompetencji cyfrowych. W dokumencie zalecono także stosowanie szeregu środków technicznych w celu skuteczniejszej ochrony dzieci przed treściami nielegalnymi i potencjalnie szkodliwymi.

Przyjęto także decyzję Rady ws. podpisania Europejskiej Konwencji o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym, która pozwoli Unii Europejskiej i państwom członkowskim na przystąpienie do Konwencji Rady Europy, zwiększającej skuteczność ochrony przed piractwem usług oferowanych odpłatnie takich, jak Pay-TV czy Wideo-na-Żądanie (VoD).

Podczas nieformalnego spotkania ministrów ds. audiowizualnych Unii Europejskiej (Wrocław, 9.09.2011 r.), które odbyło się w ramach Europejskiego Kongresu Kultury, ministrowie dyskutowali o digitalizacji dorobku kulturowego oraz ochronie zasobów cyfrowych, w tym przyszłości portalu Europeana. Temat ten omawiany był także podczas konferencji „Kompetencje w Kulturze” (Warszawa, 18-20.07.2011 r.).

Sport

W ramach realizacji priorytetu *Rozwój nowych europejskich inicjatyw w obszarze sportu*, prezydencja podjęła temat zagrożeń dla integralności sportu, polityki sportowej opartej na faktach ekonomicznych oraz społecznego wymiaru sportu. Zagadnienia te były dyskutowane, m.in. podczas Spotkania Dyrektorów ds. Sportu UE (Gdańsk, 14-16.12.2011 r.), podczas konferencji „Od wolontariusza do lidera sportu” (Warszawa, 13-14.09) oraz „Wyrównywanie szans poprzez sport jako element polityki społecznej” (Wrocław, 18-19.07.2011 r.).

Sukcesem prezydencji było zapoczątkowanie dialogu z szeroko rozumianym ruchem sportowym na temat walki z „ustawianiem” wyników zawodów sportowych (tzw. match-fixing) oraz przyjęcie w tym aspekcie konkluzji Rady. Kwestię tę szczegółowo omawiano podczas nieformalnego spotkania ministrów sportu (Kraków, 13-14.10.2011 r.), w którym udział wzięli również przedstawiciele świata sportu.

W dniu 29.11.2011 r. przyjęto konkluzje Rady ws. roli wolontariatu sportowego w promowaniu aktywności obywatelskiej oraz rezolucję Rady ws. reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej Światowej Organizacji Antydopingowej (WADA) i koordynacji stanowiska państw członkowskich UE przed posiedzeniami WADA.

BUDŻET

Program wieloletni (budżet prezydencji) obejmował dwie części: centralną koordynowaną przez Pełnomocnika oraz resortową, w ramach której wyodrębniono *zadania własne* ministerstw i urzędów centralnych oraz *zadania specjalne*.

Ogólny koszt organizacji spotkań na poziomie ministerialnym i wyższym, ujęty w części centralnej, uwzględniał m.in.: koszty zapewnienia ośrodków konferencyjnych, zakwaterowania, wyżywienia i transportu uczestników spotkań, obsługi VIP na lotniskach, jak również koszty tłumaczeń.

Kwestie takie jak bezpieczeństwo spotkań, budowa systemu obiegu informacji niejawnych, zapewnienia infrastruktury informatyczno-telekomunikacyjnej, program kulturalny, wzmocnienie placówek dyplomatycznych i system motywacyjno-łojalnościowy zostały wyodrębnione jako *zadania specjalne*, które we współpracy z Pełnomocnikiem koordynowane były przez właściwe urzędy. Środki finansowe na realizację tych zadań zostały ujęte w części resortowej programu.

Źródła finansowania programu, poza środkami z budżetu państwa, stanowiły: środki Counterpart Funds, środki pochodzące z funduszu pożyczkowego projektu Phare PL9903.01 Inicjatywa II, środki z Międzynarodowej Organizacji Frankofonii, a także środki z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Ministerstwa i urzędy centralne będące beneficjentami programu sporządzały oraz przedkładały Pełnomocnikowi kwartalne sprawozdania z realizacji programu. Na ich podstawie Pełnomocnik sporządzał zbiorcze sprawozdania z realizacji programu w poszczególnych kwartałach, które przedkładane były do akceptacji członków Komitetu Rady Ministrów. Pełnomocnik sporządzał również zbiorcze sprawozdania z realizacji programu w układzie zadaniowym, które przedkładane były Ministrowi Finansów.

PARTNERZY BIZNESOWI PREZYDENCJI

W celu ograniczenia finansowych obciążeń budżetu państwa związanych z przygotowaniem i obsługą prezydencji, opierając się na doświadczeniach poprzednich prezydencji opracowana została procedura transparentnego wyboru i współpracy z partnerami biznesowymi, którzy nieodpłatnie zaangażowali się w organizację i promocję prezydencji. Zainteresowanie partnerstwem zgłosiło 14 podmiotów, głównie w obszarach transportowym, spożywczym i ICT. Po przeanalizowaniu tych propozycji podpisano umowy z sześcioma partnerami prezydencji:

- Peugeot Polska Sp. z o.o. (użyczono 117 pojazdów osobowych);
- Scania Polska S.A. (użyczono 6 autokarów turystycznych);
- Coca-Cola Poland Services Sp. z o.o. (przekazano ponad 140 000 litrów wody Kropla Beskidu i innych napojów);
- PKN Orlen S.A. (przekazano 150 przedpłaconych kart paliwowych o łącznej wartości 1 mln złotych);
- Microsoft Sp. z o.o. Poland (dostarczono 400 licencji na system operacyjny Windows 7 w wersji ULTIMATE oraz 400 licencji na pakiet biurowy MS Office Professional 2010);
- Contact Center Sp. z o.o., członek grupy TP S.A. (użyczono ponad 100 telefonów komórkowych z aktywnymi kartami SIM w sieci Orange, 40 zestawów: notebook, modem, aktywna karta SIM).

Wszyscy partnerzy podpisali umowy jednostronnie zobowiązujące, które zostały opublikowane na stronie internetowej przygotowań do prezydencji. Szacunkowy koszt świadczeń otrzymanych nieodpłatnie od partnerów, a tym samym oszczędności, to kilkanaście milionów złotych.

Dodatkowo szereg podmiotów zaoferowało nieodpłatne wsparcie prezydencji w ramach *Klubu Przyjaciół Prezydencji*.

ZARZĄDZANIE ZASOBAMI LUDZKIMI

Korpus Prezydencji

W skład Korpusu wchodziły pracownicy ministerstw i urzędów centralnych, a także ich jednostek podległych lub nadzorowanych, będący ekspertami merytorycznymi w swoich obszarach. Docelowo w trakcie przewodnictwa mieli oni pełnić funkcje przewodniczących grup roboczych, ich zastępców, delegatów krajowych oraz koordynatorów merytorycznych. Do Korpusu włączono również osoby, które koordynowały w swoich instytucjach zadania organizacyjne dotyczące sprawowania przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE (koordynatorzy organizacyjni).

W 2008 r. opracowano wytyczne, zawierające profile i kompetencje wyjściowe, jakie powinny posiadać osoby pełniące poszczególne funkcje w Korpusie Prezydencji. Zobowiązano również resorty do określenia imiennych list osób, które będą zaangażowane w przygotowanie i przeprowadzenie prezydencji. Z uwagi jednak na zgłoszenia resortów przekraczające znacznie zakładaną wielkość Korpusu, podjęto decyzję o określeniu limitów. Ostatecznie na podstawie zgłoszeń utworzono bazę około 1 200 osób, które zostały następnie przeszkolone w ramach szkoleń centralnych.

Jednym z największych wyzwań tworzenia i funkcjonowania Korpusu Prezydencji było zachowanie jego stabilności. Narzędzia motywacyjne wdrażane zarówno przez Pełnomocnika jak również przez poszczególne instytucje, nie wyeliminowały całkowicie fluktuacji kadr.

System motywacyjno-łojalnościowy

Wprowadzenie jednolitego systemu motywacyjno-łojalnościowego dla pracowników administracji rządowej, zaangażowanych w przygotowanie i sprawowanie przewodnictwa, miało z jednej strony poszerzyć wiedzę i umiejętności tych osób, a z drugiej zaoferować administracji gwarancję zatrzymania ich przynajmniej do czasu zamknięcia realizacji zadań związanych z prezydencją. System składał się z dwóch części: szkoleniowej i finansowej.

W ramach szkoleń zorganizowano:

- szkolenia centralne dla Korpusu Prezydencji (szkolenia z wiedzy o UE, szkolenia miękkie oraz szkolenia językowe);
- szkolenia dla innych grup docelowych (SP RP w Brukseli, ministrów i wiceministrów, oficerów łącznikowych);
- staże i wizyty studyjne.

Część finansowa obejmowała wypłacenie dodatkowego elementu wynagrodzenia w 2011 r. oraz w 2012 r. Wypłata dodatkowych środków finansowych dla osób uprawnionych odbywała się zgodnie z wewnętrznymi przepisami zatrudniających je instytucji.

Wzmocnienie kadrowe administracji i placówek zagranicznych

Znaczne obciążenie personelu administracji, związane z przygotowaniem i sprawowaniem przewodnictwa, implikowało konieczność czasowego wzmocnienia kadrowego. W tym celu przewidziano wzmocnienie administracji krajowej poprzez oddelegowanie do niej pracowników instytucji unijnych, a także wzmocnienie placówek zagranicznych, w szczególności Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE w Brukseli, poprzez oddelegowanie do nich dodatkowych ekspertów krajowych.

W konsekwencji do SP RP przy UE oddelegowano łącznie 83 osoby w charakterze wzmocnienia merytorycznego, natomiast 48 osób realizowało zadania o charakterze asystencko-sekretarskim. Pozostałe placówki dyplomatyczne zostały wzmocnione dodatkowo o 46 delegowanych osób oraz 17 osób realizujących zadania asystencko-sekretarskie.

ORGANIZACJA SPOTKAŃ

Spotkania w kraju

W ramach sprawowanego przez Polskę przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej odbyły się 452 spotkania krajowe, ujęte w oficjalnym kalendarzu polskiej prezydencji, w tym 50, które miały miejsce w centrach konferencyjnych polskiej prezydencji. Do tej liczby należy dodać 273 wydarzenia objęte patronatem polskiej prezydencji 2011, a także przedsięwzięcia realizowane w ramach oficjalnego programu kulturalnego.

Zespół do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r., dokonał podziału tych spotkań pod względem wymaganego poziomu bezpieczeństwa. W rezultacie przyjęty został podział na cztery następujące kategorie:

- Kategoria I - spotkania, w których uczestniczą szefowie państw lub rządów;
- Kategoria II - spotkania, w których uczestniczą ministrowie spraw wewnętrznych, spraw zagranicznych bądź obrony narodowej lub ich odpowiednich;
- Kategoria III - spotkania, w których uczestniczą pozostali ministrowie;
- Kategoria IV - spotkania bez udziału ministrów (szczebel ekspercki).

Planowanie działań logistycznych

Przyjęta koncepcja organizacyjna zakładała wykorzystanie w kolejnych miesiącach trwania prezydencji obiektów konferencyjnych zlokalizowanych w różnych regionach kraju. Wynikała ona z jednej strony z chęci zwiększenia atrakcyjności polskiego przewodnictwa w oczach partnerów z Unii Europejskiej, a z drugiej strony z dążenia do możliwie pełnego wykorzystania tej sposobności do promocji polskich regionów. Obiektami wytypowanymi do roli centrów polskiej prezydencji zostały:

- Centrum Konferencyjne Hotelu Sheraton w Sopocie;
- Hala Stulecia wraz z Regionalnym Centrum Turystyki Biznesowej we Wrocławiu;
- Audytorium Maximum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie;
- wybrane pawilony Międzynarodowych Targów Poznańskich w Poznaniu;
- Centrum Nauki Kopernik w Warszawie.

We wskazanych centrach konferencyjnych, ze względu na konieczność racjonalizacji kosztów organizacji spotkań, a także planowane scentralizowanie zamówień na usługi konferencyjne, odbywać się miały wszystkie spotkania rangi ministerialnej, a także wybrane duże konferencje, wymagające szczególnych nakładów logistycznych. Kierując się dążeniem do optymalnego

wykorzystania wynajmowanych obiektów, dopuszczono możliwość organizacji w tych miejscach także innych wydarzeń prezydencji, w tym spotkań niższego szczebla, pod warunkiem, że pozwoli na to harmonogram wykorzystania danego obiektu.

Jednocześnie ministerstwu, urzędowi centralnym oraz innym zainteresowanym podmiotom pozostawiona została możliwość dokonania samodzielnego wyboru lokalizacji na potrzeby spotkań eksperckich organizowanych przez nie we własnym zakresie.

Statystyki spotkań krajowych

Spśród 452 spotkań krajowych, z I i II kategorii bezpieczeństwa, zakładającymi ochronę spotkania przez Biuro Ochrony Rządu, objęte były po 4 wydarzenia. W jednym przypadku zabezpieczenie było realizowane przez Żandarmerię Wojskową. Wśród spotkań zabezpieczanych siłami Policji, w III kategorii bezpieczeństwa znalazło się 41 spotkań, a w IV kategorii bezpieczeństwa – 402 spotkania.

Najwięcej, bo ponad 250 spotkań, miało miejsce w Warszawie, w Krakowie – 72, Trójmieście – 45, Poznaniu – 21 i Wrocławiu – 17.

Najbardziej pracowitymi miesiącami okazały się wrzesień i październik, w których odbyło się odpowiednio 134 i 127 spotkań. W pozostałych miesiącach liczba oficjalnych wydarzeń prezydencji wyniosła kolejno: listopad – 90, lipiec – 68, grudzień – 31, sierpień – 2.

Do Ministerstwa Spraw Zagranicznych wpłynęło łącznie 465 wniosków o przyznanie patronatu polskiej prezydencji, z których 286, w tym 13 dotyczących wydarzeń poza granicami kraju, zostało rozpatrzonych pozytywnie.

Logistyka spotkań krajowych

Wszystkie spotkania krajowe, ujęte w kalendarzu prezydencji, zostały podzielone na trzy grupy, różniące się sposobem organizacji: spotkania centralne; spotkania, na potrzeby których udostępniono obiekt konferencyjny prezydencji oraz spotkania eksperckie. Spotkania centralne, do których zostały zaliczone wszystkie nieformalne posiedzenia Rady Unii Europejskiej oraz spotkania ministrów, były obsługiwane od strony logistycznej przez urząd obsługujący Pełnomocnika. Spotkania, na potrzeby których udostępniono obiekt konferencyjny, były co do zasady obsługiwane przez urząd zgłaszający, przy wsparciu zespołu Pełnomocnika. Spotkania eksperckie były, co do zasady, organizowane samodzielnie przez urzędy zgłaszające. Mogły one jednak skorzystać z zapewnionych przez urząd obsługujący Pełnomocnika systemów akredytacji uczestników i rezerwacji hotelowych. Na potrzeby wszystkich spotkań zapewnione zostały ponadto upominki i materiały informacyjno-promocyjne oraz piśmiennicze z identyfikacją wizualną polskiej prezydencji. Informacja o planowanym wydarzeniu publikowana była na oficjalnym portalu internetowym www.pl2011.eu.

W ramach organizacji spotkań najwyższej rangi urząd obsługujący Pełnomocnika zapewniał:

- internetowy system akredytacji uczestników;
- system dostępu do obiektów konferencyjnych, w tym wydruk identyfikatorów;
- rezerwację pokoi hotelowych;
- opiekę ze strony oficerów łącznikowych;
- obsługę VIP na lotniskach;
- środki transportu i przewóz uczestników;
- aranżację obiektów konferencyjnych i ich wyposażenie w meble, sprzęt techniczny i IT;
- przygotowanie i bieżącą obsługę konferencyjną spotkań;
- stałą pomoc protokolarną ze strony Protokołu Dyplomatycznego;

- obsługę tłumaczeniową, w szczególności tłumaczenia symultaniczne wraz z niezbędnym wyposażeniem;
- organizację uroczystych kolacji oraz catering w obiekcie konferencyjnym;
- organizację programu kulturalno-artystycznego dla uczestników spotkań oraz ewentualnego programu dla osób towarzyszących;
- materiały konferencyjne, upominki, publikacje i elementy identyfikacji wizualnej.

Akredytacja uczestników i dostęp do obiektów konferencyjnych

System akredytacji uczestników i dostępu do obiektów konferencyjnych, poza spotkaniami centralnymi zapewniono również na większość pozostałych spotkań odbywających się w obiektach konferencyjnych prezydencji oraz na 20 spotkań eksperckich. Na spotkania prezydencji odbywające się w jej głównych obiektach konferencyjnych akredytowało się 23 783 uczestników oraz 2 150 przedstawicieli mediów. Wytworzono łącznie ponad 17 tys. identyfikatorów imiennych (w tym ok. 1 400 dla przedstawicieli mediów), a także kilkaset przepustek dla samochodów. Na potrzeby spotkań zabezpieczanych przez Biuro Ochrony Rządu wydrukowano identyfikatory dokonywał BOR, na podstawie list dostarczonych przez urząd obsługujący Pełnomocnika.

Rezerwacja pokoi hotelowych⁴

W okresie od lipca do grudnia 2011 r. z systemu rezerwacji polskiej prezydencji skorzystało łącznie niemal 5 000 uczestników spotkań. Systemem rezerwacji hotelowych objętych zostało 96 spośród 452 wydarzeń krajowych.

Co do zasady, polska prezydencja pokrywała koszt wynajmu pokoju dla przewodniczącego delegacji (ewentualnie wraz z osobą towarzyszącą) oraz dla jednego członka delegacji (tzw. format 1+1).

Oficerowie łącznikowi

Przewodniczącemu każdej oficjalnej delegacji przybywającej na organizowane centralnie spotkanie najwyższego szczebla przydzielany był oficer łącznikowy, który witał szefa delegacji w saloniku VIP na lotnisku (oraz odprowadzał go tam podczas wyjazdu), zapewniał sprawną organizację transportu delegacji, towarzyszył szefowi delegacji podczas wszystkich punktów oficjalnego programu spotkania, pozostając jednocześnie w bezpośrednim kontakcie z osobami odpowiedzialnymi za poszczególne aspekty organizacyjne.

Na powyższe potrzeby przeprowadzona została rekrutacja 80 oficerów łącznikowych, biegle posługujących się językiem polskim i angielskim, a także językami oficjalnymi krajów reprezentowanych przez poszczególne delegacje uczestniczące w spotkaniach podczas polskiej prezydencji. Byli oni zaangażowani w obsługę 31 spotkań krajowych.

⁴ Rezerwacja oznacza dokonanie za pośrednictwem systemu rezerwacji eu.odkryjpolke.pl lub eu.discover-poland.pl zapewnionego przez Polish Travel Quo Vadis rezerwacji indywidualnej dokonanej przez gościa lub rezerwacji dokonanej przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych (dotyczy przypadku pokrywania kosztu noclegu gościa przez prezydencję) zrealizowanej tzn. nieanulowanej przez gościa lub MSZ przed rozpoczęciem spotkania prezydencji.

Lotniska i saloniki VIP

Oficjalnym delegacjom przybywającym na najważniejsze spotkania polskiego przewodnictwa w Radzie UE, przy przylocie i wylocie, oferowana była możliwość skorzystania na lotnisku z saloniku VIP. Polska prezydencja pokrywała koszt obsługi i skorzystania z saloniku przez przewodniczącego oraz członków towarzyszącej mu delegacji w formie właściwej dla danego spotkania.

Osoby, którym nie została zapewniona obsługa VIP, przechodziły zwykłą ścieżkę odprawy celnej i paszportowej. Do ich dyspozycji pozostawał punkt informacji polskiej prezydencji zlokalizowany w części ogólnodostępnej lotniska, gdzie pomocą i wsparciem organizacyjnym służyli wolontariusze.

Łącznie odnotowano 4 075 przejść przez salonik VIP, w tym około 2 100 w Gdańsku, około 1 100 we Wrocławiu, 314 w Krakowie, 387 w Poznaniu, oraz 174 w Warszawie. Najwięcej osób podczas jednego spotkania zostało obsłużonych w saloniku VIP podczas nieformalnej rady JHA w Sopocie (około 400).

Transport

Transport był zapewniony członkom oficjalnych delegacji w przyjętym dla danego spotkania formacie (maksymalnie 1+5) na trasie lotnisko – hotel – obiekt konferencyjny – obiekt na kolację – lotnisko. Co do zasady delegacja miała do dyspozycji jedną limuzynę (dla przewodniczącego delegacji) i jeden bus (dla pozostałych członków delegacji). W przypadku wspólnych przejazdów, na przykład na uroczystą kolację, uczestnicy przewożeni byli autokarami.

W skład floty pojazdów polskiej prezydencji weszły: 52 samochody Peugeot 508 Limuzyna Active, 52 samochody Expert Tepee (8-osobowe), 5 samochodów Peugeot 4007 z napędem 4x4, 5 samochodów Peugeot Partner Tepee Trendy, 3 samochody Peugeot iOn wyposażone w silniki w 100% elektryczne oraz 6 autokarów turystycznych Scania Touring HD.

Łącznie samochody floty prezydencji przejechały 798 985 km (w tym 754 707 km samochody osobowe i 44 278 km autokary) i zużyły 100 622,44 litrów paliwa.

Aranżacja i wyposażenie obiektów konferencyjnych

W każdym z pięciu centralnych obiektów konferencyjnych wykorzystywanych podczas polskiej prezydencji zapewniona została aranżacja i wyposażenie wnętrz, niezbędnych na potrzeby odbywających się w nich spotkań (z uwzględnieniem charakteru spotkania, liczby uczestników i funkcjonalności poszczególnych pomieszczeń).

Wszystkie obiekty zostały wyposażone w sprzęt konferencyjny, zapewniający odpowiedni standard oświetlenia i nagłośnienia oraz możliwość odtwarzania prezentacji multimedialnych. Na salach obrad plenarnych ustawione były monitory, wyświetlające obraz osób zabierających głos. W każdym z obiektów na potrzeby organizatorów, delegatów oraz dziennikarzy zapewniona została infrastruktura informatyczno-telekomunikacyjna. Do ich dyspozycji oddane zostały stanowiska pracy wyposażone w laptopy z oprogramowaniem biurowym i dostępem do internetu oraz możliwością korzystania z urządzeń biurowych.

Podczas przygotowań i w trakcie trwania spotkań zapewniona była odpowiednia aranżacja obiektu, stała obsługa konferencyjna, w tym techniczna, a także obecność hostess. Ponadto pracownicy Protokołu Dyplomatycznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych czuwali nad oprawą protokolarną obrad oraz uroczystych kolacji.

Obiekty wyposażone zostały w sprzęt do tłumaczeń symultanicznych wraz z odbiornikami dźwięku, mikrofonami i kabinami tłumaczy z wyposażeniem zgodnym z międzynarodowymi normami dla

urządzeń do tłumaczenia i normami wymaganymi przez Dyрекcję Generalną ds. Tłumaczeń Ustnych w Komisji Europejskiej (SCIC).

Obsługa konferencyjna spotkań

Obsługa konferencyjna spotkań została powierzona konsorcjum zewnętrznych wykonawców, które realizowało następujące zadania:

- koordynacja całości projektu w zakresie adaptacji obiektu oraz obsługi konferencyjnej w każdym obiekcie;
- techniczna obsługa konferencji wraz z nagłośnieniem, konferencyjnymi systemami dyskusyjnymi, multimediami, systemami tłumaczeniowymi;
- wyposażenie i aranżacja pomieszczeń w obiektach, w szczególności w meble konferencyjne, flagi, aranżacje roślinne, konferencyjny sprzęt techniczny, w tym kabiny dla tłumaczy, podesty, zwyżki dziennikarskie, namioty i pawilony na potrzeby mediów oraz akredytacji;
- rozlokowanie materiałów promocyjnych w pomieszczeniach obiektów, jak również oznakowanie pomieszczeń oraz dróg dojścia do oznakowanych pomieszczeń;
- tymczasowa zabudowa pomieszczeń, w szczególności zapewnienie i montaż ścianek działowych, zapewnienie boksów na potrzeby transmisji radiowych i telewizyjnych, ekspozycji i wystaw, dostarczenie i instalacja namiotów w celu zapewnienia dodatkowej powierzchni przy niektórych obiektach konferencyjnych;
- montaż, demontaż, serwis techniczny, magazynowanie, transport do i pomiędzy obiektami konferencyjnymi;
- przygotowanie punktów informacyjnych na lotniskach w Warszawie i Poznaniu;
- obsługa, tj.: praca hostess oraz personelu pomocniczego i technicznego.

Łącznie ekipa pracowników zaangażowanych w przygotowanie spotkań ze strony wykonawcy liczyła 124 osoby.

Obsługa tłumaczeniowa spotkań

Obsługa tłumaczeniowa obejmowała: tłumaczenia symultaniczne posiedzenia plenarnego w ustalonym dla danego spotkania reżimie językowym, tłumaczenie podczas ewentualnego lunchu roboczego, tłumaczenie konferencji prasowej, a także możliwość skorzystania przez polskich ministrów z tłumaczeń konsekwentnych podczas spotkań bilateralnych i uroczystych kolacji. W przypadku niektórych rad nieformalnych programy towarzyszące również wymagały zapewnienia tłumaczenia konsekwentnego.

Łącznie zapewniono obsługę tłumaczeniową 32 najważniejszych odbywających się w Polsce spotkań. Większość z nich odbywała się z tłumaczeniem symultanicznym z 6 na 6 języków UE (polski, angielski, francuski, niemiecki, hiszpański, włoski). Najważniejsze spotkania tłumaczone były przez tłumaczy z Komisji Europejskiej (SCIC).

W ramach tłumaczeń pisemnych, przełożono na języki francuski, angielski i niemiecki ok. 10 000 stron tekstu. Ministerstwo Spraw Zagranicznych przygotowało pomoce językowe takie, jak czterojęzyczny glosariusz terminów związanych ze sprawowaniem prezydencji oraz komplet kilkudziesięciu szablonów komunikatów prasowych w czterech językach. Materiały te służyły zachowaniu poprawności i spójności terminologicznej przekładanych tekstów.

Uroczyste kolacje i catering w obiektach konferencyjnych

Dla uczestników spotkań centralnych organizowano oficjalne kolacje, które, co do zasady, odbywały się poza obiektami konferencyjnymi i catering na terenie obiektów w postaci przerw kawowych oraz lunchy. Oficjalne kolacje organizowane były na potrzeby każdego ze spotkań centralnych. 4 z nich miały charakter roboczy, a 27 uroczyste. Podczas uroczystych kolacji zapewniano program artystyczny, głównie w postaci występów pianistów, zespołów smyczkowych i zespołów regionalnych.

Podczas spotkań organizowanych w systemie centralnym, w ramach cateringu w obiektach konferencyjnych, wydanych zostało 57 135 posiłków, w tym 24 950 przerw kawowych, 23 462 lunche, 10 723 kolacje w obiektach konferencyjnych.

Materiały konferencyjne i upominki dla uczestników spotkań

Uczestnikom odbywających się w Polsce wydarzeń wręczono szereg upominków, publikacji oraz materiałów informacyjno-promocyjnych, w tym:

- 9 555 tzw. zestawów Basic;
- 1 432 zestawów dla uczestników VIP;
- 4 941 zestawów dla delegatów;
- 977 zestawów dla osób towarzyszących;
- 1 281 zestawów dla przedstawicieli mediów.

Wśród zamówionych na potrzeby prezydencji artykułów konferencyjnych znalazły się materiały użytkowe takie jak: notes, ołówek, miętówki, karteczki samoprzylepne, torba, smycz.

Po zakończeniu polskiej prezydencji MSZ zadbało o racjonalne zagospodarowanie niewykorzystanych materiałów. Część z nich została przekazana nieodpłatnie partnerom społecznym oraz przekazana na cele charytatywne.

Odbiorcami prezentów i upominków byli szefowie państw i rządów, ministrowie i inni wysocy urzędnicy, pozostali członkowie delegacji, eksperci uczestniczący w pracach grup roboczych oraz przedstawiciele mediów. Wśród wręczanych im upominków znalazły się, zależnie od rangi delegata, następujące przedmioty:

- srebrne spinki do mankietów z krzemieniem pasiastym;
- drewniane, ręcznie malowane bączki;
- skórzana aktówka na dokumenty;
- zestaw Mleko&Miód;
- krawat i apaszka prezydencji.

Zielona prezydencja

Polska prezydencja w Radzie UE starała się ograniczyć negatywny wpływ na środowisko poprzez efektywne wykorzystywanie zasobów naturalnych takich jak papier, paliwa energetyczne i woda w ramach działań logistycznych, produkcji upominków i gadżetów, doboru partnerów biznesowych i podwykonawców, edukacji, a także uwzględniając odpowiednia kryteria w procesie zamówień publicznych. Dołożono starań, aby wydarzenia prezydencji organizowane w tzw. Zielonym Standardzie korzystały z potencjału lokalnych społeczności i były efektywne ekonomicznie.

Okres prezydencji wykorzystany został do promocji idei zazieleniania polskiej administracji. Spotkania o charakterze międzynarodowym, przygotowane zgodnie z zasadami organizacji zielonych wydarzeń stanowiły pozytywną wizytówkę Polski jako kraju dbającego o stan środowiska. Prezydencji udało się wdrożyć wiele nowych „zielonych” standardów oraz promować kompleksowe spojrzenie na

organizację spotkań, także w zakresie poszanowania zasad ochrony środowiska. Zdobyte doświadczenia będą przekazywane dalej w ramach szkoleń dla pracowników administracji centralnej i samorządowej (m.in. projekt „Zielone Wydarzenia – kampania informacyjno-promocyjna” Fundacji AERIS FUTURO w latach 2012-2013), a także w ramach dzielenia się wiedzą z państwami członkowskimi UE przygotowującymi się do objęcia prezydencji w przyszłości.

Spotkania w Brukseli

W związku z polską prezydencją w Brukseli odbywały się zarówno regularne posiedzenia Rady UE i jej organów przygotowawczych, jak i szereg spotkań, mających na celu promowanie Polski, a także konferencji i seminariów dotyczących priorytetowych obszarów tematycznych polskiego przewodnictwa.

W ciągu 99 dni roboczych w Brukseli i Luksemburgu odbyło się 1 439 posiedzeń grup i 53 posiedzeń rad sektorowych. Na ich potrzeby zrealizowano 1 156 zleceń dotyczących tłumaczeń aktywnych oraz 390 pasywnych. Rozdystrybuowano ponad 9 tys. oficjalnych upominków polskiej prezydencji dla ponad 240 formacji grup roboczych, rad sektorowych oraz urzędników wysokiego szczebla SG RUE, KE, PE i innych instytucji.

Po raz pierwszy w historii przewodnictwa państw członkowskich w Radzie UE, polska prezydencja zainicjowała aktywny udział w święcie personelu Rady UE (wzięło w nim udział ponad 2000 urzędników), a polskie choinki z Lasów Państwowych zdobiły budynki SG Rady i PE przed i w okresie świąt Bożego Narodzenia.

W 2011 roku działania SP RP w zakresie dyplomacji publicznej były budowane wokół centralnego wydarzenia roku, tj. polskiego przewodnictwa Polski w Radzie UE i jego priorytetów. Podejmowane działania miały na celu wzmocnienie wizerunku Polski jako aktywnego, konstruktywnego, oddanego integracji europejskiej kraju członkowskiego oraz uzyskanie zrozumienia i poparcia dla polskiego punktu widzenia i zjednanie sobie przychylności kręgów decyzyjnych UE oraz środowisk opiniotwórczych i eksperckich w Brukseli.

Inne spotkania za granicą

Podczas polskiej prezydencji część spotkań i wydarzeń miała miejsce poza granicami Polski, w tym spotkania i wydarzenia, za które merytorycznie odpowiedzialne były resorty, spotkania i wydarzenia wynikające z pełnienia funkcji przedstawiciela dyplomatycznego Unii Europejskiej, czyli tzw. prezydencji lokalnej, jak również wydarzenia i projekty promujące Polskę i polską prezydencję za granicą. W organizację powyższych spotkań i wydarzeń zaangażowane zostały polskie placówki dyplomatyczne z całego świata – ambasady, stałe przedstawicielstwa, konsulaty i Instytuty Polskie, a wydarzenia były realizowane w ramach kilku obszarów zadaniowych.

Kolejnym istotnym obszarem, w ramach którego placówki zobowiązane były do organizacji spotkań zagranicznych, była przydzielona wybranym placówkom rola reprezentacji Unii Europejskiej, czyli tzw. prezydencji lokalnej.

Ważnym obszarem aktywności polskich placówek zagranicznych w zakresie organizacji spotkań były inicjatywy w dziedzinie dyplomacji publicznej i kulturalnej, mające na celu promocję Polski i polskiej prezydencji poza granicami kraju oraz wzmocnienie przekazu politycznego polskiego przewodnictwa.

IDENTYFIKACJA WIZUALNA

System identyfikacji wizualnej

Spójna komunikacja wizualna stanowiła indywidualny wyróżnik prezydencji. Koncepcja identyfikacji wizualnej prezydencji została stworzona i zrealizowana w następujących obszarach: logo – najważniejszy symbol wizualny polskiej prezydencji, gadzety i upominki, prezenty, materiały identyfikacji wizualnej takie jak banery czy roll-upy, publikacje, wystroj wybranych obiektów konferencyjnych (w Polsce i w Brukseli) z zastosowaniem polskiego wzornictwa.

Logo polskiej prezydencji

Jednym z najważniejszych elementów budowy identyfikacji wizualnej było unikalne logo, które miało za zadanie trafnie oddawać wizję i podstawowe założenia prezydencji. Jednocześnie pozytywne skojarzenia z symbolem miały budować korzystny obraz prezydencji i Polski na świecie.

Logo było bardzo dobrze oceniane przez opinię publiczną w kraju i za granicą. Badania wykazały, że stało się najbardziej rozpoznawalnym symbolem prezydencji i stanowiło jej wizytówkę, a zatem spełniło swoje zadanie. Logo pokazywało Polskę jako kraj nowoczesny, kreatywny i mocno przywiązany do idei integracji europejskiej.

PUBLIKACJE

Oryginalnym wkładem prezydencji w promocję Polski było wydanie dwóch publikacji, stworzonych od podstaw jako element zestawów informacyjno-upominkowych dla uczestników spotkań prezydencji oraz mediów. Pierwsza z nich to nowoczesny i funkcjonalny przewodnik w języku angielskim *About Polska*, który w atrakcyjny i przystępny sposób pomaga cudzoziemcom zrozumieć Polskę i Polaków. Zwraca uwagę na te miejsca, ludzi i zjawiska, które potwierdzają, że Polska to kraj z bogatymi tradycjami, a jednocześnie kreatywny, nowoczesny i dynamiczny. Drugą oficjalną publikacją prezydencji był zeszyt kulinarny *Cuisine PL* wydany w języku angielskim, francuskim, rosyjskim i polskim, promujący to, co najlepsze w polskiej kuchni.

EXTRANET PREZYDENCJI

W celu zapewnienia sprawnej i szybkiej komunikacji między instytucjami zaangażowanymi w przygotowanie polskiej prezydencji Ministerstwo Spraw Zagranicznych w maju 2010 r. uruchomiło serwis o autoryzowanym dostępie, Extranet Polskiej Prezydencji 2011. Jego zadaniem było usprawnienie wymiany informacji o bieżących przygotowaniach do prezydencji poprzez zgromadzenie wszystkich materiałów dotyczących przygotowań w jednym miejscu. Dodatkowo, wpływał na wzrost efektywności pracy pracowników oraz obniżenie kosztów administracyjnych (np. redukcja zużywanego papieru czy rozmów telefonicznych). Do serwisu dostęp miało ponad 120 instytucji, w tym ministerstwa, urzędy centralne i placówki.

Użytkownikami Extranetu były punkty kontaktowe ds. prezydencji, członkowie korpusu prezydencji oraz inne wskazane przez resorty i placówki osoby zaangażowane w proces przygotowań do prezydencji – łącznie około 3 000 osób.

DZIAŁANIA SPOŁECZNE - PROMOCJA POLSKIEJ PREZYDENCJI W INTERNECIE

Strony internetowe

Ø www.prezydencjaue.gov.pl

Polska, jako pierwszy kraj przygotowujący się do prezydencji, już w lutym 2009 roku uruchomiła stronę przedstawiającą i dokumentującą ten proces. Przez ponad 2 lata publikowane były na niej aktualności dotyczące różnorodnych aspektów przygotowań do polskiego przewodnictwa, a także dzięki współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz instytucjami akademickimi różnego rodzaju zaproszenia na konferencje i spotkania.

Ø www.pl2011.eu

Oficjalny portal polskiej prezydencji www.pl2011.eu ruszył 22.06.2011 r. Serwis został podzielony na sekcje: Spotkania i wydarzenia, O prezydencji, Polska, Media, Po godzinach, Program kulturalny. Użytkownicy najczęściej korzystali z takich zakładki jak: aktualności polityczne, kalendarz prezydencji, identyfikacja wizualna, program prezydencji, Polska–miasta oraz transmisje *online*.

Najwięcej odwiedzin i odsłon portalu odnotowano w lipcu 2011 r. wraz z rozpoczęciem prezydencji. Następnie wysoki poziom zainteresowania informacjami na portalu zarejestrowano we wrześniu, październiku i listopadzie.

Portal funkcjonował w czterech wersjach językowych: polskiej, angielskiej, francuskiej oraz niemieckiej. Był także przystosowany dla potrzeb osób słabo widzących – serwis miał specjalny czytnik, który umożliwiał czytanie na głos publikowanych artykułów.

Przez cały okres funkcjonowania portalu łącznie zostało opublikowanych 693 artykułów w tym: 508 w zakładce Aktualności, 78 w Programie kulturalnym, 23 w Mediach oraz 84 w sekcji Po godzinach.

Media społecznościowe

Kluczowym narzędziem w komunikacji internetowej polskiej prezydencji były kanały w mediach społecznościowych. Za ich pośrednictwem mogliśmy prowadzić bezpośrednie rozmowy z internautami, informować ich o wydarzenia związanych z prezydencją, jak również monitorować pozytywne i negatywne oceny dot. aktywności polskiego przewodnictwa.

Ø Facebook

Profil w serwisie facebook.com został uruchomiony w grudniu 2009 roku. W grudniu 2011 roku osiągnął poziom 30 500 fanów. Oprócz bieżącej komunikacji, na fanpage'u uruchomionych zostało szereg aplikacji, dzięki czemu poprzez zabawę internauci mogli zdobywać wiedzę na temat polskiej prezydencji. Aplikacje dotyczyły m.in. planowania budżetu UE, quizu z wiedzy na temat polskiej prezydencji, a także projektowania plakatu prezydencji. Promocja profilu na Facebooku wspierana była kampanią kontekstową.

Ø Youtube

Na oficjalnym kanale prezydencji w serwisie Youtube publikowane były wszystkie materiały filmowe produkowane na potrzeby polskiego przewodnictwa: spoty, materiały wideoblogowe, sondy, wywiady, animacje. Łączna liczba odsłon opublikowanych filmów wyniosła 380 000.

Ø Nk.pl

Oficjalny profil polskiej prezydencji na nk.pl ruszył pod koniec czerwca 2011 roku. W ciągu 6 miesięcy liczba fanów osiągnęła poziom ponad 21 000. Użytkownicy serwisu zostawili łącznie ponad 13 500 komentarzy.

PROGRAM KULTURALNY

Prezydencja w Radzie UE stanowiła wyjątkową okazję do kształtowania pozytywnego wizerunku Polski, przede wszystkim w krajach UE, ale również na szerszym forum międzynarodowym. Państwa w Europie i na świecie osiągające dobre wyniki w dziedzinie kreowania i promocji własnego wizerunku stawiają głównie na kulturę. Ciekawy program artystyczny angażujący bezpośrednio artystów polskich i międzynarodowych w projekt prezydencji był doskonałą okazją na spotkanie europejskich twórców, intelektualistów i działaczy organizacji pozarządowych.

Krajowy Program Kulturalny Polskiej Prezydencji 2011

Program kulturalny na terenie Polski realizowany był przez Narodowy Instytut Audiowizualny, a koordynowany przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Wiodącym hasłem i zarazem głównym przesłaniem Krajowego Programu Kulturalnego Polskiej Prezydencji 2011 była *Sztuka dla zmiany społecznej (Art for Social Change)*. Hasło to wyraża przekonanie, że współcześnie kultura stanowi integralną część procesu społecznego.

Projekty w miastach goszczących spotkania wysokiego szczebla: Sopocie, Wrocławiu, Krakowie, Poznaniu i Warszawie oraz dodatkowo w Lublinie, Białymstoku, Katowicach i Krasnogrudzie realizowane były w ścisłej współpracy z organizacjami lokalnymi, pozarządowymi oraz partnerami europejskimi. Ponadto, niezwykle istotnym założeniem Programu była interdyscyplinarność, mająca swoje odzwierciedlenie nie tylko w łączeniu i wzajemnym przenikaniu się dziedzin, ale także w tworzeniu nowych powiązań między kulturą wysoką a popularną.

Zagraniczny Program Kulturalny Polskiej Prezydencji 2011

Zagraniczny Program Kulturalny Polskiej Prezydencji 2011 obejmował ponad 400 wydarzeń zorganizowanych w 10 stolicach świata: Brukseli, Berlinie, Londynie, Paryżu, Madrycie, Moskwie, Kijowie, Mińsku, Tokio i Pekinie. Program, z ramienia Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, zrealizował Instytut Adama Mickiewicza we współpracy z polskimi placówkami zagranicznymi podległymi Ministerstwu Spraw Zagranicznych, w tym Instytutami Polskimi, z zagranicznymi partnerami i polskimi instytucjami kultury. Ważną część programu stanowiły projekty wyłonione w ramach programu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Polska Prezydencja 2011 - Promesa”. Uzupełnieniem Zagranicznego Programu Kulturalnego Polskiej Prezydencji realizowanego w 10 priorytetowych stolicach były projekty wyłonione przez MSZ w ramach konkursu wewnętrznego dla pozostałych polskich placówek zagranicznych.

Równolegle do działań realizowanych przez Instytut Adama Mickiewicza oraz Instytuty Polskie i ambasady w 10 wskazanych stolicach, program kulturalny prezydencji był wprowadzany w życie przez pozostałe placówki MSZ na wszystkich kontynentach.

Na czas prezydencji portal <http://www.culture.pl> przekształcony został w oficjalną stronę polskiego i zagranicznego Programu Kulturalnego Polskiej Prezydencji. Można było na nim znaleźć nie tylko zapowiedzi aktualnych wydarzeń, ale także bogato ilustrowane relacje będące jedną z najmocniejszych stron portalu. Jego oglądalność systematycznie rosła - od lipca do grudnia zwiększyła się sześciokrotnie. Łącznie odwiedziło go w tym czasie prawie milion użytkowników z całego świata.

1. Prace UE w ujęciu statystyczno-faktograficznym.
2. Transfery finansowe pomiędzy RP a UE.
3. Informacja o wykorzystaniu środków z funduszy strukturalnych oraz funduszu spójności w Polsce (stan na 31 grudnia 2011 r.).
4. Plan prac nad projektami ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej (przygotowany na podstawie ust. 1a art. 125a Regulaminu Sejmu).

PRACE UE W UJĘCIU STATYSTYCZNO-FAKTOGRAFICZNYM.**POSIEDZENIA RADY EUROPEJSKIEJ**

W trakcie prezydencji polskiej odbyły się dwa posiedzenia Rady Europejskiej:

- 23 października 2011 r.
- 8 – 9 grudnia 2011 r.

POSIEDZENIA POSZCZEGÓLNYCH FORMACJI RADY UNII EUROPEJSKIEJ

W drugim półroczu 2011 r. odbyły się formalne posiedzenia następujących formacji Rady Unii Europejskiej:

- Rada do Spraw Ogólnych – 6 posiedzeń (w dniach: 18.07; 12.09; 11.10; 15.11; 5.12; 16.12)
- Rada do Spraw Zagranicznych - 6 posiedzeń, w tym w składzie:
 - Ministrów ds. zagranicznych - 4 posiedzenia (w dniach: 18.07; 10.10; 14.11; 30.11-1.12)
 - Ministrów ds. handlu – 2 posiedzenia (w dniach 26.09; 14.12)
- Rada do Spraw Ekonomicznych i Finansowych - 6 posiedzeń (w dniach: 12.07; 4.10; 22.10.; 8.11; 18.11; 30.11)
- Rada do Spraw Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych - 3 posiedzenia (w dniach: 22-23.09; 27-28.10; 13-14.12)
- Rada do Spraw Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumentckich – 2 posiedzenia (w dniach: 3.10; 1-2.12)
- Rada do Spraw Konkurencyjności – 2 posiedzenia (w dniach: 29-30.09; 5-6.12)
- Rada do Spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii – 3 posiedzenia [w dniach: 6.10 (transport); 24.11 (energia); 12-13.12 (transport i telekomunikacja)]
- Rada do Spraw Rolnictwa i Rybołówstwa - 5 posiedzeń (w dniach: 19.07; 20.09; 20-21.10; 14.11; 15-16.12)
- Rada do Spraw Środowiska – 2 posiedzenia (w dniach: 10.10; 19.12)
- Rada do Spraw Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu – 1 posiedzenie (w dniach: 28-29.11).

W drugiej połowie 2011 r. Sekretariat Generalny Rady UE przekazał Polsce około 16.000 dokumentów, które Ministerstwo Spraw Zagranicznych przekazało do Sejmu i Senatu RP w ramach systemu U32Mail/Extranet. Instytucje Unii Europejskiej przekazały bezpośrednio parlamentom narodowym 103 projekty aktów ustawodawczych, podlegających procedurze kontroli przestrzegania zasady pomocniczości. W tym okresie

rząd przygotował i przekazał do Parlamentu RP 96 projektów stanowisk RP wobec projektów aktów ustawodawczych.

Parlament Europejski i Rada zatwierdziły w tym okresie ponad 30 aktów ustawodawczych, Rada przyjęła blisko 150 aktów o charakterze nieustawodawczym.

POSTĘPOWANIA PRZED TRYBUNAŁEM SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

W drugim półroczu 2011 r. Pełnomocnik Rzeczypospolitej Polskiej:

- złożył uwagi na piśmie w 6 sprawach prejudycjalnych przed Trybunałem Sprawiedliwości, zainicjowanych przez sądy polskie (C-160/11 Bawaria Motors; C-213, C-214 i C-217/11 Fortuna i in., C-224/11 BGŻ Leasing, C-215/11 Szyrocka; C-325/11 Alder et Alder; C-465/11 Praxis et ABC Direct Contact);
- złożył uwagi na piśmie w 33 sprawach prejudycjalnych przed Trybunałem Sprawiedliwości zainicjowanych przez sądy inne niż sądy polskie
- złożył uwag interwenienta w 5 postępowaniach spornych przed Trybunałem Sprawiedliwości (C-189/11, C-236/11, C-269/11, C-296/11 i C-309/11).
- złożył odwołanie od postanowienia wydanego przez Sąd Unii Europejskiej w sprawie T-226/10 (C-423/11 P);
- złożył odpowiedzi na skargi Komisji Europejskiej w 2 sprawach skierowanych do Trybunału Sprawiedliwości przeciwko Polsce (C-281/11 i C-313/11,)

TRANSFERY FINANSOWE POMIĘDZY RZECZPOSPOLITĄ POLSKĄ A UNIĄ EUROPEJSKĄ (stan na 31 grudnia 2011 r.)

SALDO

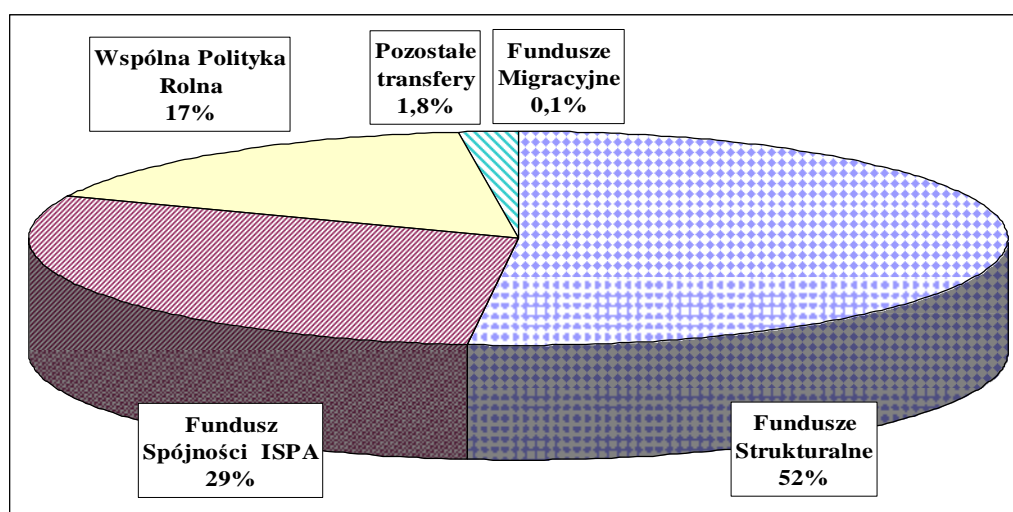
W ciągu 6 miesięcy Prezydencji polskiej odnotowano pozytywne saldo rozliczeń pomiędzy Unią Europejską a Rzeczypospolitą Polską, która osiągnęła pozycję beneficjenta netto + 5,1 mld euro.

Fundusze Strukturalne	3 583 629 265
Fundusz Spójności / ISPA	2 059 991 495
Wspólna Polityka Rolna	1 165 190 709
Pozostałe transfery	125 264 408
Fundusze migracyjne	7 522 214
Transfery razem	6 941 598 090
Składka członkowska	1 775 991 999
Zwrot środków do budżetu UE	0
Saldo	5 165 606 091

Tabela 1. Struktura transferów finansowych Polska – budżet Unii Europejskiej w okresie 1 VII 2011 – 31 XII 2011 (w euro).

TRANSFERY DO POLSKI

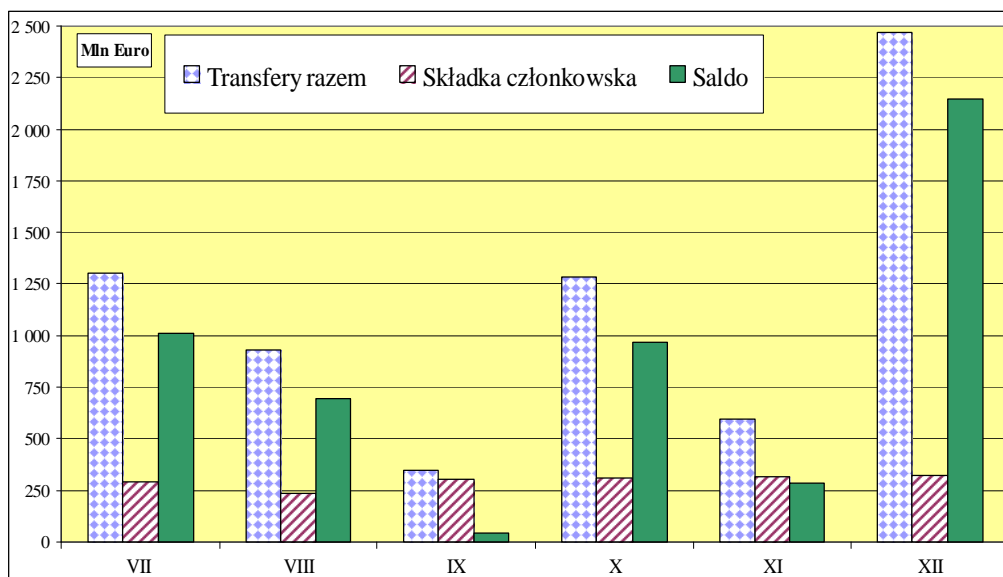
Poniższy wykres przedstawia procentowy udział poszczególnych kategorii w sumie transferów z budżetu UE do Polski w okresie 1 lipca – 31 grudnia 2011 r.

Wykres 1. Transfery z budżetu Unii Europejskiej do Polski w okresie 1.VII.2011 r. – 31.XII.2011 r.

W okresie 1 lipca – 31 grudnia 2011 r. Rzeczpospolita Polska otrzymała z budżetu ogólnego Unii Europejskiej ponad 6,9 mld euro. Najważniejsze pozycje wśród przepływów finansowych stanowiły transfery przeznaczone na finansowanie projektów realizowanych w ramach funduszy strukturalnych (3,5 mld euro), na Fundusz Spójności/ISPA (2 mld euro) oraz na Wspólną Politykę Rolną (1,1 mld euro). Do Rzeczypospolitej Polskiej wpływają także środki klasyfikowane jako „Pozostałe transfery” przekazywane m.in. szkołom wyższym, jednostkom badawczo – rozwojowym, czy fundacjom rządowym obsługującym programy współpracy zagranicznej, na konta w bankach komercyjnych. Do końca grudnia 2011 r. transfery te osiągnęły wysokość 125 mln euro.

Poniższy wykres przedstawia wielkości i wzajemne relacje transferów, składki członkowskiej oraz salda w okresie 1 lipca – 31 grudnia 2011 r.

Wykres 2. Transfery, składka członkowska oraz saldo rozliczeń finansowych Polska – Unia Europejska w okresie 1.VII.2011 r. – 31.XII.2011 r. (w mln euro).

SKŁADKA DO BUDŻETU UE

W okresie 1 lipca – 31 grudnia 2011 r. Rzeczpospolita Polska wpłaciła do budżetu ogólnego UE składkę w wysokości 1,776 mld euro, w tym:

- z tytułu zasobu własnego opartego o DNB: 1,230 mld euro,
- z tytułu zasobu własnego opartego o VAT: 268 mln euro,
- z tytułu tradycyjnych zasobów własnych: 186 mln euro,
- z tytułu mechanizmów korekcyjnych (rabatu brytyjskiego oraz korekt przyznanych Szwecji i Niderlandom): 92 mln euro.

INFORMACJA O WYKORZYSTANIU ŚRODKÓW Z FUNDUSZY STRUKTURALNYCH ORAZ FUNDUSZU SPÓJNOŚCI W POLSCE (STAN NA 31 GRUDNIA 2011 R.)

Drugie półrocze 2011 było okresem kontynuowania ostatecznych rozliczeń z Komisją Europejską dla programów perspektywy finansowej 2004-2006. W tym okresie Komisja Europejska zatwierdziła sprawozdania końcowe dla Programu Inicjatywy Wspólnotowej (PIW) Interreg IIIa Polska – Białoruś – Ukraina, Sektorowego Programu Operacyjnego (SPO) *Rozwój Zasobów Ludzkich, Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego*, SPO *Transport* oraz SPO *Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw*. Komisja Europejska wypłaciła także salda końcowe w ramach: SPO *Restrukturyzacja i Modernizacja Sektora Żywnościowego oraz Rozwój Obszarów Wiejskich (dalej: SPO Restrukturyzacja)*, *Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego* (ZPORR) w części Europejskiego Funduszu Społecznego, PIW *Interreg IIIA Polska-Białoruś-Ukraina* oraz IW *Equal*, tym samym kończąc procedury zamknięcia pomocy.

W ramach *Strategii wykorzystania Funduszu Spójności* do Komisji Europejskiej kierowane były kolejne wnioski o płatność dla finalizowanych projektów. Łącznie, do końca 2011 r. wnioski o płatności końcowe zostały przekazane do Komisji Europejskiej dla 126 projektów Funduszu Spójności.

W ramach Narodowej Strategii Spójności 2007-2013 w drugim półroczu 2011 r. nastąpił znaczący wzrost w odniesieniu do wszystkich wskaźników finansowych. W okresie tym, podobnie jak w I półroczu 2011 r., odnotowano duży wzrost nie tylko w uruchamianiu kolejnych projektów, ale również w wydatkowaniu środków. Widać bardzo wyraźnie, że projekty, których realizacja rozpoczęła się w 2011 r. i w latach poprzednich, generują coraz więcej wydatków. W drugim półroczu 2011 r. poziom wykorzystania alokacji dla wartości podpisanych umów wzrósł o 8 p.p., zaś w odniesieniu do wydatków beneficjentów w części UE o 9 p.p. Bardzo duży wzrost jest również widoczny w kwocie wydatków certyfikowanych do Komisji Europejskiej – w drugim półroczu 2011 r. certyfikowano do KE wydatki na kwotę ponad 5,7 mld euro.

PERSPEKTYWA FINANSOWA 2004-2006**Fundusze strukturalne na lata 2004-2006**

Dokumenty zamknięcia poszczególnych programów współfinansowanych z funduszy strukturalnych 2004-2006, tj. wnioski o płatności końcowe, sprawozdania końcowe i deklaracje zamknięcia, zostały przekazane przez stronę polską do Komisji Europejskiej w terminach wynikających z regulacji wspólnotowych:

- do końca marca 2010 r. - dla PO *Pomoc Techniczna* oraz PIW *Interreg IIIA Polska Słowacja*,
- do końca lipca 2010 r. – dla PIW *Equal*,

- do końca września 2010 r. – dla ZPORR, SPO WKP, SPO *Transport*, SPO RZL, SPO *Restrukturyzacja*, SPO *Rybołówstwo i Przetwórstwo Ryb* (dalej: SPO Rybołówstwo),
- do końca marca 2011 r. – dla trzech programów PIW Interreg IIIa - *Polska-Białoruś-Ukraina*, *Polska-Brandenburgia*, *Polska-Litwa-Federacja Rosyjska (Obwód Kaliningradzki)*.

Ostatecznie, po uwzględnieniu wniosków o płatności końcowe, w całym okresie programowania 2004-2006, Polska certyfikowała do Komisji Europejskiej wydatki kwalifikowalne (w części UE), poniesione na realizację projektów w ramach programów operacyjnych, w wysokości ponad 9,0 mld euro, co stanowi blisko 105% alokacji na lata 2004-2006.

W drugim półroczu 2011 r. Komisja Europejska zatwierdziła sprawozdania końcowe dla PIW Interreg IIIa Polska – Białoruś – Ukraina, SPO *Rozwój Zasobów Ludzkich*, ZPORR, SPO *Transport*, SPO *Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw*. W tym samym okresie saldo końcowe zostało wypłacone w ramach SPO *Restrukturyzacja*, ZPORR w części Europejskiego Funduszu Społecznego, PIW *Interreg IIIA Polska-Białoruś-Ukraina* oraz *IW Equal*.

Fundusz Spójności 2004-2006

Zgodnie z obowiązującym systemem wdrażania, ostateczną datą kwalifikowalności wydatków ponoszonych w projektach współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności był 31 grudnia 2010 r. Wnioski o płatności końcowe dla poszczególnych projektów mogły być kierowane do Komisji Europejskiej do połowy 2011 r. Komisja Europejska wprowadziła możliwość wydłużenia okresu kwalifikowalności wydatków – w trybie indywidualnej akceptacji - do końca 2011 r., a w przypadku bardzo dużych projektów nawet do końca 2012 r.

Wartość wniosków o płatność przekazanych przez stronę polską do Komisji Europejskiej od uruchomienia *Strategii wykorzystania Funduszu Spójności* do 31 grudnia 2011 r. wyniosła ok. 5,5 mld euro, co stanowi 97,8% dostępnej alokacji z Funduszu Spójności na lata 2004-2006.

Do końca 2011 r. wnioski o płatności końcowe zostały przekazane do Komisji Europejskiej dla 126 projektów Funduszu Spójności (87 projektów z sektora środowiska, 37 projektów z sektora transportu, 1 projektu z zakresu informacji i promocji oraz dla projektu EDIS). Zgodnie z decyzjami KE, łączna wartość dofinansowania dla tych projektów wynosi ok. 5,3 mld euro.

Do końca 2011 r. ostatecznie rozliczono z KE 15 ze 126 projektów, dla których zawnioskowano o płatności końcowe (9 projektów z sektora transportu, dla 5 projektów z sektora środowiska oraz dla projektu EDIS).

Całkowita kwota płatności otrzymanych z KE do końca 2011 r. osiągnęła wartość blisko 4,8 mld euro, co stanowi 85,2% dostępnej alokacji w ramach Funduszu Spójności.

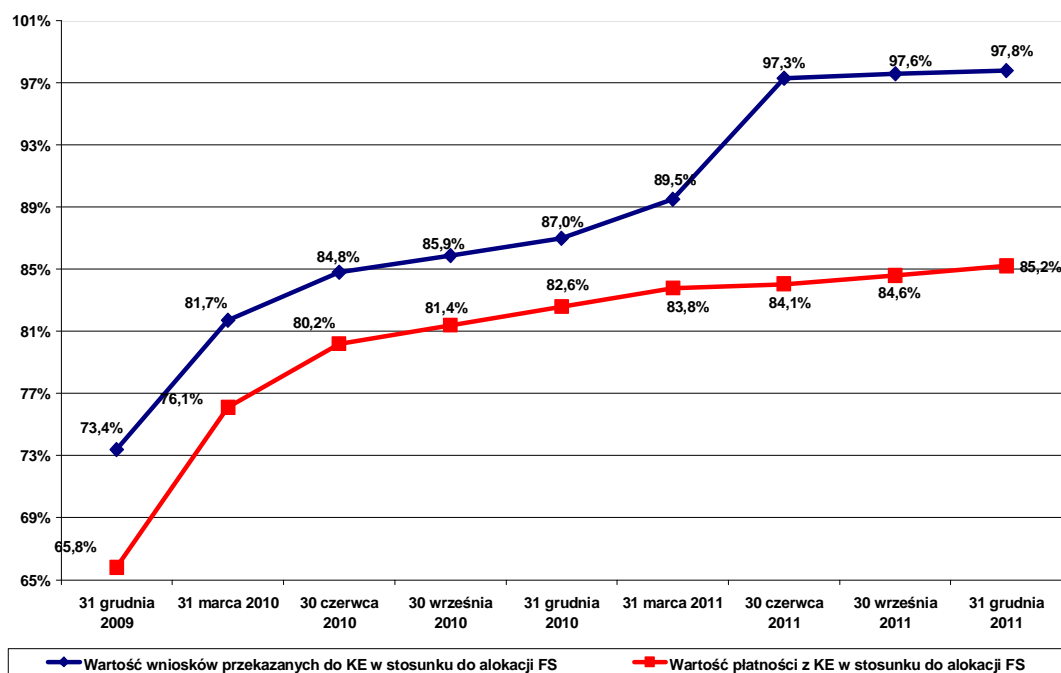
Sektor	Dofinansowanie z FS	Wartość wniosków o płatność przekazanych do KE od początku realizacji programu	% wnioskowania od początku realizacji w stosunku do alokacji FS	Wartość płatności z KE przekazanych od początku realizacji programu*	% refundacji od początku realizacji programu w stosunku do alokacji FS
1	2	3	4=3/2	5	6=5/2
Środowisko	2 850 516 602	2 778 977 714	97,49%	2 410 997 620	84,58%
Transport	2 782 541 500	2 732 218 402	98,19%	2 386 030 678	85,75%
RAZEM	5 633 058 102	5 511 196 116	97,84%	4 797 028 298	85,16%

Tabela 2. Wartość wniosków o płatność przekazanych do Komisji Europejskiej w ramach Funduszu Spójności oraz poziom płatności z Komisji Europejskiej wg stanu na koniec 2011 r. (dane w euro).

*kwota płatności dla sektora środowiska uwzględnia kwotę 30 307 euro przesuniętą na projekt Oczyszczanie ścieków w Wałbrzychu z projektu EDIS oraz kwotę 488,78 euro przekazaną z Komisji Europejskiej dla projektu Oczyszczalnia ścieków - Płaszów II w Krakowie

W II półroczu 2011 r. do Komisji Europejskiej zostały przekazane przez stronę polską wnioski o płatność o wartości 34,8 mln euro. W tym samym okresie Komisja Europejska przekazała Polsce środki w wysokości 62,4 mln euro.

Poniższy wykres przedstawia dynamikę wnioskowania o płatność do Komisji Europejskiej oraz otrzymywania płatności z Komisji Europejskiej przez stronę polską w okresie 31 grudnia 2009 r. – 31 grudnia 2011 r.

Wykres 3. Poziom wnioskowania do Komisji Europejskiej o płatność oraz poziom otrzymanych płatności w stosunku do alokacji FS w okresie koniec 2009 r. – koniec 2011 r.

PERSPEKTYWA FINANSOWA 2007-2013**Wnioskowanie o dofinansowanie, kontraktacja i wnioskowanie o płatność**Wnioskowanie o wsparcie

Według danych wygenerowanych z Krajowego Systemu Informatycznego KSI SIMIK 07-13 od początku uruchomienia programów do 31 grudnia 2011 r. złożono 206,2 tys. wniosków poprawnych pod względem formalnym (wzrost w II półroczu 2011 r. o 25,5 tys.) na całkowitą kwotę dofinansowania (zarówno środki unijne, jak i środki krajowe) 447,8 mld zł (wzrost w II półroczu 2011 r. o 47,8 mld zł).

Kontraktacja środków

Do końca grudnia 2011 r. podpisano z beneficjentami 65 271 umów o dofinansowanie na kwotę dofinansowania w części UE 195,2 mld zł (wzrost w II półroczu 2011 r. o 8,2 tys. umów na kwotę dofinansowania UE 25,9 mld zł). Kwota stanowi 72,6% alokacji na lata 2007-2013 (wzrost w II półroczu 2011 r. o 8 p.p.). Wartość wydatków kwalifikowalnych (wkład UE i krajowy) wykazana w umowach o dofinansowanie projektów wyniosła natomiast 282,9 mld zł (wzrost w II półroczu 2011 r. o 38,3 mld zł).

Według stanu na koniec 2011 r. na listach podstawowych projektów indywidualnych dla programów krajowych pozostawało 127 projektów będących w fazie przygotowań przed podpisaniem umów o dofinansowanie o szacowanej wartości dofinansowania UE 25,9 mld zł. Biorąc pod uwagę fakt, że na te projekty została dokonana warunkowa rezerwacja środków w programach uwzględnienie ich razem z pozostałymi projektami *Narodowej Strategii Spójności 07-13* objętymi już umowami oznacza, że kwota zaangażowanych środków UE wynosi ok. 221,1 mld zł, co stanowi 82% alokacji przyznanej Polsce na lata 2007-2013.

Płatności

Wartość wydatków beneficjentów uznanych za kwalifikowalne wynikająca ze złożonych wniosków o płatność wyniosła 121,4 mld zł (wzrost w II półroczu 2011 r. o 36,3 mld zł).

Wartość dofinansowania UE w złożonych wnioskach o płatność wyniosła 86,7 mld zł (wzrost w II półroczu 2011 r. o 25,4 mld zł), co stanowi 32,3% alokacji na lata 2007-2013 (wzrost w II półroczu 2011 r. o 9 p.p.).

Poniższa tabela przedstawia szczegółowy stan wdrażania programów operacyjnych w ramach NSRO 2007-2013.

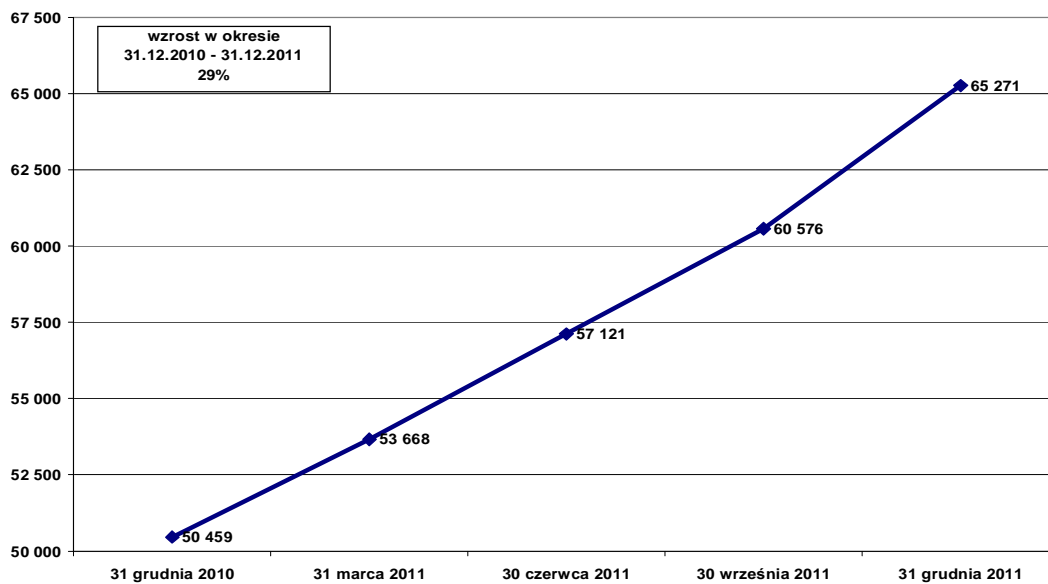
Program Operacyjny	Wnioski o dofinansowanie po ocenie formalnej			Umowy o dofinansowanie				Wnioski o płatność		
	Liczba	Wartość wydatków kwalifikowanych (tys. zł)	Wartość (dofinansowanie unijne i krajowe) (tys. zł)	Liczba	Wartość wydatków kwalifikowanych (tys. zł)	Dofinansowanie UE (tys. zł)	Poziom wykorzystania alokacji na lata 2007-2013	Wartość wydatków uznanych za kwalifikowalne (tys. zł)	Dofinansowanie UE (tys. zł)	Poziom wykorzystania alokacji na lata 2007-2013
PO IG	24 802	115 671 845	75 527 975	8 567	44 250 959	24 919 731	73,8%	15 677 188	9 001 247	26,6%
PO IiŚ	2 634	191 034 077	148 640 998	1 553	109 730 283	80 393 700	70,4%	35 776 463	27 637 389	24,2%
PO KL	130 123	118 769 160	113 792 586	30 507	33 016 366	27 409 494	69,3%	19 782 470	16 444 215	41,6%
PO PT	258	1 419 814	1 206 842	248	1 443 670	1 227 120	58,0%	1 005 734	854 874	40,4%
PO RPW	223	10 064 453	7 172 813	139	8 746 624	6 393 193	68,7%	3 727 739	3 125 442	33,6%
PO EWT*	791	4 595 086	3 863 425	209	1 250 476	1 044 326	68,6%	380 654	315 484	20,7%
Razem Krajowe	158 831	441 554 435	350 204 638	41 223	198 438 378	141 387 563	70,5%	76 350 248	57 378 650	28,6%
RPO Dolnośląskie	2 358	8 877 136	5 411 980	1 401	6 085 852	3 704 441	74,0%	3 163 193	2 051 588	41,0%
RPO Kujawsko-Pomorskie	2 477	8 139 979	4 411 518	1 407	5 156 222	2 970 680	75,8%	2 515 310	1 565 465	39,9%
RPO Lubelskie	3 963	11 531 614	7 947 709	1 922	5 430 111	3 528 953	74,1%	2 854 480	1 851 438	38,9%
RPO Lubuskie	1 474	4 937 572	3 051 320	771	2 627 484	1 515 213	83,8%	1 775 370	1 023 283	56,6%
RPO Łódzkie	3 426	9 122 232	6 313 636	1 457	5 661 260	3 709 007	89,4%	2 549 351	1 720 161	41,5%
RPO Małopolskie	3 370	9 957 406	5 991 912	2 162	7 267 828	4 390 353	81,7%	3 453 279	2 229 686	41,5%
RPO Mazowieckie	3 965	21 623 506	15 589 141	1 108	7 476 266	5 305 528	70,2%	3 971 137	2 872 536	38,0%
RPO Opolskie	1 451	3 785 177	2 474 782	994	2 691 992	1 692 307	96,0%	1 716 946	1 103 798	62,6%
RPO Podkarpackie	2 564	8 430 338	5 777 735	1 546	5 438 680	3 671 706	78,6%	3 318 902	2 230 170	47,7%
RPO Podlaskie	1 863	6 337 331	3 929 945	859	2 750 425	1 774 462	67,7%	1 749 095	1 086 027	41,4%
RPO Pomorskie	3 202	9 396 168	6 002 377	1 441	5 392 932	3 398 265	93,3%	2 808 600	1 826 006	50,2%
RPO Śląskie	7 164	16 623 993	11 198 619	3 120	7 711 819	5 306 973	74,6%	3 803 380	2 678 061	37,6%
RPO Świętokrzyskie	1 612	5 260 255	3 102 529	967	3 832 549	2 258 704	75,8%	2 611 610	1 512 465	50,8%
RPO Warmińsko-Mazurskie	2 907	8 501 408	5 131 883	1 789	5 314 978	3 196 155	74,8%	2 473 441	1 503 022	35,2%
RPO Wielkopolskie	2 968	10 405 124	7 095 849	1 887	7 313 124	4 784 738	91,4%	4 144 069	2 777 313	53,1%
RPO Zachodniopomorskie	2 567	7 041 785	4 133 582	1 217	4 374 425	2 593 639	75,2%	2 124 940	1 324 028	38,4%
Razem Regionalne	47 331	149 971 022	97 564 515	24 048	84 525 945	53 801 121	78,8%	45 033 102	29 355 047	43,0%
RAZEM NSRO	206 162	591 525 457	447 769 153	65 271	282 964 323	195 188 684	72,6%	121 383 350	86 733 697	32,3%

Tabela 3. Liczba i wartość złożonych wniosków, podpisanych umów/wydanych decyzji oraz wniosków o płatność w ramach NSRO 2007-2013, wg stanu na 31 grudnia 2011 r. (kwoty w tys. zł) (dane wygenerowane z systemu KSI SIMIK 07-13 w dniu 2 stycznia 2012 r.)

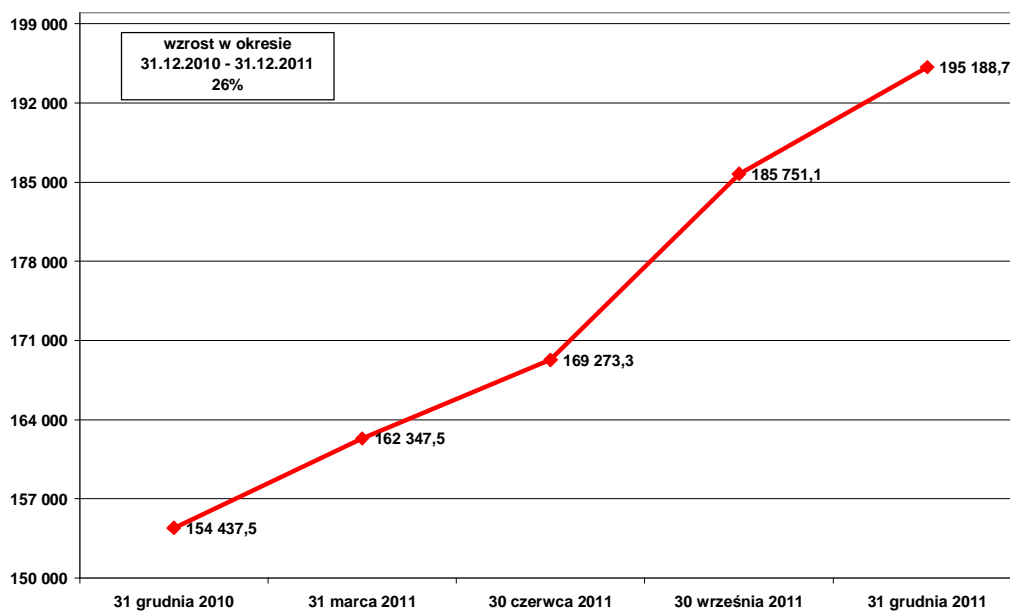
*Dane dotyczące EWT przeliczone wg kursu 1 euro = 4,4411 zł)

Źródło: MRR, Wartość alokacji w PLN ustalona na podstawie algorytmu MF.

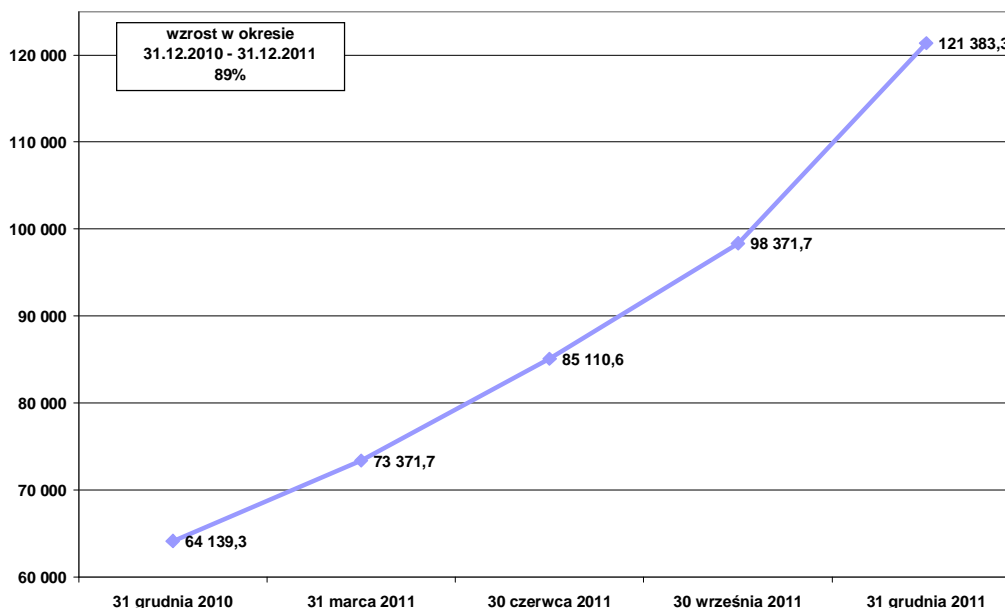
Poniższe wykresy przedstawiają postęp we wdrażaniu NSS 2007-2013 w 2011 r.:

Wykres 4. Liczba podpisanych umów (decyzji) o dofinansowanie w ramach NSS 2007-2013

Wykres 5. Wartość dofinansowania UE wynikająca z podpisanych umów (decyzji) o dofinansowanie (mln zł) w ramach NSS 2007-2013

Wykres 6. Wartość wydatków uznanych za kwalifikowalne wynikająca z wniosków o płatność złożonych przez beneficjentów (w mln zł)

Wydatki certyfikowane do Komisji Europejskiej w części podlegającej refundacji z Komisji Europejskiej

Według stanu na koniec 2011 r., od początku wdrażania NSRO 2007-2013 certyfikowano do Komisji Europejskiej wydatki kwalifikowalne w wysokości 102,8 mld zł w ramach krajowych i regionalnych programów operacyjnych oraz 70,3 mln euro w ramach programów EWT.

Certyfikowane wydatki pozwoliły zawnioskować o wypłatę przez Komisję Europejską w formie płatności pośrednich w wysokości 20,5 mld euro, co stanowi 30,3% alokacji. Z powyższej kwoty do 31 grudnia 2011 r. Komisja Europejska zrefundowała Polsce 18,9 mld euro, w tym, w drugim półroczu 2011 r. 5,5 mld euro.

Program Operacyjny	CERTYFIKACJA NA KONIEC 2011 R. W CZĘŚCI PODLEGAJĄCEJ REFUNDACJI ORAZ FAKTYCZNA WARTOŚĆ WYDATKÓW JUŻ ZREFUNDOWANYCH			
	Wartość wniosków certyfikowanych do KE (kwota wnioskowana narastająco uwzględniająca wartość wypłaconych refundacji)	Alokacja po uwzględnieniu KRW i dostosowania technicznego*	Procentowa wartość wydatków wnioskowanych do KE w stosunku do alokacji	Wartość wniosków zrefundowanych przez KE (narastająco)
	euro	euro	%	euro
	1	2	3=1/2	4
PO IG	2 245 702 213	8 658 126 047	25,94%	1 933 986 685
PO IiŚ	6 317 906 877	28 337 972 519	22,29%	5 839 877 132
PO KL	3 535 677 208	10 007 397 937	35,33%	3 151 823 286
PO PT	199 450 087	516 700 000	38,60%	193 888 349
PO RPW	753 951 735	2 387 709 248	31,58%	635 965 192

<u>Razem Krajowe Programy Operacyjne</u>	13 052 688 120	49 907 905 751	26,15%	11 755 540 644
RPO Dolnośląskie	546 731 798	1 240 184 092	44,08%	546 731 798
RPO Kujawsko-Pomorskie	404 947 778	996 053 121	40,66%	380 255 054
RPO Lubelskie	447 602 849	1 192 840 908	37,52%	447 602 849
RPO Lubuskie	258 161 213	494 355 098	52,22%	258 161 214
RPO Łódzkie	438 869 022	1 046 023 918	41,96%	418 991 278
RPO Małopolskie	557 088 673	1 355 863 222	41,09%	557 088 673
RPO Mazowieckie	613 488 972	1 868 602 800	32,83%	554 960 236
RPO Opolskie	266 898 812	491 446 973	54,31%	260 155 757
RPO Podkarpackie	574 198 874	1 198 786 957	47,90%	552 530 480
RPO Podlaskie	285 530 822	672 542 971	42,46%	269 137 228
RPO Pomorskie	440 751 750	938 379 686	46,97%	440 751 750
RPO Śląskie	642 331 523	1 747 104 507	36,77%	570 103 497
RPO Świętokrzyskie	438 118 702	769 528 014	56,93%	433 487 544
RPO Warmińsko-Mazurskie	387 142 926	1 070 550 290	36,16%	377 113 519
RPO Wielkopolskie	709 798 899	1 332 573 532	53,27%	662 997 790
RPO Zachodniopomorskie	327 698 088	862 807 404	37,98%	327 698 088
<u>Razem Regionalne Programy Operacyjne</u>	7 339 360 701	17 277 643 493	42,48%	7 057 766 755
<u>Razem Programy Operacyjne EWT</u>	70 280 394	342 643 739	20,51%	58 180 107
<u>Razem Programy Operacyjne</u>	20 462 329 215	67 528 192 983	30,30%	18 871 487 506

Tabela 4. Certyfikacja na 31 grudnia 2011 r. w części podlegającej refundacji z Komisji Europejskiej oraz faktyczna wartość wydatków już zrefundowanych

*uwzględnia podział środków z Krajowej Rezerwy Wykonania i dostosowania technicznego dokonanego podczas posiedzenia VIII Komitetu Koordynacyjnego Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia (NSRO) na lata 2007-2013, które odbyło się 9 lutego 2011 r. w Warszawie

Źródło: DIC MRR

PLAN PRAC NAD PROJEKTAMI USTAW WYKONUJĄCYCH PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ (PRZYGOTOWANY NA PODSTAWIE UST. 1A ART. 125A REGULAMINU SEJMU).**PROJEKTY USTAW PRZYJĘTE PRZEZ RADĘ MINISTRÓW W OKRESIE LIPIEC - GRUDZIEŃ 2011 R.**

W okresie lipiec – grudzień 2011 r. Rada Ministrów przyjęła 14 projektów ustaw, które mają na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej, tj.:

- projekt ustawy o timeshare;
- projekt ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej;
- projekt ustawy o bezpieczeństwie morskim;
- projekt ustawy o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o europejskich radach zakładowych;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie ustawy - Prawo energetyczne;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych;
- projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw;
- projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw.

Wszystkie ww. projekty ustaw zostały skierowane do Sejmu RP.

WYKAZ PROJEKTÓW USTAW WYKONUJĄCYCH PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ,
KTÓRE POWINNY ZOSTAĆ SKIEROWANE PRZEZ RADĘ MINISTRÓW DO SEJMU
RP DO KOŃCA I POŁOWY 2012 R.

	Zmieniany/nowy akt prawny	Zakres zmian	Termin implementacji
1.	Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo bankowe, ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE	30.04.2011
2.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych	<ul style="list-style-type: none"> • Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) • Dyrektywa Komisji 2010/43/UE z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie wymogów organizacyjnych, konfliktów interesów, prowadzenia działalności, zarządzania ryzykiem i treści umowy pomiędzy depozytariuszem a spółką zarządzającą • Dyrektywa Komisji 2010/44/UE z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie niektórych przepisów dotyczących łączenia funduszy, modeli funduszy podstawowych i powiązanych oraz procedury powiadamiania 	30.06.2011
3.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług	Dyrektywa Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania	31.12.2012

4.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych)	31.12.2011
5.	Projekt ustawy o odnawialnych źródłach energii	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE	05.12.2010
6.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa	Stosowanie art. 346 TFUE w związku z umowami dostaw uzbrojenia lub sprzętu wojskowego na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa	
7.	Projekt ustawy o dostarczaniu informacji o zużyciu energii oraz innych podstawowych zasobów przez produkty wykorzystujące energię	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią	20.06.2011
8.	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym	Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów	29.04.2009
9.	Projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks morski oraz ustawy o obszarach morskich RP i administracji morskiej	<ul style="list-style-type: none"> • Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/20/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie ubezpieczenia armatorów od roszczeń morskich • Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 392/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźników pasażerskich na morskich drogach wodnych z tytułu wypadków 	01.01.2012 31.12.2012
10.	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/12/WE z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych	15.03.2011

11.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz ustawy o kierujących pojazdami	<ul style="list-style-type: none"> • Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE • Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych • Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 	<p>04.12.2011</p> <p>04.12.2011</p> <p>04.12.2011</p>
12.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o czasie pracy kierowców oraz ustawy o transporcie drogowym	<ul style="list-style-type: none"> • art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/15/WE z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego • rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym 	1.05.2004

13.	Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw	<ul style="list-style-type: none"> • Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów • Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej • Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-522/08 • Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 717/2007 w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz dyrektywę 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej 	25.05.2011
14.	Projekt ustawy o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/18/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. ustanawiająca podstawowe zasady regulujące dochodzenia w sprawach wypadków w sektorze transportu morskiego i zmieniająca dyrektywę Rady 1999/35/WE oraz dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	17.06.2011
15.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie ram wdrażania inteligentnych systemów transportowych w obszarze transportu drogowego oraz interfejsów z innymi rodzajami transportu	27.02.2012

16.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji	Uzupełnienie implementacji dyrektyw 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej	19.12.2009
17.	Projekt ustawy – Prawo pocztowe	Dyrektywa 2008/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty	31.12.2012
18.	Projekt ustawy o środkach ochrony roślin	<ul style="list-style-type: none"> • Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG • Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów 	14.06.2011 26.11.2011
19.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz ustawy – Prawo pocztowe	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 206/2009 z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie wprowadzania do Wspólnoty osobistych przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 136/2004	1.05.2009
20.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o organizacji rynku rybnego	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006	1.01.2010

21.	Projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks karny, Kodeks postępowania karnego oraz innych ustaw	<ul style="list-style-type: none"> • Decyzja ramowa Rady 2009/829/WSiSW z 23.10.2009 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie UE zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania • Decyzja ramowa Rady 2009/948/WSiSW z 30.11.2009 r. w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów 	1.12.2012 15.06.2012
22.	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, Euratom, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006	25.06.2011
23.	Projekt ustawy o systemie bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki i tlenków azotu dla dużych źródeł spalania	W Traktacie o przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Wspólnot Europejskich, w ramach ustalenia warunków implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/80/WE z 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń z dużych obiektów energetycznego spalania, wprowadzono wspólne pułapy emisji dwutlenku siarki i tlenków azotu na lata 2008-2010-2012 dla zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dużych źródeł spalania	
24.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy – Prawo łowieckie	<ul style="list-style-type: none"> • Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa • Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory 	01.05.2004
25.	Projekt ustawy o odpadach	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy	12.12.2010
26.	Projekt ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi	Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych	01.05.2004
27.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz niektórych innych ustaw	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji	01.05.2004

28.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach wydobywczych oraz o zmianie niektórych innych ustaw	Dyrektywa 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE	01.05.2008
29.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o organizmach genetycznie zmodyfikowanych	Dyrektywa Rady 98/81/WE zmieniająca dyrektywę 90/219/EWG w sprawie zamkniętego użycia mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie	1.05.2004
30.	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2010/84/UE z dnia 15 grudnia 2010 r. zmieniająca – w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii – dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi	21.07.2012
31.	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz o zmianie ustawy o koncesji na roboty budowlane lub usługi	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE	21.08.2011

.....

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu

.....